

Şerife Tufan Ortaokulu

Yıl: 2019 Sayı: 1

SAKAYIKLAR

ŞERİFE TUFAN'A MEKTUP

**15 TEMMUZ'UN UNUTULMAZ KAHRAMANLARI:
ŞEHİTOĞLU ŞEHİT**

**ERASMUS PROJEMİZ:
3C İLE ÖĞRENME
ROBOTİK**

**ARAŞTIRMA:
YAPAY ZEKÂ**

**BİYOGRAFİ:
ANTALYA'YI YOĞURANLAR**

**MÜNAZARA:
YEDİLERİN FINALI**

**MASALLAR
DEYİMLER**

**RÖPORTAJ:
ŞAMPİYONLARIMIZIN ÖĞRETMENİ
BAHRI BİLEK**

ŞİİRLER:

**YENİDEN
VAY ANAM VAY
ÖĞRETMENİM
KİRLARDA KOŞUYORUM
BETON OLMASIN ORMANLAR**

**ÖYKÜLER:
HEP O SES
BALIKÇI**

**DENEMELER:
SAYGILAR BİZDEN
YALAN
VİRÜS MÜ YAĞMUR DAMLASI MI?
OKUMAK**

KÜTÜPHANEDEN CIVILDAMALAR

İSTİKLAL MARŞI

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;
O benimdir, o benim milletimindir ancak.

Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilâl!
Kahraman ırkıma bir gül! Ne bu şiddet, bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl...
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl!

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım.
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garbın afakını sarmışsa çelik zırhlı duvar,
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar,
“Medeniyet!” dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma, sakın.
Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın...
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri “toprak!” diyerek geçme, tanı:
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehit oğlusun, incitme, yazıktır, atanı:
Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şüheda fışkıracak toprağı sıksan, şüheda!
Canı, cananı, bütün varımı alsın da Huda,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda.

Ruhumun senden, İlâhî, şudur ancak emeli:
Değmesin mabedimin göğsüne namahrem eli.
Bu ezanlar ki şahadetleri dinin temeli-
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder-varsa-taşım,
Her cerihamdan, ilâhî, boşanıp kanlı yaşım,
Fışkırır ruh-ı mücerret gibi yerden naşım;
O zaman yükselerek arşa değer belki başım.

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.
Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl:
Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl

Mehmet Akif ERSOY

KÜNYE

İmtiyaz Sahibi

Antalya Kepez Şerife Tufan
Ortaokulu adına
Okul Müdürü
Osman BULUT

Genel Yayın Yönetmeni

Adnan USLU

Yayın Grubu

Adnan USLU
Ali Evren SÖZEN
Ebru ZORLU
Hatice ARSLAN
Ayhan ALTUN

İnceleme Kurulu

Meltem ÇOBANOĞLU
Bahri BİLEK

Yazı Kurulu

Adnan USLU
Dicle Hayat KORKUTAN
Süleyman E. GÖLBİNAR
İsa SOYASLAN
Eylül AKSOY
Melike MAVİ
Hacer SEVİLGİN
Kevser KAÇMAZ
Dilan TÜRELİ
Helin EKİNCİ
Furkan ŞAHİN
Doğan ÖZMEN
Semanur KOLAKAN
Ahmet AKGÜL
Adem KAYA
Eylem YILDIZ
Umutcan TOKACI

İletişim

Adres : Mehmet Akif
Ersoy Mah. 6756 sok. No:1
KEPEZ / ANTALYA
Telefon: (0242)339 19 19

Grafik Tasarım

Adnan USLU

GENÇLİĞE HİTABE

“Ey Türk Gençliği!

Birinci görevin, Türk bağımsızlığını, Türk Cumhuriyetini sonsuza dek korumak ve savunmaktır. Varlığının ve geleceğinin biricik temeli budur. Bu temel senin en kıymetli hazinendir. Gelecekte bile seni bu hazineden yoksun bırakmak isteyenler iç ve dış düşmanların olacaktır.

Bir gün, bağımsızlık ve cumhuriyeti savunmak zorunda kalırsan, göreve atılmak için içinde bulunacağın durumun olanak ve koşullarını düşünmeyeceksin! Bu olanak ve koşullar hiç uygun olmayan bir durumda kendini gösterebilir. Bağımsızlık ve cumhuriyetini yıkmak isteyen düşmanlar, dünya tarihinde benzeri görülmemiş bir galibiyetin, bir gücün temsilcisi olabilirler. Zorla veya hile ile kutsal yurdun bütün şehirleri teslim alınmış, bütün işletmeleri ele geçirilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve yurdun her köşesi işgal edilmiş olabilir. Bütün bu koşullardan daha acıklı ve korkunç olanı ise, ülkede iktidara sahip olanlar gaflet, sapkınlık ve hatta ihanet içinde olabilirler. Hatta bu iktidar sahipleri kişisel çıkarlarını, işgalcilerin siyasi amaçlarıyla birleştirerek düşmanla işbirliği yapabilirler. Ulus, yoksulluk ve sıkıntı içinde ezik ve bitkin düşmüş olabilir.

Ey Türk geleceğinin evladı! İşte bu durum ve koşullar içinde bile görevin, Türk bağımsızlığını ve Cumhuriyetini kurtarmaktır! Muhtaç olduğun güç, damarlarındaki asil kan-
da mevcuttur!

Mustafa Kemal ATATÜRK

Merhaba Sevgili Okurlar,

Şakayıklar'ın ilk sayısında sizlerle buluşmanın mutluluğu içerisindeyim. Büyük bir heyecan ve coşkuyla yayımladığımız bu ilk sayı ekibimizin ilk tecrübesidir.

Modern çağın teknolojik imkânlarından sonuna kadar yararlanan, bunun yanında Türk milletinin manevi değerlerini benimsemiş, çağdaş, uygar nesiller yetiştirmenin gayreti içindeyiz. Gelecek nesilleri yetiştirirken insan sevgisini ön planda tutuyoruz; öğrencilerimizin öz güven sahibi, doğruluk ve dürüstlükten ödün vermeyen, ülkesini, milletini seven, bilgiye ulaşma yollarını bilen ve bunu kullanan, öğrenme heyecanını hiç kaybetmeyecek, üretken bireyler olabilmesi için tüm gayretimizle çalışmaktayız. Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK'ün "Eğitimidir ki, bir milleti ya özgür, bağımsız, şanlı, yüksek bir topluluk halinde yaşattır; ya da esaret ve sefaletle terk eder." sözünün idrakine varmış eğitim neferleri olarak bu yurdu bize veren Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve tüm şehitlerimize borcumuz olduğunu biliyor ve bu borcu ödeyebilmek için tüm gücümüzle çalışıyoruz. Bunu; veli, öğrenci ve öğretmen iletişimine önem veren, eğitim-öğretim etkinliklerinin başarısını daima yükseltmeye çalışan bir kadro ile yapmaktayız.

Sevgi, saygı ve güven ortamında başarıma azmi ve geleceği şekillendirme sorumluluğu ile mükemmeye ulaşmak için çalışan, sürekli gelişimle öncü bir okul olma vizyonundaki okulumuzu yaptırarak Türk Milli Eğitiminin hizmetine sunan hayırseverimiz Merhume Şerife Tufan Hanımefendi'yi saygı ve minnetle yâd ediyoruz. Ruhu şâd, mekânı cennet olsun diyoruz. Dergimizin çıkmasında, basım ve yayımında emeği geçen herkese çok teşekkür ediyor, başarılarının devamını diliyorum. Daha nice sayılarda buluşmak dileğiyle hoşça kalın.

Osman BULUT
Okul Müdürü

İÇİNDEKİLER

- İstiklâl Marşı & Künye | 2
- Önsöz | Okul Müdürü Osman BULUT | 3
- İçindekiler | Başlarken | 4
- Şerife Tufan'a Mektup & Şiir | 5
- Şehitoğlu Şehit | 15 Temmuz | 6-7
- Araştırma | Yapay Zekâ | 8 - 9
- Erasmus | Robotik | 10-11
- Okulumuzda Cumhuriyet Coşkusu | 12-13
- Deneme | Yalan & Virüs mü Yağmur Damlası mı | 14-15
- Atatürk'ten Anılar | Okulumuzda 10 Kasım | 16-17
- Derleme | Bilgelik Öyküleri | 18 - 19
- Bize Her Gün Öğretmenler Günü | 20 - 21
- Yeniden(Şiir) | Saygılar Bizden (Deneme) | 22- 23
- Rehberlik | Ekranın iki Yüzü & Ergen miyim, Ben Neyim.. | 24-25
- Öykü | Hep O Ses & Balıkçı | 26 - 27
- Şiirler | 28 - 29
- Masal | Bir Varmış Bir Yokmuş | 30 - 31
- İnceleme & Araştırma | Kaptan & Deyimler | 32-33
- Biyografi | Antalya'yı Yoğuranlar | 34-35
- İnceleme | Bir Genç Kızın Gizli Defteri | 36
- Kitap | Kütüphaneden Cıvıdamalar | 37-40
- Tarih | Vermeyince Mabut Neylesin Sultan Mahmut | 41
- Röportaj | Bahri Bilek | 42
- Münazara | Yediler Finalde | 43
- Teknoloji ve Tasarım | 44 - 45
- Görsel Sanatlar | 46
- Şiir | Vay Anam Vay | 47
- Bulmaca | Resfebe | 48 - 49
- Anket | 50 - 51
- Eğlence | Fıkralar | 52

Sakayık' sözcüğünün söyleniş nasıldır?
Sakayık sözcüğü ikinci 'a' harfi
uzatılarak 'şakaayık' biçiminde söylenir.

BAŞLARKEN

Şakayık, Antalya'nın sembol çiçeği olarak kabul ediliyor. EXPO 2016'nın da sembol çiçeği olarak belirlenmişti. Şakayıkların Anadolu'da en fazla bulunduğu yer Batı Toroslar. Tam adres vermek gerekirse Antalya'nın Hisarçandır bölgesi. Şakayıklar şimdi Antalya Kepez bölgesinde de yayılış göstermeye başladı. Şerife Tufan Ortaokulunun bahçesi şakayıklarla dolu. Şerife Tufan Ortaokulu öğretmenleri olarak "Vatanın dağlarında, bayırlarında, kırlarında, en ücra yerlerinde kendi başına açıp solan çiçek bırakmayacağız." diyen Hasan Ali Yücel'den ilham alıyoruz. Bizim de öğrencilerimiz birer şakayık. Okul bahçemizde, sınıflarda şakayıklar yetiştiriyoruz. Şu anda okuduğunuz bu dergi şakayıklarımızın kokusunu sizlere ulaştırmak için çıkarıldı.

Her şey öğrencilerimin iğneyle birbirine tutuşturulmuş birkaç A4 kağıdıyla "Öğretmenim bakın biz de dergi çıkardık." diyerek karşıma gelmeleriyle başladı. Bir dönem boyunca araştırdık, inceledik, yazdık-sildik, yazdık-sildik elimizde avucumuzda ne varsa hepsini cümlelere bayramlıklarını giydirmek için kullandık. Sonunda öykü, deneme, araştırma, inceleme, biyografi, röportaj, haber, anket vd. içeriğiyle naçizane dergimizin ilk sayısıyla huzurunuzda çıktık.

Dergimizi hayata geçirme sürecinde bizden yardım ve desteklerini esirgemeyen başta Okul Müdürümüz Sayın Osman BULUT'a, Müdür Yardımcılarımız Meltem ÇOBANOĞLU ve Bahri BİLEK'e; grafik ve tasarım konusunda yardımlarını esirgemeyen eşim Burcu TAN USLU ve Atatürk MTAL Müdür Yardımcısı Veli ÖZDEMİR'e; Bilişim Sınıfının olanaklarından sonuna kadar yararlanmamızı sağlayan Bilişim Teknolojileri Öğretmeni Altan ÖZGÜN'e ve yazı, görsel, fotoğraf gibi içeriklerle dergimizi destekleyen tüm öğretmen arkadaşlarıma şükranlarımızı sunuyorum.

Adnan USLU
Türkçe Öğretmeni

Sevgili Şerife Tufan Öğretmenimiz,

Siz bu dünyadan göçeli tam üç yıl oluyor. Biz sizin öğrencileriniz olarak hâlen bize bıraktığınız maddi ve manevi mirasınızla aydınlanıyoruz. Siz, bizim bilincimizde ve kalbimizde yaşamaya devam ediyorsunuz.

Kırk bir yıllık öğretmenlik hayatınızda tam yirmi bin öğrenci yetiştirdiniz. Biriktirdiğiniz 510 bin lira ile çocuklara bir okul hediye ettiniz. Hediye ettiğiniz bu okul sayesinde bizler eğitim görüyoruz. Büyük bir emekle, sıkıntılarla dolu zorlu bir çalışma hayatının sonucunda bu maddi varlığı biriktirdiniz. Sahip olduğunuz maddi varlığı kendi ihtiyaçlarınız ve zevkleriniz için harcayabilirdiniz, fakat siz bunu tercih etmediniz. Sevgi dolu kalbiniz, özveriniz, diğerkâmlığınız, eğitim aşkınız, ülkemize ve öğrencilere duyduğunuz sevgi ile bize bu okul binasını bağışladınız. Çalışma hayatınız boyunca birçok ödül aldınız. Yılın kadını seçildiniz, birçok kez cumhurbaşkanlarıyla görüştünüz, konuştunuz. En iyi öğretmen ödülünü aldınız, insanlara örnek oldunuz. İnsanlar tarafından seviliniz.

İnanıyorum ki tüm bunları iyilik ve sevgi dolu kalbinizle övgü ve maddi karşılık beklemeden yaptınız. İyilik, güzellik, yardımseverlik sizin ruhu-
nuza derinden işleyen erdemlerdi. Siz nadir bulunan insanlardansınız. Birçok insan sizden örnek almalı. Sırf çocuklar okusun, eğitim görsün, iyi bir meslek elde edebilsinler diye tüm varlığınızı bize bağışladınız. Bundan değerli bir şey olamaz.

Biz sizin yüzünü bile görmediğiniz öğrencileriniziz. Siz de bizim yüzümüzü bile görmeden bize çok şeyler öğreten, çok sevdiğimiz bir öğretmenimizsiniz. Siz bir matematik öğretmeniydiniz. Elinizden binlerce öğrenci geçti. Şu anda aramızda değilsiniz, bize matematik öğretemiyorsunuz; ama bıraktığınız maddi ve manevi mirasla biz sizden öğrenmeye devam ediyoruz. Bıraktığınız maddi mirasla şimdiki öğretmenlerimizden derslerimizle ilgili birçok şey öğreniyoruz. Bıraktığınız manevi miras ile de insanları koşulsuz ve ayrımsız sevmeyi, çalışkanlığı, yardımseverliği, yurtseverliği ve iyiliği öğreniyoruz. Bilin ki sadece matematik değil, erdemli ve çalışkan olmanın da ne demek olduğunu öğrettiniz. Bunu, tüm hayatınızı örnek bir insan olarak yaşayarak öğrettiniz. Siz bizim için öğretmenlerin öğretmeni oldunuz. Erdemleri, ahlâkı, çalışkanlığı, öğütlerle değil; tüm varlığınızda somutlaştırarak öğrettiniz.

Size minnettarız, sizi asla unutmayacağız. Kalbimizdeki yeriniz hiç boş kalmayacak. Bu okulda okumuş ve okuyacak sayısız öğrenciniz, Türkiye Cumhuriyeti yaşadıkça ışıığınızla aydınlanacaktır. Hepimiz size yakışır öğrenciler olmak için canla başla çalışacağız. Selam, sevgi, saygı ve dualarımızla... Rahat uyuyun.

Dicle Hayat KORKUTAN
7/D

SEVGİLİ ÖĞRETMENİMİZ

***Hayatını eğitime adayan insan,
Sevgili öğretmenimiz Şerife Tufan.
Nasıl unuturuz seni biz,
Varını yoğunu öğrencisine bağışlayan.***

***Matematiği bir dersle sınırlamadın,
Hayatla çok güzel bağdaştırdın.
Topladın, böldün, çarptın,
Ve milyonlara ulaştın.***

***Gönlü güzel duru insan,
Yeniliklere imza atan,
Zorluklara baş kaldıran,
Bilge öğretmen Şerife Tufan.***

***Bizim için yaptıklarınızı biliriz.
Çalışır, çabalar karşılığını veririz.
Yaptıklarınıza minnettarız,
Çok ama çok teşekkür ederiz.***

Eylül AKSOY
7/A

ŞEHİTOĞLU ŞEHİT

Nihal Olçok, o kara, karanlık gecede bir kadının yaşayabileceği en büyük acıları yaşadı. FETÖ'cüler o gece hem eşini hem de 'en derinim' diye tarif ettiği oğlunu şehit ettiler. Eşi Erol Olçok ve oğlu Abdullah Tayyip Olçok, 15 Temmuz Darbe Girişimi sırasında darbecilere karşı koymak için çıktıkları 15 Temmuz Şehitler Köprüsü'nde (eski adıyla Boğaziçi Köprüsü) şehadet şerbetini içtiler. Nihal Olçok 'Şehitoğlu Şehit' kitabıyla 15 Temmuz'un unutulmaz kahramanlarından olan eşi Erol Olçok ve oğlu Abdullah Tayyip'i bize anlatıyor. Kitabı neden yazdığını ise önsözde şu şekilde açıklıyor: "Erol Olçok, tanınmış bir iş adamı ve reklamcıydı. Oğlum Abdullah Tayyip henüz çok genç 16'sında pırıl pırıl bir delikanlıydı. İkiisi birlikte, yan yana, birbirinin kollarında şehit oldular. 15 Temmuz gecesi madem tarihi bir gecedir, bu ülkenin tarihine geçmiştir, o gecenin kahramanlarının ve şehitlerinin hikâyesine ışık tutmak da tarihe ışık tutmak anlamına gelir. Siz bu kitaba o gözle bakabilirsiniz. Ama ben yine de o kadar büyük konuşmayacağım. Bir anne gibi kalbimin üstünde konuşacağım."

Nihal Olçok, kitabında eşiyle nasıl tanıştığını, nasıl bir evlilik yaşadıklarını, üç oğlunun dünyaya gelişini ve en büyük oğlu Abdullah Tayyip'in onda bıraktığı izleri ayrıntılarıyla ve tüm samimiyetiyle anlatıyor. Olaylar yaşanmadan önceki aile saadetini ve eşine duyduğu aşkı şu satırlar özetliyor: "Ben mutluydum. Yaşanan her şeyi çıkardıktan sonra, herkes gittikten ve evde yalnız kaldıktan sonra kendimle baş başa kendimi dinlediğim sırada... Ve sonra yeniden yaşanan günlük olayların içine döndüğümde, işte, arabada, misafirlikte, annemle telefonda görüşürken... Aşk ve mutluluğu hiç aklıma getirmediğim günlük itiş kakışlar arasında bile âşık ve mutluydum."

Nihal Olçok, eşinin karakteri hakkında da şu satırları kaleme alıyor: "Güçlü sezgisi ile sorun alanlarını önceden fark eder, soğukkanlılığı ile kriz zamanlarını çok iyi yönetirdi. Feraseti ile olayların gideceği yönü görebilir, etkileyici hitabeti ile ekibini ikna eder ve doğru yönde ilerlemelerini sağlardı. Bu yeteneklerini sadece iş hayatında değil, sosyal hayatında da sevdikleri için, dostları için kullanır, her durumda onlara faydalı olmaya çalışırdı."

Kitapta yakın arkadaşlarının Erol Olçok hakkındaki duygu ve düşüncelerine de yer verilmiş. Erol Olçok'un en yakın arkadaşlarından Hüseyin Besli şehidi şöyle anlatıyor: "Kişi yaşadığı gibi ölür, denir. Erol Olçok, namluya sürülmüş bir fişek gibi yaşadı... Her an patlama ya hazır vaziyette. Ve o an geldi. Namludaki fişek patladı. Eylem adamı Erol Olçok, kutlu bir eylemin ön safında can verdi. O şimdi artık bir yed-i beyza gibi bir özgürlük meselesi olarak 'yaşamaya' devam edecek."

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan da şehidin cenazesinde şu konuşmayı yapıyor: "Erol Olçok ve oğlu Abdullah Tayyip, şehadetleri çok yakından tanıdığım insanlar olmaları hasebiyle beni ve ailemi ayrıca etkilemiş ve üzmüştür. Bir taraftan sevindirmiştir. Ailemde 'Allah bize böyle bir şehadet nasip etsin.' diyenler olmuştur. Zira şehadeti, onun inceliğini anlayanlar, öyle şehadet anı görürler ki 'Acaba Rabbim bize de böyle bir şehadet nasip edecek mi?' diye hayıflanırlar. Rabbim bize bunu nasip etsin. Cenaze namazlarına bizzat katıldığım bu kardeşlerime tüm şehitlerimizle birlikte Allah'tan rahmet diliyorum."

Kitabın Abdullah Tayyip ile ilgili bölümüne geçtiğinizde ise satırların titreştiğini görebiliyorsunuz. Bir annenin acılı yüreğini duyumsayabiliyorsunuz. Göz yaşlarının nemi ve sıcaklığı sözcüklerin üzerinde hâlâ. Nihal Olçok, bu bölümü ve oğlu Abdullah Tayyip'i 'en derinim' sözcükleriyle tarif ediyor. Hamileliğinden doğuma, bebeklikten şehadetine kadar oğlu Abdullah Tayyip'in tüm hikâyesini anlatıyor bizlere. Biricik oğlunun şehadetiyle ilgili ise şu sözcükler dökülüyor kaleminden: "Şehit annelerine sorun: Oğlunuzun haberini (şehadet haberlerinin basında yer alması üzerine) böyle okuduğunuzda sizde gurur mu, yoksa keder mi ağır basar? Size verecekleri cevap üzerinde çok oyalanmayın; çünkü ne cevap verirlerse versinler, hissettiklerinden eksik kalır. Belki de en doğrusu şudur: Annelere oğlunuz şehit olsun mu diye sorulmaz.

Diyemezler ki olsun, ama Allah oğullarına şehitlik nasip ettiğinde elbette onun gururunu duyarlar. Acıyla karışık bir gururdur bu. Acı ne kadar derinse gurur da o kadar yüksektir.

Elif ÜRKUT 8/A

"Köprüye baktığım zaman tankların peşinden bir kişi çıktı. Subay şapkalıydı. Erbaş değildi. Subay olduğu belliydi. Ve ağır makinalıyla insanları taramaya başladı. İşte Erol Olçok'u öldüren o subaydı. Çünkü oradaki askerler, inan ki ateş etmek istemiyorlardı. İlk ateşin başlangıcını da o subay yaptı. Onların Türk askeri olduğuna inanmıyorum. Onlar içimizdeki yılanlar. İçimizdeki düşmanlar."

ALİHAN

*BENİM NAÇİZ VÜCUDUM
ELBET BİR GÜN TOPRAK OLACAKTIR.
FAKAT TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLELEBET
PAYIDAR KALACAKTIR.*

K. Atatürk

CESUR BAKIŞLI

15 TEMMUZ

**15 Temmuz; o kara, o karanlık gece.
Tanklarla, toprakla, tüfeklerle saldırıyorlardı.
15 Temmuz; o kara, o karanlık gece.
Ne kadar güçlü ne kadar fazla vursalar da
Korkutamadılar bu milletin binlerce
Kahraman yiğit evlatlarını.**

**15 Temmuz; o kara, o karanlık gece.
Ne kadar güçlü ne kadar kudretli gözükseler de
Yetmedi gözünü korkutmaya.
Oracıkta öleceğini bile bile çekti vurdu haini Ömer'im.**

**Bedenine otuz kurşun isabet edecek olsa bile
Bizi, bu milletin yiğit kahraman evlatlarını korutamazlar, yıldıramazlar.
Biz ki binlerce zorluktan geçip
Anadolu'yu yurt edinen Ertuğrul Gazi'nin,
Kostantiniye'yi İstanbul yapan Fatih Sultan Mehmet'in,
Emperyalizme Anadolu'yu dar eden Mustafa Kemâl'in torunlarıyız.**

**Ahmet OCAKÇI
8/D**

YAPAY ZEKÂ

Merhaba değerli okurlar. Ben sizler için yapay zekâ konusunda küçük bir araştırma yaptım. Araştırmamda kaynak olarak Bilim Teknik dergisini ve interneti kullandım. Araştırmalarım doğrultusunda edindiğim şu bilgileri sizinle paylaşmak istiyorum:

Teknoloji ve sanayideki gelişmeler yapay zekâ sayesinde büyük bir hızla ilerliyor. Yapay zekanın sanayi ve teknolojiye yoğun bir şekilde kullanılacağı bu döneme Endüstri 4.0 dönemi deniyor. Bu dönemin en önemli belirleyicileri yapay zekâ, robotik ve kuantum bilgisayarları olacak.

Yapay zekâ adından belli olduğu üzere insan eli ile yapılan makineler ve robotlara yüklenen, doğal biçimde gelişmeyen sayısal bir akıl örneğidir. Yapay zekâ amiyane tabirle sorun çözme ve öğrenme gibi insanların diğer insanlar ile bağdaştırdığı kavramsal özellikleri taşıyan akıllı makineler olarak belirtilebilir. Yapay zekâ, insan zekasının çok iyi tanımlanabileceği ve bir makinenin bu zekayı taklit edebileceği fikrinden yola çıkarak oluşturulmuştur.

Yapay zekadan bilgisayar bilimi, matematik, psikoloji, dil bilimi, felsefe, nörolojik bilim, hukuk, tıp ve yapay psikoloji gibi birçok alanda faydalanılır. İlk kez 1956 yılında bir akademik disiplin olarak çıkan yapay zekâ, yıllar içerisinde çok fazla ilgi konusu oldu. Yapay zekâ alanı, insan zekasının çok iyi tanımlanabileceği ve bir makinenin bu zekayı taklit edebileceği fikrinden yola çıkılarak oluşturulmuştur. Örneğin bir Hollywood yıldızı olan Audrey Hepburn'e benzetilerek tasarlanan robot Sophia, artık Suudi Arabistan vatandaşı oldu. Yani yapay zekâ sayesinde artık insansı robotlar üretebiliyoruz. Bunun yanında günlük hayatımızdaki yapay zekâ örnekleri şunlardır:

Robot Sophia' Ben Robot' filmi oyuncusu Will Smith ile karşılaşınca...

OTOMOBİL: Yapay zekanın en belirgin alanlarının başında otomotiv sektörü yer alıyor. Yapay zekâ otomobillerin insan müdahalesi olmadan otonom hareket edebilmesi, trafik kazalarının azalması, yolculuk ve taşıma maliyetlerinin düşmesi, yolculuk sürelerinin azalması gibi faydalar sağlamıştır. Otonom araçlar hiçbir müdahale olmadan kendi kendine trafiğe çıkabilecek arabalardır. İçinde bulunan çeşitli sensörler, otomatik fren sistemi bu araca yüklenmiş yapay zekalardandır. Gördüğümüz gibi yapay zekâ herkesin işini kolaylaştıracak, ancak şoförlük mesleğinin de sonunu getirecek gibi görünüyor.

OYUN: Yapay zekanın başrolde olduğu alanlardan biri de oyundur. Yapay zekâ oyunlarının en başında satranç gelir. Yapay zekâ sizin yaptığınız hamleye göre karşılık verir. Bu da iki kişinin karşılıklı bir oyun oluşturmasını sağlar. Örneğin; insanlar artık yapay zekaya sahip oyuncaklar üretiyor. Oyuncak kutusundan çıkan araçlar ve eğilimli parçalar da yapay zekayı oluşturuyor. Android veya IOS telefonunuzla oyuncak arabalarınızı eşleştirerek araçlarınızı oluşturduğunuz pistte kullanabiliyorsunuz.

FİNANS: Finans sektörü veriyle hareket eden bir sektör olduğu için bu sektörde çalışanların yaptığı birçok iş, yapay zekâ tarafından yapılabilir. Sigorta ve ödeme işlemlerinde sahteciliğin önüne geçmek yapay zekanın finans sektöründeki başlıca kullanım alanlarındandır.

SAĞLIK: Sağlık sektöründe de artık yapay zekâ önemli bir paya sahip. Teşhis ve tedavilerin hızı ve doğruluğu açısından da yapay zekâ kendini göstermeyi başarmıştır. İnsan kontrolünde robotik cerrahi, göz ve beyin operasyonları dahil cerrahinin her alanında yaygınlaşmaya başladı. Yeni hedef cerrahî devreden tümüyle çıkarmak ve operasyonu tümüyle yapay zekanın kontrolündeki robotun yapması. Sonuç olarak yapay zekâ sadece şoförlük mesleğini değil, doktorluk mesleğini de tehdit ediyor.

EKONOMİ: Teknoloji ilerledikçe yapay zekâ da çağ atlamaya devam ediyor. Yeni yapılan araştırmalara göre bu teknoloji önümüzdeki dönemde dünya ekonomisinin trilyonlarca dolar büyümesini sağlayacak. Yapay zekanın yaratacağı etki sayesinde, küresel ekonomik büyüklüğün 2030 yılına kadar olması gerekenden %14 daha fazla olacağı tahmin ediliyor. Bu, gelecek 12 yılda 15,7 trilyon dolarlık en büyüklük anlamına geliyor.

HUKUK: Amerika'da Baker Hostetler adlı hukuk bürosu IBM'in geliştirdiği hukuk programı Ross'u işe aldı. Ross şimdilik sadece icra-iflas davalarına bakıyor. Böyle bir uzman sistemde tüm kanunları, tüzük ve yönetmelikleri, belli bir konudaki tüm dava dosyalarını, yüksek mahkemelerin tüm içtihat kararlarını büyük veri olarak yüklemek mümkün. Hukuk alanında geliştirilecek yapay zekâ temelli uzman sistemlerin, yargıçların yerine kullanılabileceği de öngörülüyor. Yargıçların benzer davalarda farklı kararlar verebilmeleri gösterilen gerekçelerden biri. ABD'de yapılan bir araştırmada tutuklu sanıkların tutukluluk halinin devam mı edeceği, tutuksuz yargılama kararı mı verileceğinin belirlendiği bir dizi

duruşma incelenmiş. Özellikle haftanın ilk çalışma günündeki duruşmalarda kahvaltısını yapmış, iyi dinlenmiş haldeki yargıçların öğleden önce daha çok tutuksuz yargılama kararı vermeye, öğleden sonra yorulup, sinirleri gerginleşmeye başlayınca çoğunlukla tutukluluğun devamına hükmetmeye eğilimli oldukları belirlenmiş. Uzman sistemlerin sübjektif etkilerden uzak olacağı için daha adil kararlar vereceği savunuluyor

Görüldüğü gibi yapay zekâ hayatın tüm alanlarında karşımıza çıkıyor. Peki yapay zekânın gelişimi insanlık için nasıl sonuçlar doğuracak? İnsanoğlu bu teknolojiyi üretim ve paylaşım için mi kullanacak yoksa savaş endüstrisinde kullanarak geri kalmış ülkeleri yok etmek için mi kullanacak? Ya bu robotlar kendi kendilerine öğrenebilecek bir şekilde tasarlanırsa? Kendi aralarında anlaşabilecekleri bir dil geliştirip iletişim kurarlarsa? O zaman da insanoğlunun çıkarları için çalışmayı kabul ederler mi? Bence işte o zaman kıyamet kopacaktır. Dünya'yı ele geçirip hayatımızı kâbusa dönüştürebilirler.

Bunun yanında yapay zekânın savaş alanında kullanılması insanlığın sonunu getirip Einstein'ın, "Üçüncü Dünya Savaşı'nı bilmem, ama Dördüncü Dünya Savaşı taş ve sopalarla olacak." kehanetini doğru çıkarabilir. Üretim ve paylaşım için, barışçıl amaçlar için kullanıldığında ise insanoğlu bu dünyada adeta bir cennet hayatı yaşayabilir. Tarlalarda, fabrikalarda robotlar çalışır, insanlar çalışmak zorunda kalmaz. Hep beraber ekmek elden su gölden bir hayat sürebiliriz. Allah'ım, inşallah böyle olur :)

İsa SOYASLAN
7/D

3C İLE ÖĞRENME

Okulumuz bünyesinde geliştirilen ve Avrupa Birliği Bakanlığı Türkiye Ulusal Ajansı tarafından sağlanan hibe ile desteklenen Erasmus + Programı "Learning with the 3Cs" (3C ile Öğrenme) Projemiz 2018-2020 Eğitim-Öğretim yılı boyunca okulumuzda aktif olarak yürütülecektir. Proje ortağı ülkeler İngiltere, Hırvatistan, Polonya ve Letonya'dan oluşmaktadır. İki yıllık çalışma programı içerisinde her ülkenin kendi okullarından öğrenciler, öğretmenler, okul idaresi ve velilerin katkıları ile ülkelelerini anlatan kısa bir reklam filmi, bilinçli vatandaş kavramını destekleyen kısa bir belgesel, animasyon film tasarımı ve podcast radyo yayını yapılması amaçlanmaktadır. 2020 Mayıs ayında gerçekleşecek Hırvatistan Final Sergisi'nde ise okulumuz bünyesinde başlatılan robotik

Proje Ekibi

Projemizin ilk toplantısı 16-20 Ekim 2018 tarihinde Antalya'da 12 yabancı katılımcımız ile gerçekleşmiştir. Toplantıda her ülke tarafından tasarlanan proje logoları oylanarak projenin ortak logosuna karar verilmiştir. Oylama sonucu ile İngiltere'nin logosu projenin ortak logosu olarak belirlenmiştir. Türkiye ziyaretleri sırasında aynı zamanda projenin temelini oluşturan yaratıcılık, işbirliği ve iletişim ile ilgili iki workshop yapılmıştır. Bunlardan biri "Ebru Sanatı" diğeri ise "Ritim Çalışması"dır. Antalya Müzesi'ne yapılan geziye ise Dünya ve Türk Tarihine ait eserler görülmüştür. Antalya Film Ekibi (<https://antalyafilmekibi.com/>) kurucusu Doğan Aktaş tarafından katılımcılara sinema tarihi hakkında kısa bir bilgilendirme yapılarak, film ve belgesel çekimi hakkında bilinmesi gereken önemli hususlar, kamera kullanımı hakkında bir sunum yapılmıştır.

Ritim Çalışması

Ebru Çalışması

kodlama çalışma ürünü sergilenecektir. Bu süre zarfında aynı zamanda öğrencilerimiz bu konularda profesyonel kişilerle görüştürülerek dijital dünyada uzmanlaşmanın yöntemleri hakkında bilgilendirileceklerdir. Üniversiteye yapılacak geziye bu konu kapsamında Güzel Sanatlar Sinema ve Televizyon Bölümü ziyaret edilip bilgi alışverişinde bulunulacaktır.

Son olarak, Kepez Belediyesi Başkan Yardımcısı Dr. Mustafa Özsoy tarafından makamlarında kabul edilen misafirlerimiz Antalya'da bulunmaktan dolayı çok memnun olduklarını belirterek özellikle Türk misafirperverliğine hayran kaldıklarını ve tekrar gelmek istediklerini dile getirdiler.

Kepez Belediye Bşk. Yrd. Dr. Mustafa Özsoy ile bir araya gelinerek görüş alışverişinde bulunuldu.

ROBOTİK NEDİR?

Robotik; bilgisayar, yazılım, makine ve kontrol birimleri ile beraber uzay bilimlerini de içine alan ortak bir çalışma alanıdır. Birçok mühendislik disiplinin bir araya gelmesiyle beraber ortaya çıkmaktadır. Çünkü robotik alanında belli koşullara göre çalışabilmesi, mekanizmaların tasarlanması, bunların kontrollerinin gerçekleştirilmesi için elektronik donanımların eklenmesi ve dijital ortamda kontrollerinin sağlanması için birçok mühendislik dalının bir arada çalışması gerekmektedir.

Robotlar ise sensörleri sayesinde çevresini algılayan, aldığı bu girdileri yorumlayarak sonuçlar üreten ve bu sonuçları çıktı olarak verebilen aygıtlardır. Bu da bizlere göstermektedir ki günümüzdeki birçok iş ve işlemler robotların doğru bir şekilde tasarlanıp kodlanması sayesinde gerçekleştirilebilir. Çünkü insanlarda sahip olduğu duyarlar sayesinde çevresindeki bilgileri alıp, beyni

sayesinde bunları işleyip sonrasında organları kullanarak sonuçlarını dışarıya aktarmaktadır.

Robotik eğitimleri, çocukların motor kabiliyetlerinin gelişmesine ve mekanik düzeneklerin çalışma prensiplerini öğrenmelerine yardımcı olmaktadır. Bu yeteneklerin daha eğlenceli bir şekilde öğrenilmesi içinse birçok şirket tarafından robotik setler üretilmektedir. Bu setler sayesinde çocuklar, bu yetenekleri eğlenceli bir şekilde vakit geçirerek edinirler ve geliştirirler. Ayrıca bu setler, çocukların sadece motor becerilerini ve mekanik yeteneklerini geliştirmemektedir. Çocukların sahip olduğu bu setler, programlanabilir olmaları sebebiyle çocukların algoritma mantığını da kavramalarını sağlamaktadır. Algoritma, bir problemin çözümü için gerekli olan adımları belirten bir terimdir. Bunu öğrenen ve geliştiren çocuklarsa, hayatlarında karşılaştıkları her sorun için çözüm üretebilme becerisini elde etmiş demektir. (www.cocukyeri.com/blog/robotik-ve-robotik-kodlama-nedir)

Projenin bütün çalışmaları projenin web sayfasından:

(<http://serifetufan.wixsite.com/abprojeleri>)

you tube kanalından:

(<https://www.youtube.com/channel/UC1DKRjkQUvTPlGrY-DIru4g>)

Instagram hesabından:

(<https://www.instagram.com/erasmus3cs/>)

facebook sayfasından (<https://www.facebook.com/erasmus-3Cs/>)

Pinterest sayfasından:

(<https://tr.pinterest.com/LearningWithThe3cs/>)

takip edebilirsiniz.

2013-2015 yılında yaptığımız Comenius Projesi "Europe's Got Talent" öğrencilerimizden 13 kişi ile yurtdışı hareketliliği yaşama fırsatı sağladı. Bu gibi fırsatların öğrencilerin hayatında dönüm noktaları oluşturabildiklerini deneyimledim. Hem karakterlerinin şekillenmesinde hem de öğrenim hayatlarını yönlendirme konusunda pozitif bir etkisinin olduğunu düşünüyorum. Hem öğrencilerimiz hem de öğretmenlerimiz 7 farklı ülkeden gelen kişilerle bilgi paylaşımlarında bulunarak farklı çevrelerde eğitim ve öğretimin nasıl

işlediğine dair fikir edinebildiler. Şahsen öncelikle ilk proje deneyimimde öğretmenliği sorgulayıp, gittiğim farklı ülkelerde dil eğitimlerinin neden daha iyi olduğunu anlamak için kısa süreli de olsa gözlemlerde bulundum. 7 farklı ülkede 7 farklı milletten şu anda 7'den fazla kardeşim olduğunu hissediyorum. Şu an yürütmekte olduğum Erasmus Projesinde de öncelikli hedefimiz 22 öğrencimiz ve 7 öğretmenimize bu deneyimleri yaşatabilmek. Hareketliliklerde bulunmayan öğrencilerimize de bu deneyimleri farklı açılardan yaşatıp projenin her aşamasında olmalarını sağlamaktır. Umarım bu proje çocuklarımızın hayatlarında anlamlı bir farkındalık yaratabilir.

Sevda NACAR GÜZELCAN
İngilizce Öğretmeni

OKULUMUZDA CUMHURİYET COŞKUSU

Sunucularımız

Özel Eğitim Sınıfı öğrencilerinin gösterisi

İlkokul öğrencilerimizin gösterisi

Drama kursu öğrencilerinin gösterisi

Cumhuriyet Oratoryosu'ndan bir kare

Oratoryo ve müzik iç içe

Şerife Tufan Ortaokulu Öğretmenleri

CUMHURİYET

19 Mayıs 1919'da Atatürk'ün Samsun'a çıkarak Milli Mücadeleyi başlatıp, 29 Ekim 1923 tarihinde de "Türk Milletinin karakterine ve adetlerine en uygun olan idare, Cumhuriyet idaresidir." diyerek ilan ettiği Cumhuriyet, Türk Milletine bırakılmış en büyük miras ve vazgeçilmez bir değerdir.

Cumhuriyet, milletin kendi kendisini yasama, yürütme ve yargı organları eliyle yönetmesidir. Bu yönetimde yurttaşların seçme ve seçilme hakkı vardır. Devlet yönetimi, sınıfların, kişilerin ailelerin, bir zümrenin eline bırakılamaz. Milletin bütün bireyleri yönetime katılabilir ve söz sahibi olabilir. Çünkü cumhuriyet yönetiminde bütün vatandaşlar eşit haklara sahiptir.

Cumhuriyetin en büyük erdemi, Türk toplumunu ulus olma bilincine kavuşturması ve bireyi yurttaş konumuna yükseltmesidir. Yurttaşlık; ülkemiz vatandaşlarının din, dil, ırk ve düşünce ayrımı gözetmeksizin kanun önünde eşitliği demektir. Yurttaşlık, ülkemizin tüm zenginliklerinden eşit miktarda pay alma, birlikte ve özgürce yaşama kültürü demektir. Ulusumuz, Cumhuriyetle birlikte ulusal bir devletin, onurlu, özgürce düşünebilen ve eşit haklara sahip yurttaşları haline gelmiş, devletin tek ve gerçek sahibi olmuştur.

Atatürk bu sebeple şöyle söylemiştir: "İki Mustafa Kemal vardır: Biri ben, et ve kemik, geçici Mustafa Kemal... İkinci Mustafa Kemal, onu "ben" kelimesiyle ifade edemem; o, ben değil, bizdir! O, memleketin her köşesinde yeni fikir, yeni hayat ve büyük ülkü için uğraşan aydın ve savaşçı bir topluluktur. Ben, onların rüyasını temsil ediyorum. Benim teşebbüslerim, onların özlemini çektikleri şeyler içindir. O Mustafa Kemal sizsiniz, hepinizsiniz. Geçici olmayan, yaşaması ve başarılı olması gereken Mustafa Kemal odur!" demiştir. Bu sebeple Atatürk:

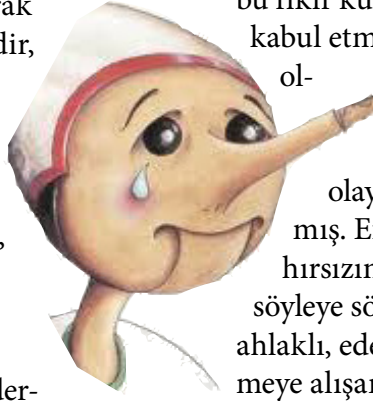
"Cumhuriyet, demokratik idarenin tam ve mükemmel bir ifadesidir. Bu rejim, halkın gelişimini ve yükselişini sağlayan, onlardan esirlik, soysuzluk, dalkavukluk hislerini uzaklaştıran bir yoldur." demektedir. Bu sebeple Atatürk: "Cumhuriyet fazilettir." demektedir.

Türkiye Cumhuriyeti laik ve demokratik anlayıştan taviz vermeden, Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün çizdiği çağdaş uygarlık yolunda hızla ilerleyecektir. Buna hiçbir güç engel olamayacak ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti sonsuza kadar yaşayacaktır. Yeter ki bizler Atatürk'ün mirası olan bilimsel ve akılcı yoldan ayrılmalıyım. Son olarak Bayramımız kutlu olsun Nice 29 Ekimlere, diyor. Beni dinlediğiniz için sizlere teşekkür ediyor, saygılarımı sunuyorum.

Adnan USLU
Türkçe Öğretmeni
(Cumhuriyet Bayramı Konuşması)

YALAN

Yalanı sözlükler şöyle açıklıyor: Aldatmak amacıyla bilerek ve gerçeğe aykırı olarak söylenen söz. Yalan bir karadelik gibidir, içine girdin mi bir daha çıkamazsın. Ve yine yalan çaresizliktir, düşünce-sizliktir. Çünkü başın sıkışınca yani çaresizliğe kapılınca hemen bir şeyler uydurursun sıyrılırsın işin içinden, ama sonunda zarar gören sadece başkası olmaz. Yalancının mumu yatsıya kadar yanar, eninde sonunda yalanın ortaya çıkar ve sen de itibarını kaybedersin.

Yalan öyle nüfuz etmiş ki insanların diline” doğruyu söylemek gerekirse” diye bir cümle kalıbı var. Bu da laf mı? Tabii ki doğruyu söylemek gerekir. Yalan öyle ciddi bir iştir ki hayat karartabilir. Yalan güven kaybına neden olur. Bir kez yalanını yakaladığın birinin bin kez doğrusunu sorgularsın.

Doğruyu söylemek insana bazen zor gelebilir, fakat aslında durum bunun tam tersidir. Çünkü yalan yalanı doğurur. Yalanının ortaya çıkmaması için ne söylediğini, kime söylediğini ve ne zaman söylediğini unutmaman gerekir. Bu da insanın sırtına büyük yükler, yükler; zihnini yorar. Bu yükü daha fazla taşıyamayan insanın yalanı da er geç meydana çıkar. Size yalanın ne kadar kötü bir şey olduğunu bir kıssayla anlatmak istiyorum:

” Çok günah işleyen bir adam varmış. Adam bir ara hırsızlık yaparken evin sahibine yakalanmış. Ev sahibi adamın yakasından tuttuğu gibi Hz. Muhammed (s.a.v) efendimizin yanına götürmüştü. Her şeyi efendimize anlatmış. ‘Efendimiz, ben bu hırsız evimde yakaladım. Ve yakasından tuttuğum gibi huzuruza getirdim.’ demiş. Sonra efendimiz adama ‘Sen gidebilirsin.’ demiş.

Hırsız dönmüş ve şöyle söylemiş: ‘Ne istersen onu yapabilirsin, ama senden sadece bir şey istiyorum: Yalan söyleme.’ demiş. Hırsız önce şaşırılmış. Sonra bu fikir kulağına hoş gelmiş. Ve efendimizin teklifini kabul etmiş. Ertesi sabah hırsız bir kazaya neden olmuş. Efendimiz hırsız sormuş. ‘Sen mi yaptın?’ Hırsız: ‘evet efendim ben yaptım.’ demiş. Daha sonra yine birçok olay karşısında hırsızın suçlu olduğu anlaşılmış. Efendimiz aynı soruyu tekrar sorduğunda hırsızın cevabı yine ‘Evet’ olmuş. Hırsız doğruları söyleye söyleye değişmeye başlamış. Ve sonunda ahlaklı, edepi bir adam olmuş.” Yani doğruları söylemeye alışan hırsız, sonunda iyi birisi olmuş. Buradan da anlayacağımız gibi yalan tüm kötülüklerin anasıdır. Ona bulaşmazsak daha iyi bir insan oluruz.

Yalan kadar hiçbir şey doğurgan değildir. Bir yalan en az on yalan doğurur. Peki bir insan neden yalan söyler? Hiç düşündünüz mü? İnsan korkusundan ya da istediği bir şeyin olmayacağından çekindiği için yalan söyleyebilir. İşlerini kolaylaştırmak için yalan söyleyebilir. Bunu şöyle bir örnekle açıklayabilirim. Mesela annenize “Kursa gidiyorum.” dediniz, ama çarşıya gittiniz. Yani annenize yalan söylediniz. Neyse gittiniz çarşıya ve Allah muhafaza yolda giderken size araba çarptı ve hastanelik oldunuz. Annenize olayın haberi geldi. Bu durumda hem istediğiniz olmamış hem de işler daha da karışmış olur. Oysa doğruyu söyleyerek ve güzel bir dille annemizi ikna etmeye çalışmak başta zor görünse de hem daha sağlıklı hem de daha kolay olurdu.

Sonuç olarak insan yalanı hayatından söküp atmadan gerçeği dikmeye çalışmamalıdır. Yalan bir labirent gibidir. Çıkışını biraz zor bulursunuz. Benim tavsiyem o labirente asla girmeyin. Yazımı çok sevdiğim bir sözle bitirmek istiyorum:” Beyin bir kâğıt gibidir, bir şeylerin silinmesi gerekebilir; sen de silinecek olan şeyi yalan yap ve hayatına bak.

Keşer KAÇMAZ 7/A

VİRÜS MÜ YAĞMUR DAMLASI MI?

Kibir insanın kendini büyük görmesi ve Allah'ın verdiği şeylerin emanet olduğunu unutarak bunları kendine mâl etmeye kalkışmasıdır. Bu hastalığa tutulan kimse, başkasının fikrini beğenmez ve burnunun dikine gider. Benlik duygusu hava verilmiş balon gibi kabırır.

İnsanın kendisini üstün ve büyük sanıp başkalarının aşağıda görmesi çok kötü bir huydur. Bu kötü huyları aşmak için öncelikle davranışlarımızı kontrol altında tutmayı öğrenmeli, özeleştiri yapmayı bilmeli ve eleştiriye açık olmalıyız. Bazı insanlar öyle kibirlidir ki kendini övmeden ve böbürlenmeden yaşayamaz. Kibirli insanlar, çevresindekileri hiçe sayar, olumlu özelliklerin sadece kendilerine ait olabileceğini düşünürler, eleştirileri kabul etmezler, insanlara tepeden bakar ve onların hatalarını sık sık yüzlerine vururlar.

Âlimlere ve kendini bilenlere
alçak gönüllülük yaraşır.

Hacı Bektaş-ı Veli

Kibirden dolayı sevme yetenekleri hiç gelişmemiştir. Kibirli insanlar her cümleye "BEN" diye başlar "Ben yaptım.", "Ben kazandım."... İşte bu yüzden hiçbir zaman sevilen insan olamazlar. Kibir virüs gibidir hızlıca yayılır ve insandaki bütün güzellikleri yok eder. Kibir, insanlar arasında kin doğurur. Kibirli insan çevresindeki insanlara nefret saçar.

Kibir insanı gerçeklerden de koparır. Kendini her şeyden üstün gören insan, gerçekler açığa çıkınca büyük bir hüsrana uğrar. Bir rivayete göre İskender'in çevresindeki kişiler onu "Tanrı'nın Oğlu" olduğuna asla ölmeyeceğine inandırmışlardır. Hatta Mısır'da bir kâhin, onu Tanrı Zeus'un oğlu ilan eder. İskender bir savaşta yaralanınca yarası kanamaya ve acımaya başlar. Çevresindekilere dönerek: "Bu basbayağı sıcak insan kanı değil mi? Hani Tanrı'ydım." der. Gerçekleri anlar, ama artık iş işten geçmiştir.

Peki kibri bu kadar anlattıktan sonra kibrin zıttı olan alçakgönüllü kişiler hangi özelliklere sahipler bir göz atalım. Alçakgönüllü insanlar sahip oldukları özelliklerle övünmezler, kimseyi küçümsemezler, böbürlenerek yürümezler ve gösteriş yapmazlar. Alçakgönüllü insanlar yağmur damlasına benzerler, saftır, temizdir, art niyetleri yoktur. Alçak gönüllülüğe dair güzel bir örnek de Mevlâna ve Hacı Bektaş-ı Veli'den vermek istiyorum. Su gibi duru bu iki büyüğümüzle ilgili şöyle bir olay anlatılır: Bir adam kötü yoldan para kazanıp bununla kendisine bir inek alır. Sonra, yaptıklarından pişman olur ve hiç

olmazsa iyi bir şey yapmış olmak için bunu Hacı Bektaş-ı Veli'nin dergahına kurban olarak bağışlamak ister. Durumu Hacı Bektaş-ı Veli'ye anlatır ve Hacı Bektaş-ı Veli "Helal değildir." diyerek bu kurbanı geri çevirir.

Bunun üzerine adam Mevlevi dergahına gider ve aynı durumu Mevlâna'ya anlatır, Mevlâna ise bu hediyeyi kabul eder. Adam aynı şeyi Hacı Bektaş-ı Veli'ye de anlattığını ama onun bunu kabul etmemiş olduğunu söyler ve Mevlâna'ya bunun sebebini sorar.

Mevlâna şöyle der:

- Biz bir karga isek Hacı Bektaş-ı Veli bir şahin gibidir. Öyle her leşe konmaz. O yüzden senin bu hediyeni biz kabul ederiz, ama o kabul etmeyebilir.

Adam üşenmez kalkar Hacı Bektaş-ı Veli dergahına gider ve Hacı Bektaş-ı Veli'ye, Mevlâna'nın kurbanı kabul ettiğini söyleyip bunun sebebini bir de Hacı Bektaş-ı Veli'ye sorar.

Hacı Bektaş-ı Veli de şöyle der:

- Bizim gönlümüz bir su birikintisi ise Mevlâna'nın gönlü okyanus gibidir. Bu yüzden, bir damlayla bizim gönlümüz kirlenebilir, ama onun engin gönlü kirlenmez. Bu sebepten o senin hediyeni kabul etmiştir, demiş. Gördüğünüz gibi alçak gönüllü insanlar içimize ferahlık veriyor. Bu yüzden kibirden kaçınıp alçak gönüllülüğü benliğimizin bir parçası yapmamız, bizi ve yaşadığımız toplumu daha huzurlu yapacaktır.

Hız. Ali'nin sözüyle noktalayalım: "Kibirlenmek insanları yalnızlığa mahkûm eder." Bu sözden de anladığımız gibi kibirlenerek çevremizde bulunan insanları kaçıırız. Yalnız başımıza kalırız. Büyük İskender hikayesinde olduğu gibi gerçekleri son anda anlamak bizi felaketlerden kurtaramaz. Tercih sizin! İçinizde bir virüs mü olmasını istersiniz, bir yağmur damlası mı?

Eylül AKSOY- 7/A

ATATÜRK'TEN ANILAR

SANATA VE SANATÇIYA ÖNEM VERİRDİ

Arıburnu'nda siperleri geziyordu...
Kum çuvallarına çivilerle çakılmış kâğıtlar gördü.
Kur'an-ı Kerim'den ayetlerdi, mürekkeple yazılmıştı. "Kim yazdı?" diye sordu.
"İstanbul Macid" dediler.
"Çağırın" dedi.
Macid koşarak geldi.
Komutan elini omzuna koydu...
"Bunlar sanat eseri yazılar, memleket böyle sanatkârları kolay yetiştirmiyor, derhal siperden çık, İstanbul'a dön, yazmaya devam et" dedi. Terhis etti.
O Macid, dünyaca ünlü hat sanatçımız Macid Ayrıl oldu.
Yazı sanatında Osmanlı'yla Cumhuriyet arasında köprü kurdu. Şişli, Bebek, Davutpaşa gibi İstanbul camilerine, Topkapı Sarayı'na yazılar yazdı.

AZİM VE KARARLILIĞI

Mustafa Kemal karargâhını Havza'ya taşıma kararı aldı. Samsun güvenli değildi, İngiliz kaynıyordu. Arkadaşlarıyla birlikte ahı gitmiş vahı kalmış hurda bir Benz otomobile bindi, ancak bunu bulabilmişlerdi, yola çıktı. Asfalt yok, tarladan bozma toprak yol yağmurdan iyice balçık haline gelmişti, bata çıka gidiyorlardı. Arka koltukta değil, önde, şoförün yanında oturuyordu. Bazen dayanamıyor, çukurlardan kurtulmak için direksiyona müdahale ediyordu. Otomobil zaten haraptı, yarım saat bile dayanamadı, tık diye arıza yaptı, kaldı. İnip beklemekten başka çare yoktu. Yaşlı şoför tamir etmeye çalışırken yol kenarında bir ağaç altına çekilip, işi sabırla olurluna bırakacaklardı.

İşte bu davranış biçimi asla ona göre değildi. Oturup beklemek karakterine aykırıydı. Arkadaşlarına baktı, "yürüyebilir misiniz?" dedi. Soru sormamıştı aslında... Cevap vermelerini beklemeden, döndü, yürümeye başladı. Mecburen peşine takıldılar. Bir saat kadar uzakta Karageçmiş Köyü vardı. Orada konaklayacaklardı, geceyi atlatacak, sonra tekrar Havza'ya doğru yola çıkacaklardı.

Kafalarında geleceğe dair milyon tane endişeyle sessiz sessiz giderlerken, mırıldanmaya başladı. . . Dağ başını duman almış/ Gümüş dere durmaz akar/Güneş ufuktan şimdi doğar /Yürüyelim arkadaşlar!
"Siz de söyleyin" diye seslendi coşkuyla :

"Yorgunluğunuzu alır, güç verir" dedi. Hep birlikte söylediler.

ASALET

Çanakkale'de cebindeki saatine şarapnel isabet etmişti. Vurulduğu sırada he-men yanında, genç bir teğmen vardı, bileğindeki Zenith marka saati çıkardı, komutanına verdi.
Anafartalar kahramanı, kendi öğrencilik saatinin yerine yıllarca bu saati kullandı.
Temmuz 1922...
Büyük Taarruz'un ari-fesiydi.
İngiliz general Charles Townshend milletvekili sıfatıyla Konya'ya geldi, İngiliz parlamentosu adına pazarlık etmek istiyordu. Akşehir'de buluştular.

Akşam yemeği için sofraya oturduklarında, Mustafa Kemal kolundaki saati çıkardı, İngiliz generale uzattı. "Biz Türklerde âdettir, misafire hediye veririz, benim hediyem bir emanettir, bu saati bana Anafartalar'da bir Türk askeri verdi, hayatını kaybeden bir İngiliz subayından almış, saatin arkasında o subayın künyesi var, o zamanlar da şimdiki gibi savaştaydık, ailesini arayıp bulma imkanım yoktu, sizden ricam, İngiltere'ye dönüşünüzde o subayın ailesini bulun ve emanetini teslim edin, minnettar olurum" dedi. Saatle birlikte, elinden düşürmediği kırmızı mercan tespihini de hediye etti.

General Townshend o geceye dair hatıralarını şöyle anlatacaktı: "Pek çok hükümdarla devlet başkanıyla görüştüm, defalarca resmi-özel konuşmalar yaptım, o geceki kadar ezildiğimi hatırlamıyorum!"

Mustafa ARAS
Türkçe Öğretmeni

10 KASIM PROGRAMIMIZDAN BAZI KARELER

Özel eğitim sınıfının 10 Kasım panosu

Şiirler

10 Kasım Oratoryosu.

Atatürk'ün sevdiği şarkılardan küçük bir dinleti.

Şerife Tufan Ortaokulu öğretmenleri toplu halde.

BİLGELİK ÖYKÜLERİ

Bilge sözcüğü “bil- “ kökünden geldiğine göre o halde “bilge” sözcüğü de bilen kişi demektir. Bilmek, ama ne kadar bilmekten söz ediliyor acaba? Bilge olabilmek için ” çok bilmek” mi gerekiyor yoksa “her şey”i mi bilmek gerekiyor?

Sokrates büyük bir bilge olarak görülüyor. Onun o meşhur “Bildğim tek şey, hiçbir şey bilmediğimdir.” sözüne bakarsak bilge olabilmek için hiçbir şey bilmeye gerek yok. Sokrates aynı zamanda insanın ne bilmesi gerektiğini “Kendini bil.” diye özetlemiş. Yunus Emre: “İlim ilim bilmektir/İlim kendin bilmektir/Sen kendini bilmezsen/Ya nice okumaktır.” diyerek kendisini bilmeyen bir insanın okumakla, bilmekle olgunlaşamayacağını söylemiş bizlere. Karmaşık bir konu. Ersin Özgül adlı bir yazar “Bilgelik Hikâyeleri” adlı kitabında Herodot’ün günümüze kadar tarihe mâl olmuş önemli kişilerin başından geçen bilgelik hikâyelerini derlemiş. Bu kitaptan okuduğum kısa öykülere göre bilgeler; sabır, çalışkanlık, dürüstlük, adalet, bilgi sahibi olma, alçak gönüllük, kibarlık, duyarlılık gibi birçok erdemi aynı anda bünyesinde barındıran kişiler oluyor.

Şimdi bu kitaptan sizler için seçtiğim bir demet sunmak istiyorum. İşte bilge kişilerin nasıl davrandığını nasıl düşündüğünü anlatan birbirinden güzel öyküler:

ARİSTO’NUN ÖĞÜTLERİ

- Bilge gibi düşün, ama sokaktaki adam gibi konuş.
- En büyük suçlar ve hatalar gerekli olanı değil de daha fazlasını elde etmek için işlenir.
- Erdeme yol vermeyen bir eğitim, boş bir çaba ve aldatmacadır.
- İyi sadedir. Mükemmel, iyyinin düşmanıdır.
- Sözün en güzeli onu dinleyen yararlandığı sözdür.
- Umut, uyanık insanın rüyasıdır.
- Dostlarım; dünyada dost yoktur.

EN LAYIK OLANA

Büyük İskender ölürken komutanları şaşırmışlardı. Yerine kim geçecekti. Hayal içinde olanlardan biri dayanamayıp sordu:

-Yerinize kimi bırakıyorsunuz?

-En layık olanı.

Tekrar sorarlar:

-En layık olanı nasıl bulalım?

-Eğer siz bu millete layıksanız, en layık olanı bulursunuz.

MİCHELANGELO(MİKELANJELO)

Rönesansın en büyük sanatçılarından Michelangelo 1502 yılında Floransa Belediye Başkanı Pietro Soderini tarafından bir mermer parçasını değerlendirmek

üzere Floransa’ya çağrılır. Michelangelo elinde sapan olan Genç Davut’u tasvir etmeye karar verir. Heykeli bitirdiğinde Soderini atölyeye girer:

- Üstat eser muhteşem olmuş, ama burnu biraz büyük olmuş, der.

Oysa Soderini heykelin tam altında durduğundan uygun bir bakış açısına sahip değilmiş. Michelangelo hiç itiraz etmeden eline keskiyi alıp bir merdivenle heykele tırmanır. Keski ile heykelin burnuna birkaç darbe vurur ve aşağı tozlar dökülür.

- Sayın Başkan, şimdi bir de uzaktan bakar mısınız, der

- Şimdi mükemmel oldu. Ona adeta can verdin, der başkan.

Gerçekte Michelangelo heykele dokunmamıştır bile. Keskiyle hafifçe heykele dokunurken elindeki mermer tozlarını azar azar aşağı bırakmıştır. Başkanla tartışıp çene yarıştırmak yerine eylemle kazanmıştır.

HAYVAN POSTU

Eski zamanlarda bir adam çok zengin olmuş.

Bu nedenle artık eski dostlarının yüzüne bakmaz olmuş. Herkesle selamı sabahı kesmiş. Durumu Bektaşî babasına bildirmişler. Demişler ki:

-Sakın yanına gidip de kendini rezil etme sana da aynı şekilde davranır üzülsün.

Bektaşî babası inanmamış:

-Yok canım, benim onunla hukukum ayrıdır. Çok emeğim geçmiştir. Çocukluktan itibaren yanıma aldım, büyüttüm, adam ettim. Bana yapmaz.

Yapar mı, yapmaz mı diye herkese dert olmuş. Baba köşe başında beklemeye başlamış. Adam çok pahalı bir kürk giymiş salına salına yürümüş. Bektaşî babasına şöyle bir bakmış, çalımla yoluna devam etmiş.

Bektaşî hemen koşmuş kolundan yakalamış:

-Bana bak oğlum, demiş görüyorum çok zengin olmuşsun, kürkler içindesin. Unutma ki şu giydiğin kürk, onu sırtında taşıyan sahibini de hayvanlıktan kurtaramadı.

DENİZE SALDIRAN DİYOJEN

Bir gün filozof Diyojen, elinde alev alev bir meşale ile ve gündüz gözüyle denize doğru koşarak gidiyormuş. Diyojen’i gören halk:

-Ey Diyojen, bu neyin nesi, elinde yanan bir çıra ile nereye koşuyorsun, diye sorar.

Diyojen cevap verir:”Denize saldırıyorum.”

Ahali şaşırır:

-Elindeki küçük bir ateşle koskoca denize ne yapabilirsin?

Diyojen’in cevabı hazırdır:

-Hiçbir şey yapamasam bile daldırınca coz diye bağırtırım!

DELİ İLE CALINUS

Ünlü bilge Calinus bir gün talebelerine:

- Aktara gidin, falanca bitkiler deliliğe iyi geliyormuş.

Hepsini getirin bir güzel içeyim, demiş. Öğrencileri:

- Efendim o nasıl söz, olur mu öyle şey; onlar deliler için.

Diyojen

Hâlbuki siz hem dahi hem de bilgesiniz, diye cevap verince Calinus:

- Bakın, ben bugün bir deli ile karşılaştım. Deli önce yüzüme dik dik baktı. Sonra göz kırptı. Sonra da elindeki kalın sopa ile üzerime saldırdı. O deli eğer bende kendine benzer bir taraf bulmasaydı bunu asla yapmazdı. Hiç kimse kendi cinsinden olmayana musallat olmaz. İki kişi birbirine saldırırsa mutlaka ortak noktaları vardır, der.

TAKVİMİ DEĞİŞTİRDİM

İskender sur kentini kuşatmıştı. Ancak şehir bir türlü düşmüyordu. Bir falcı buldular. Falcı, bir küreye bakıp sonucu söyledi:

-Şehir bu ayın sonunda düşecek!
Herkes güldü. Çünkü o gün ayın son günü idi. İskender bu duruma çok kızdı:
-Hayır, takvimi değiştirdim. Bugün ayın 27'si sayılacak! Saldırın askerlerim!
Aynı gün kent düştü.

PADİŞAH VE ÜÇ OĞLU

Eski zamanlarda bir padişahın üç oğlu varmış. Oğulları büyüyünce onlara bir gün demiş ki:
-Oğullarım, sakın padişah çocuğu olduğunuzu söylemeyin. Kimliğinizi gizli tutup alın terinizle para kazanmaya gidin. Kim fazla kazanırsa padişah o olur.

Çocuklar babalarının emrine uyup alın teriyle para kazanmaya gitmişler. Birincisi çok parayla, ikincisi ondan daha az, üçüncüsü ise tek bir altınla dönmüş. Ancak nasıl kazandıklarını kimseye söylememişler. Padişah: "Getirin bakalım kazandıklarınızı." demiş. Hepsini torbalar içinde getirmişler. Padişah açmış pencereyi, en fazla altın kazanan büyük oğlunun altınlarını birer ikişer atmaya başlamış. Oğlan babasına saygısından hiç ses çıkaramamış. Ardından ortanca oğlanın altınlarını başlamış atmaya, o da korkudan ağzını açamamış. Sıra üçüncü oğlunun tek bir altınına gelince çocuk yerinden fırlamış:

-Dur baba, atma! Ben o parayı kazanana kadar neler çektim, demiş. Padişah:
-Aferin oğlum! Bu parayı alın terinle kazandığını ispat ettin. Öyleyse padişah olmayı da hak ettin, demiş.

DEVLETİN MUMU

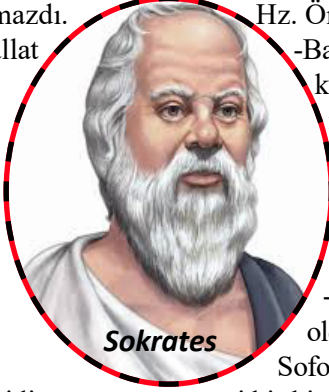
Hiz. Ömer geceleri belli bir vakte kadar bir mum yakar, sonra o mumu söndürür başka bir mum yakarmış.

Maiyetinde çalışanlar bunu bir türlü anlayamazlarmış. Bir gün bir misafiri kendisini ziyaret etmiş. Bunu Hiz. Ömer'e sormuş:

-Ya hazret, neden gecenin bir vakti bir mumu söndürüp diğerini yakarsın?

Hiz. Ömer hafifçe tebessüm etmiş ve şu cevabı vermiş:

-Bak, devlet işleri için çalışırken devletin mumunu kullanırım. Ancak devlet işi bitip şahsi temizlik işi başlayınca kendi mumumu kullanırım.

Sokrates

SADECE BİR KİŞİ

Sokrat bir gün talebesi Sofokles'e demiş ki:

-Öğrenciler birazdan derse girecek, kaç kişi olduklarını say, bana bildir!

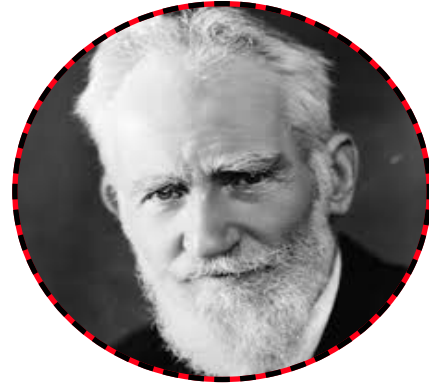
Sofokles kapıya dikilmiş ve başlamış içeriye girenleri bir bir saymaya. Sokrat sormuş:

-Kaç kişi var?

-Sadece bir kişi.

-Nasıl olur? İçeriye birçok kişinin girdiğini gördüm.

-Hocam bu sınıfa birçok kişi girdi. Ancak kapının önünde bir taş duruyordu. Hiçbiri o taşı kaldırıp yan tarafa koymadı. Ancak en son öğrenciniz Platon, o taşı kaldırıp kenara koydu. Onun için orada sadece bir adam var, demiş.

Bernard Shaw

CENTİLMENLİK

Bernard Shaw, İngiltere kraliçesinin bir daveti sırasında etrafı bayanlarla sarılınca orada bulunan lordlardan biri kıskanmış ve yazarı kadınların içinde rencide etmek istemiş:

- Sayın Shaw, yanılıyor olabilirim; ama sizin babanız bir terzi değil miydi, diye sorar.

Shaw "Evet" diye cevap verdiğinde Lord:

- Peki, siz neden terzi olmadınız, der.

Yazar gülümseyerek:

- Benim de hatırladığım kadarıyla sizin babanız centilmen bir adamdı değil mi, diye sorar. Lord "Ona ne şüphe?" deyince Shaw'ın karşılığı şu olur:

- O halde siz neden bir centilmen olmadınız?

Furkan ŞAHİN

7/A

BİZE HER GÜN ÖĞRETMENLER GÜNÜ

Nedir bu öğretmenler günü? Tabii o kadar gün var yıl içinde(bu gün de olmazsa ayıp olur) öğretmenler günü de o günlerden biridir, elbette. Öğretmenler günü bence bu kadar basit değildir, dediğim gibi 'bence'. Nedeni ise ben de bir öğretmenim; evde 1, sınıfta 34 çocuğum var. Gün içinde bu 35 çocuğumdan herhangi birinin başına herhangi olumlu veya olumsuz bir şey gelirse emin olun en yakın olduğum sınıftaki öğrenciler olacaktır ve öyle de oldu. Öğretmenlik, ömründe ilk defa gördüğü ve belki bir daha göremeyecek birinin çocuğuna kendi çocuğundan daha çok zaman ayırmaktır, en az kendi çocuğu kadar da sevmek ve değer vermektir. Öğretmenlik, hiçbir beklenti içinde olmadan karşısındaki masum çocuğun burnunu silmektir. Ben birçok anne bilirim ki çocuğunun burnunu temizlerken yüzündeki ifade "Benden uzak dursaydın daha iyi idi" der gibidir. En önemlisi ise öğretmenlik peygamberlik mesleğidir. Sana tamamen kapalı olan bir çocuğa kendini sevdireceksin -kendini sevdiremezsen hiçbir şey veremezsin- seni seven birine de sende ne varsa ona vereceksin ve hiçbir karşılık beklemeden yapacaksın bunu. Aksini yaparsan öğretmen değilsindir. Peygamberimiz de yüce dinimiz İslam'ı yayarken tek başına yola koyuldu. Başından geçenleri az çok bilirsiniz, ama sonuca baktınız mı? Bunun adı imkânsız başarıdır.

Çok değerli öğretmen arkadaşım, tanıdık olsun olmasın hepiniz cansınız; kim sana ne değer verirse versin benim gözümde dünyanın en değerli sayılı varlıklarından birisin. Sen sabahın altılarında yollara düşmüş akşam karanlığında eve dönmüş muazzam bir ordunun cengâver neferisin, bunu asla unutma. Bazen hayatın vermiş olduğu sıradanlık bizlere bulaşabilir. Ne olursun her gün gittiğin yere bir gül bırakmadan dönme, dönersen zarar edersin, zarar ettirirsin. Senin karşında dağ gibi duran engeller olabilir, ama emin ol ki %99'unun sebebi öğrencileriniz değildir. Hiçbir zaman hiçbir öğrenciden umudunu kesme ve unutma ki belki de o öğrencinin tek umudu sensin. Hepimizin nihai hedefi; herkes en iyi notları alsın, herkes en iyi dereceleri alsın ve sınıfını en iyi şekilde mezun etsin, ama az düşünersek bunun mümkün olmayacağını hepimiz biliriz.

Dünyadaki eğitim sistemlerinde herhangi bir sınavda ve herhangi bir öğrenci seviyesinde kaç sınıf tamamen dereceye girmiştir? Bir düşünelim. Bütün eğitimciler bu konuda hem fikir ki her birey farklıdır ve farklı zekâ türlerine sahiptir. Aslında bu ilahi adalete ters düşüyor gibi görülse de (sonuç odaklı bakılmaması lazım) bütün insanlar bütün zekâ türlerine hâkim olarak doğarlar.

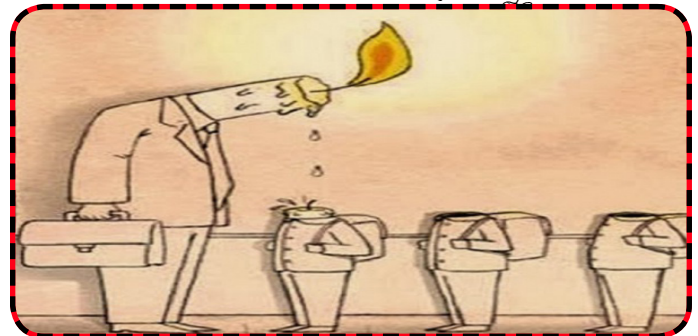

Daha sonra başta aile ve çevrenin etkisiyle bazı zekâ türleri daha aktif kullanılıyor ve diğerleri ise pek kullanılmıyor. Bu yüzden bireysel farklar daha da belirgin hale geliyor. Sekiz farklı zekâ alanı birbirinden tamamen bağımsızdır. Herhangi matiksel zekâyâ sahip ise yoktur, gibi bir düşünce olamaz. Bir insan zekâ türlerinin hepsinde de başarılı olabilir, bazen de hiçbirinde başarılı olamaz.

Sonuç olarak, sınıflarımızda nasihatten çok; örnek olalım. Bilirsiniz ki toplum içindeki bireysel nasihatler; nasihat değil, hakarettir. Biz öğretmenler neler görmedik ki meslek hayatımızda, bunları hepimiz çok iyi biliyoruz. Bizim elimizdeki hammadde geleceğimiz olan çocuklarımız olduğu için asla hata kabul görmez bir iş içindeyiz ve bunun farkındayız. Bir an bile bu farkındalığımızı unutmamalıyız. Üstat Necip Fazıl KISAKÜREK ne güzel söylemiş: İnsan bu, su misali, kıvrım kıvrım akar ya; Bir yanda akan benim, öbür yanda Sakarya...

Hepimiz bu dünya hayatında akıp gidiyoruz. Kimimiz akıp giderken çevresini ve kendi yolunu yıka yıka gider; kimimiz de çevresine hayat vererek gider. Akışımız içerisinde ilerlerken çevresini yıkan değil, çevresinde hayat verenlerden olmamız temennisi ile bütün meslektaşlarımla günü kutluyorum.

Ayhan ALTUN
Müdür Yardımcısı

Öğrencilerimiz sahne sırasını beklerken

Drama kursu öğrencilerinin gösterisi

Drama kursu öğrencilerinin gösterisi büyük bir ilgiyle izlendi

Öğretmenler Günü Korusu.

Judoda Antalya derecesi yapan öğrencilerimize madalyaları verildi.

YENİDEN

Merhaba gökyüzü,
Çiğli çimen,
Sıcak güneş.
Göğsümdeki kara dumanla barışmayı beceremediğim,
Taş kesilmiş, zehir bir zamandan geliyorum.
Bıraktım yüreğimde bir bavulla gezmeyi.
Bir damla nefes yolu gözlemiyorum,
Kurumuş kuyular başında.
Bir bir çıkardım gülüşüme saplanmış dikenleri.
Yaramdan sızan bir damla kanı,
Kabuğa çevirmesini bilen zaman,
Yokluğundan sızan arsız yankıyı,
Yeşil bir tepeye çarpıp susturmasını
Elbet bilecekti.
Sen ne ummuştun ki?
Şimdi ben,
Ardımdaki amansız yangından kurtardığım,
Bir avuç kül bir parça kor ile
O dik yokuştan iniyorum delikanlı bir denize.

Dilek ÇOLAK
Sınıf Öğretmeni

SAYGILAR BİZDEN

Saygı; büyüklere, yaşlılara, değeri yüksek olanlara, kutsal bilinen kimselere, şeylere karşı duyulan, sevgi ve çekinmeyle karışık bağlılık duygusudur. İnsanın büyüklerine ve kutsallarına karşı saygı duyması toplum düzenini ve huzurunu sağlar. Saygı bizden yaşça büyüklerin bize karşı şefkatini artırır, büyüklerimizle sağlıklı bir iletişim kurmamızı da sağlar. Saygı sadece büyüklerimize iyi bir yaşam sunmaz aynı zamanda yarının büyükleri olan bizlerin de geleceğinin güvencesidir.

Peki nasıl davranırsak saygılı birer birey oluruz? Bana göre saygı, yaşlılara ve bizden büyüklere terbiyeli davranmaktır. Mesela bir otobüsteyiz. Koltukların birinde biz oturuyoruz. Yaşlı bir amca veya teyze de otobüse bindi. Biz o yaşlıya yerimizi verirsek saygılı bir insan olduğumuzu kanıtlamış oluruz. Yaşlılara neden saygı duyarız? Çünkü insanlar ihtiyaçladıkça hareketlerde yavaşlamalar ve takatten düşmeler olur. Yaşlı olanların bu durumlarının bilincine vararak onlara yardım etmeliyiz. Böylece saygı toplumumuzda yayılacak ve biz yaşlandığımızda da bizden küçükler bize saygı duyacaktır.

Anne babaya neden saygı duyarız? Bu da sorulur mu, demeyin. Cevapları belki hepimiz biliyoruz, ama yine de hatırlamakta fayda var. Anne baba bizim her şeyimizdir. Çünkü annemiz bizi dokuz ay karnında taşır. Yemez, yedirir; giymez giydirir. Saçını süpürge eder. Bizim için ölümü bile göze alır. Hatta bir anne yeri geldiğinde bizim iyiliğimiz için bizden bile vazgeçebilir. Nasıl mı? Şöyle:

” Hz. Süleyman zamanında iki kadın bir çocuğu bir türlü paylaşamıyormuş. Her ikisi de çocuğun kendisinin olduğunu iddia ediyormuş. Biri çocuğun bir kolundan, diğeri diğer kolundan çekiyormuş. Konu büyüyünce askerler kadınları ve çocuğu Hz. Süleyman’ın adalet sarayına getirmişler. Hz. Süleyman kadınlara sormuş, her ikisi de ısrarla çocuğun kendisinin olduğunu iddia ediyormuş. Durum çıkmaza girince Hazreti Süleyman kılıcını çekmiş ve:

-Öyleyse bu çocuğu ikiye böleyim, siz de paylaşın, demiş.

Çocuğun ikiye bölüneceğini zanneden gerçek anne:

-Tamam ben hakkımdan vazgeçiyorum, diyerek çocuğun kolunu bırakmış

H. Süleyman, bunu söyleyen kadının gerçek anne

olduğunu anlamış ve böylece kararını vermiş: Çocuk, hakkından vazgeçen annesidir, demiş. “Gördüğünüz gibi anne bambaşka bir şeydir. İşte bu yüzden “Cennet, annelerin ayakları altındadır.”

Babamızı unutmayalım. Babamız da bizim için çalışır, didinir, ömrünü verir. Taşı sıkar suyunu çıkarır. Tüm hayatını bize güzel bir gelecek hazırlamak için adar. Bu iki güzel varlığı el üstünde tutmak ve onlara layık birer evlat olmak da bizim görevimizdir. Saygıda kusur etmemek, “Off bile dememek” bizim boynumuzun borcudur.

Peki öğretmenimize neden saygı duyarız? Çünkü anne babamızdan sonra bize en çok emeği geçenler öğretmenlerimizdir. Çünkü öğretmen bizim için öğretmendir. Çünkü öğretmen bizim gelece-

ğimiz için uğraşan, hedefimize ulaşmamıza yardım eden, bize bir harf değil; binlerce sözcük ve yaşamı öğretendir. Biz başarılı olunca mutlu olan, başarısız olunca kendinde sorumluluklar hisseden bir iyilik ve şefkat insanıdır.

Arkadaşlarımıza neden saygı ve sevgi duyarız? Çünkü arkadaş bizim zor günümüzde yanımızda olanıdır. Çünkü arkadaş bizim olmazsa olmazımızdır. Yalnızlık Allah’a mahsustur. Yalnızlığımızı giderendir, derdimizi açtığımız sırdaşımız, yoldaşımızdır.

İşte kısaca saymaya çalıştığım tüm bu sebeplerden dolayı çevremize karşı saygılı birer birey olabilmeliyiz. Saygının olmadığı yerde sevgi anlamı, sevginin olmadığı bir yerde de saygı çaresiz kalır. Karşılıklı saygının olmadığı bir toplumda insanlar adaletsiz, vicdansız olur. Kimse hayatının tadını çıkartamaz. Kişiler arasında iletişim kurulamaz. Kısacası bu toplumda kimse huzur bulamaz. Bu sebeple son olarak diyorum ki: İlkemiz küçüklerimizi korumak ve büyüklerimizi saymak olmalıdır. Saygılar sunuyorum efendim...

Helin EKİNCİ- 7/D

EKRANIN İKİ YÜZÜ

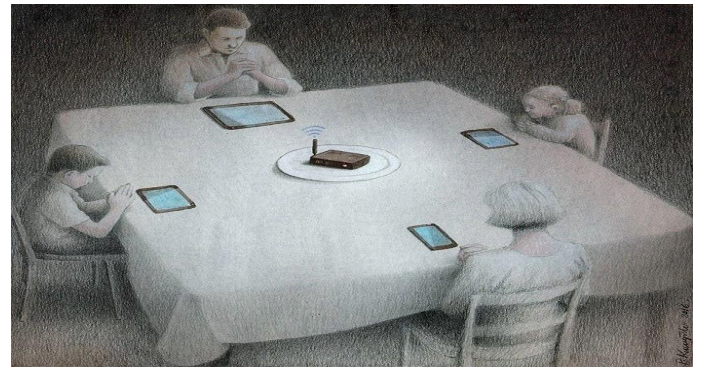
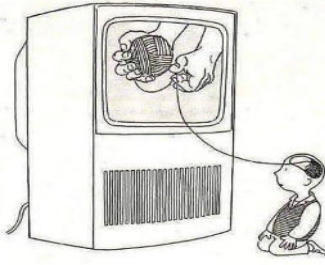
İlk bilgisayarların evlerimize girdiği yıllardan beri, söz dinleyen ve her istediğimizi yapan bir ekranla baş başa olmak ve tuşların ucundaki ulaşılabilir hayat, herkesin hoşuna gitti. Toplumun büyük bir kesimi tarafından ev bütçesi zorlanarak da olsa bir bilişim cihazı alındı eve. Bilgisayar, tablet veya akıllı telefonlar imkânlar ihtiyaçlar ve tercihlere göre her eve doldu. Anneler, babalar, çocuklar hatta bebekler... Hemen hemen her kesim ekran başında zaman geçirmeye başladı. Anne babalar ekrandan gözünü ayıramazken evlere kapatılan çocuklarımıza da mahalle oyunu, akşam sohbeti, ebeveyn-çocuk oyunu yerine evdeki ekran kaldı maalesef... Küçük çocuklar bile minik parmaklarıyla okuma yazma bilmeden hâkim olabildiği bu ekranda kendine bir şeyler bulabiliyor. Kimi zaman bu ekranı kullanma, zekâ göstergesi sanılıyor. Ağladığında, huzursuz olduğunda çocuğa karşı bir susturucu olarak kullanılıyor ekranlar. Gün boyu bedeni ve zihni yorulan anne babaların, akıllı telefon ve tabletler adeta kurtarıcısı oluyor. Çocuk ağladıkça eline bu aletler veriliyor, alet çocuğun elinden alınınca çocuk yine ağlıyor, sussun diye tekrar veriliyor.

Teknolojiyi veya bilişim araçlarını şeytanlaştırmak niyetinde değilim. Hiç kuşkusuz teknolojinin, hem günlük ihtiyaçlarımız için hem de geleceğin dünyasında çok büyük ve gerekli bir yeri var. Geçmişten getirdiğimiz hiçbir şeyin yerini dolduramayacağı dev bir boşluk kalır, hayatlarımızda modern zamanlarda bu araçlar eksik olsa. Ancak bebeklerin tablete ihtiyacı yok, anne-baba ilgisine ihtiyacı var. Çocukların sosyal ve duygusal gelişimlerinin gereği olarak gerçek arkadaşlara, gerçek oyunlara, oyunlarda anlaşmazlıklara ve çözüm becerileri geliştirmeye ihtiyacı var. Gençlerin spor yapmaya, sorumluluk almaya, kendini tanımaya, kitap okumaya, yüz yüze konuşmaya ihtiyacı var. Anne babaların dinginliğe, huzurlu ve eğlenceli aile yaşantısına, keyifli akşam sohbetlerine, aile etkinliklerine ve kendilerini çağın gereklerine göre geliştirmeye ihtiyaçları var. Karşımıza aldığımız ve her şeyin yerine onu koyduğumuz parlak hareketli ekranlar, bu ihtiyaçların hiç birini karşılamak için bir işe yaramıyor. Ekran başında geçirdiğimiz zamanı sınırlamak işte bütün bu insani ve temel ihtiyaçların karşılanması için bir zorunluluk.

Diğer yandan teknoloji pazarı haline dönmüş bir ülke olmak yerine teknoloji üreten bir ülke olabilmemiz için sadece sanal oyun oynayan gençler yerine sanal oyun programlayan gençlere ihtiyacımız var. Çocuklarımıza teknolojiyi en iyi şekilde öğretilim, gençlerimize öğretilim. Ancak oynayabilmek için çok fazla beceri gerekmeden basit tablet-telefon oyunları teknoloji öğrenmek değildir. Sanal pazara dönmüş bir zihne dijital fabrika kurmak da zor olacak diye düşünüyorum. Beynimizin yaratıcılık, hayal kurma, analiz etme, geleceği yordama becerilerinin ölmemesi için bir şeyler

üretmek zorundayız. Günler geçerken biriken tek şey sanal oyunların bonusları ise sosyal medya paylaşımlarının beğenileri ise evde eskiyerek biriken cep telefonları ise artık farkına varmanın ve bir şeyleri değiştirmenin zamanı gelmiş de geçiyor demektir.

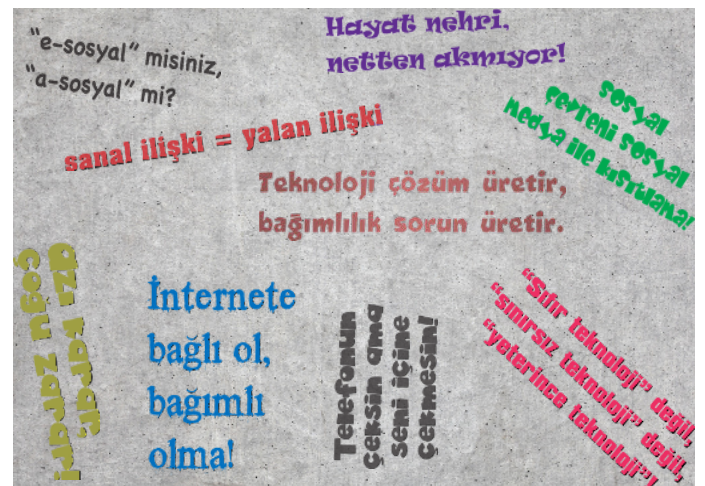
"Peki bu değişim için ne yapmalı?" dediğinizi duyar gibiyim. Öncelikle unutulmalıdır ki ihtiyaç doğrultusunda ve zaman sınırı aşılmadığı sürece ekran kullanımı sıkıntı oluşturmamaktadır. Bu süre aşıldıysa artık ekran karşındayken neler kaçırdığınızı düşünmenin ve üstesinden gelebilmek için yerini dolduracak keyifli vakit geçirecek etkinlik bulmanın zamanı gelmiştir. Ailecek ya da sevdiğiniz kişilerle oynanacak isim şehir, beştaş gibi

geleneksel oyunlar ya da yönergeli kutu oyunları, kitap okuma saatleri, film ya da tiyatroya gitmek, belgesel izlemek, spora zaman ayırmak, kendi ilgi ve yeteneklerinizi doğrultusunda edineceğiniz hobiler, bir enstrüman çalmak, resim alanında kendini geliştirmek ya da kendi ilgi ve yeteneklerinize uygun kurslar için halk eğitim merkezlerinden yararlanmak, müze gezmek, doğa gezileri düzenlemek piknik yapmak, ekranı bilinçli kullanmak isteyen kişiler için alternatif olabilir.

İşe bu akşam televizyonu açmayarak başlayabilir, teknoloji tüketimini yavaş yavaş hayatınızdan çıkarabilirsiniz. En azından boş yere size bakan ekranları... Tercih sizin.

Hatice ARSLAN
Okul Psikolojik Danışmanı

ERGEN MİYİM BEN NEYİM, BİR GARİP DÖNEMDEYİM.

Sevgili ortaokul öğrencileri, belki de hayatınızın en zor, en karmaşık dönemini yaşıyorsunuz. Sıklıkla kendinize "Bana neler oluyor, bu ben miyim, vücuduma neler oluyor?" sorularını sorduğunuzu duyar gibiyim. Korkmayın büyüyorsunuz. 😊 Ortaokul tuhaf bir dönemdir. Sürekli değişimlerin, sosyal çalkantıların, inişli çıkışlı duyguların yoğun yaşandığı zamandır.

Şöyle ki, yaşadığınız bu tuhaf değişimlerin zamanla düzeleceğini garanti edebilirim. Bu geçiş döneminin ötesinde, çok daha büyük ve çok daha fazla umut veren bir dünya sizi bekliyor. Bu dönemde yere sağlam basmanıza yardımcı olacak bazı gerçeklerden bahsedeceğim.

Varan 1: Bugünün en tuhaf anları yarının en komik anıları olacak. 😊

Mucize kremlerin iyileştiremediği yüzündeki şu koca sivilce, yanlış bir şey söylersem rezil olurum korkuları, beğenen kişi yanından geçerken yaşadığınız baş döndürücü telaş yüzünden doğru düzgün düşünememen, konuşamaman ya da görememen, bir gün bütün bunlar gerçekten çok komik gelecek sana! Biraz zaman alıyor, ama kendine güvenin arttıkça, tuhaf anlarını paylaşmak bir eğlenceye dönüşüyor. Her problemin elbet bir sonu var. Bu yüzden büyük resmin farkında ol ve yaşadığın en kötü deneyimlerin bile geride kalacağını asla unutma.

😊Varan 2:

Teknoloji, ilişkileri ve güveni kolayca yerle bir edebilir.

İnsanların her şeyi – duyguları, fotoğrafları vs. – 'online' olarak gönderdiği bir çağda yaşıyoruz. Teknolojiyi ben de kullanıyorum ve yararlı buluyorum, ama akıllıca kullanıldığında. Malesef genellikle düşüncesizce kullanılıyor. Parmaklarımızın beynimizin önüne geçmesine izin veriyoruz. Ve sanjeller içinde üzüntülere, yanlış anlamalara ve ciddi problemlere sebep olabiliyoruz. Bu yüzden mesaj atmadan, email göndermeden ya da sosyal medyada gönderi paylaşmadan önce iki kez düşün lütfen. Birine akıl vermeden, bir şeyleri açığa vurmadan, hemen sonuç çıkarmadan, kıskançlık ya da kızgınlıkla tepki vermeden ya da uygunsuz bir fotoğraf göndermeden önce bir sakinleş ve sonra harekete geç. Sonra her şey için çok geç olabilir unutma!

Varan 3 Arkadaş seçimine özellikle dikkat etmelisin.

Çok eskilerden bir atasözü vardır seninde bildiğin. Ben biraz değiştirdim onu: "Bana arkadaşlarını göster, sana geleceğini göstereyim." İyi arkadaşlar seni mutlu eder. Seni riskli ya da taviz vermen gereken durumlara sokmazlar. Eğer içindeki en iyiyi ortaya çıkarmak istiyorsan, senin tam potansiyeline ulaşmanı isteyen, seni destekleyen arkadaşların olmalı.

😊Varan 4: Hayatını, geleceğini, henüz planlamamış olman sorun değil.

Eğer hala ne olacağına karar vermediysen, kendini on yıl sonra nerede görüyorsun, sorusuna cevap bulamıyorsan korkma! Bu soruların cevabını bulmak için henüz çok geç değil. Ama artık yavaş yavaş harekete geçmeli ve bu yönde araştırmalar yapmalısın. Seçtiğin meslekler, kurduğun hayaller,

koyduğun hedefler değişiyorsa, panik yok! Dedik ya, en başta ortaokul, değişimlerin dönemi diye:) Kafandaki soruların, hedeflerin netleşmesi zaman alabilir. Ama unutma birden fazla seçenek her zaman daha iyidir.

Varan 5: Sen Muhteşemsin. 😊

Bakma öyle, gerçekten öylesin:) Bütün bu çılgın değişimler harika bir şeye götürüyor seni. Kocaman hayatında ortaokul kısacık bir dönem, bu yüzden tadını çıkar. Eğlen, güzel arkadaşlıklar kur, büyük hayaller kur ve doğru kararlar ver. Bir gün geriye dönüp baktığında bu dönemin "saçmalıklarına" gülüp geçeceksin. Ve eğer şanslıysan anlatacağın güzel anılar biriktireceksin.

Ebru ZORLU
Okul Psikolojik Danışmanı

HEP O SES

Küreği tekrar toprağa sapladı. Sonra elinden küreği attı ve eliyle toprağı eşelemeye başladı. Topraktan büyük bir taş çıkardı. Doğruldu ve bahçeye baktı. Yine küreği toprağa sapladı. Domates gibi kızarmış yüzünden terler akıyordu. Birden rüzgâr hafiften fısıldadı yağmurun geleceğini. Ufka baktı. Mordan karaya koyu renklerin hâkim olduğu şekil şekil, top top bir bulut mahşeri üzerine koşup geliyordu. Az sonra yağmur bastırdı.

Hemen konağa koştu. Konağın girişi, çizmelerine dolan çamur ve su yüzünden vıcık vıcık çamurla sıvanmıştı. Bir bez alıp yerleri sildi. Bir ses duydu. Kapı sesiydi bu ses. Sesin geldiği yöne bakınca sahibiyile göz göze geldi. Sahibi ona hemen yemek hazırlamasını söyledi. Mutfağa koştu. Çok telaşlıydı. Hemen yemeği hazırladı, sahibinin masasına servis etti. Sahibi yemeği bitirdikten sonra ona baktı, kalan yemek artıklarını ve ekmek kırıntılarını onun önüne attı. Köle hiç beklemeden önüne atılanları yemeye koyuldu. Yemeğini bitirdikten sonra sahibi eline bir miktar para sıkıştırıp her zamanki hükmeden bakışları, sert ve öfkeli ses tonuyla ona:

-Paraları kaybetmeden, çaldırmadan doğru pazara! Eğer bu paraları yine kaybedersen seni sabaha kadar kırbaçlarım, dedi.

Hemen yola koyuldu. Sahibinin sözleri onu korkutmuştu. Korkudan ve heyecandan pazarın yolunu şaşırdı. Titriyordu. Yağmur dinmişti. Güneş henüz yüzünü göstermemişti. Bozkırın sert, soğuk yüzü hiç gülmüyordu. Sarı ve kahverenginin hâkim olduğu uzayıp giden çatlamış kuru toprağa tutunmuş çalılar, cadı süpürgelerini andırıyordu. Bu değişmeyen manzara görenin içini karartırdı. Birden yolun karşısındaki adamı fark etti. Hafif şişman, kel kafalı ve elinde bir çanta taşıyan bu adama doğru yöneldi. Dinmeyen titremesine soğuk terlemeler de eşlik ediyordu. Durdu. Cesareti toplayıp tekrar yürümeye başladı. Adama yaklaşıp:

- İııı...Şey...Pazar, diye sordu.

Adam köleye baktı:

-Şurada.

Adamın işaret parmağı camları kırık, duvarları yanmış ve kararmış, terk edilmiş eski bir evin bulunduğu sokağı gösteriyordu. Adamın güven veren yumuşak ses tonu, köleyi biraz sakinleştirdi. Adamın tarif ettiği yöne doğru ilerlemeye başladı. Biraz sonra pazarı gördü. Pazara geldiğinde şaşkın şaşkın etrafına bakındı. Etrafindakileri anlamaya çalışıyordu. İyice sakinleşip siparişleri tamamlamak üzere alışverişe koyuldu. Büyük bir dikkatle, aldığını verdiğini iyice kontrol ede ede alışverişi bitirdi. Konağa doğru, esarete doğru, kendisine hayvan muamelesi yapan sahibine doğru gitmesi gerekiyordu. Zorunlulukları, alışkanlıkları, aldığı eğitim; kısacası kölelik ona bunu emrediyordu. Fakat içinden, ta derinlerinden gelen bir ses kafasını hep karıştırıyordu. Bu yüzden verilen emirleri hiçbir zaman tam olarak yerine getiremezdi. Kafasından, benliğinin derinliklerinden gelen bu sesi duymaya çalışırken ayakları onu bambaşka bir yere getirmişti.

Kuş cıvıltıları, yemyeşil ağaçlar, çiçeklerle bezenmiş mis kokulu bir bahçede buldu kendini. Yine kaybolduğunu anladı. Korktu, endişelendi, dondu kaldı. Birden bir ses duydu. Fakat bu ses, içinden gelen o bir türlü anlam veremediği ses gibi bilinmezden değil, karşısında durdurduğu pembe panjurlu, tek katlı rengarenk, kutu gibi bir evden geliyordu. Sıcacık neşe dolu bir ev.

Ayakları kapıya götürdü onu ve kapıyı çaldı. Saçlarına ak düşmüş yaşlı

bir adam, insanı sıcaklık saran gülümsemesiyle içeriye buyur etti onu:

- Sen o kölelerdensin, değil mi?

- Evet.

Adam, köleyi şefkatli bakışlarıyla süzüyordu. Köleyse gözlerini evin içinde gezdirirken bakışlarını bir

piyanoya sabitledi. Yaşlı adam kölenin piyanoya sabitlenmiş bakışlarını gördü.

-Piyano, dedi.

Köle, yaşlı adama hiçbir şey anlamadığını gösteren bir ifadeyle baktı. Yaşlı adam:

-Bu aletin adı piyanodur, dedi.

Köle, yaşlı adamın söylediğini tekrarlamaya çalıştı:

-Piyo..

-Pi-ya-no! Piyano, bir müzik aletidir. Sen kapımı çalmadan önce ben onu çalışıyordum. Sesini duymuşsundur, dedi.

Köle, kendi kendine gülmeye başladı. Telaşla, hiçbir şey söylemeden evden çıktı ve koşmaya başladı. Yaşlı adam arkasından seslendi: -Yine gel, istediğin zaman gelebilirsin!

Köle hiç durmadan koştu, koştu. Pazarı geçti. Kimseye sormadan evin yolunu buldu. İçindeki ses ve o evin kapısında beklerken duyduğu piyano sesi...Birbiriyle çok uyumluydu.

Konağa döndüğünde sahibi onu meymenetsiz bir surat ve tükürük saçan hakaretlerle karşıladı: -Nerede kaldın sen sersem adam! Köle titreyerek: -Kayboldum, ama siparişlerin tamamını eksiksiz getirdim efendim. Bu da paranın artan kısmı, dedi. -İyi, hiç olmazsa onu becermişsin. Bu yüzden kırbaçtan kurtuldun. Şimdi yıkıl karşımdan, diyerek köleyi kovdu.

Köle soğuk ve karanlık odasının duvarına sırtını yaslayarak oturdu. Gözlerini tavana daktı. O güzel bahçeyi ve yaşlı adamı düşünmeye başladı. Yaşlı adam ona "Yine gel!" demişti. Acaba gitmeli miydi?

Ertesi gün yine sahibinin bağırılarıyla uyandı. Her yeri tutulmuş halde uyandı. Buz gibi oda, taş zemin, incecik battaniye her sabah onu bu hale getiriyor; günden güne çürütüyordu. Sahibi onu yeni siparişler için yine pazara gönderdi. Yine yola koyuldu. Pazara gitti. Alınacak-

ları aldı. Dönüş vakti geldiğinde durdu, biraz düşündü. Yaşlı adamın daveti kulaklarında çınlamaya başladı. Bu sefer sadece ayakları değil, yüreği de onu o sesin geldiği güzel bahçeli eve götürdü.

Yaşlı adam onu sıcacık gülümsemesiyle bağrına bastı. Piyanosunun başına oturan yaşlı adam ona saatlerce piyano çaldı. Köle yıllardır aradığı sesi bulmuştu. Bu sadece piyanonun, müziğin sesi değildi; sevginin, insan yerine koyulmanın sesi idi.

Konağa geç kaldı. Sahibi bu sefer affetmedi. Defalarca kırbaçladı. Fakat kırbaç şaklamaları piyanonun sesini bastıramadı. Canı hiç yanmadı. Yüzüne yapışan gülümsemeyi yediği dayak solduramadı. Akli” Kaç kurtul!” diyor, yüreği bir türlü buna yetmiyordu. Geceleri aklı galip geliyor ve gizlice yaşlı adamın yanına gidiyordu.

Sabaha karşı yılların alışkanlıkları, zorunlulukları yakasına yapıyor ve onu konağa geri sürüklüyordu. Hemen hemen her gece sahibine sezdirmeden konaktan kaçtı. Yaşlı adamın yanına gitti. Yaşlı adam onun için piyano çaldı, birbirinden güzel kitaplar okudu, onunla uzun uzun sohbetler etti. Kölenin nihayet bir gün yüreği de yetti. Tüm cesaretini ve kararlılığını topladığı bir gün hiç dönmek üzere konaktan kaçtı.

Yaşlı adamın evinde güler yüz ve günaydın dilekleriyle uyandı. Evin bütün işlerini hep birlikte iş birliği ve paylaşım içinde görüyorlardı. Gündüzleri kendi tarlalarını kendileri için ekip biçiyor; geceleri beraber müzik yapıyor, okuyor, sohbet ediyor ve eğleniyorlardı. Köle artık kasılmalar, ağrılar, kırbaç acısı ve aşağılanma olmadan huzur içinde uyanıyordu. Çünkü artık o özgürdü!

Dicle Hayat KORKUTAN
7/10

BALIKÇI

Tahtaları küflenmiş, omurgası yosun tutmuş, yaklaşık yirmi yıllık bir kayıkta; elimde kancası paslanmış, misinası yorgun, üzerinde avladığı yüzlerce balığın kanı bulunan bir oltayla avlanıyordum. Güneşin ilk ışıkları ufku aydınlatırken ardıc ormanının ortasındaki bu bereketli gölde balık avlamayı çok seviyordum. Bekliyordum. Kulaklığımı kulağıma takıp müzik dinlemeye başladım. Müzik beni sakinleştiriyor, ruhumu besliyor ve sabrımı artırıyordu. Ruhumu müzikle yemliyordum. Bol oksijenle birleşen müzik, naneli şeker gibi ferahlatıyordu beni.

Emektar oltamda bir hareketlilik vardı. Oltayı çekiyordum, ama balığı bir türlü kendime doğru çekemiyordum. Balıkla bir halat çekme yarışındaydık sanki. Ya ben suya düşüp ıslanacaktım ya da balık benim avım olacaktı. Büyük çekişmeyi ben kazandım. Sonunda balığı güverteye almayı başardım. Ağırlığı tahminen 20-25 kg olan balık, boğuşmamızın verdiği yorgunlukla küçük hareketlerle güvertede öylece uzanıyordu. Kanca ağzını parçalamıştı. Dişleri kırılmıştı, ağzından kanlar akıyordu. Kocaman gözleriyle bana masum masum bakıyordu. “Sen benim avımsın, hiç bana masum masum bakma, seni geri bırakacak değilim. Yarışı ben kazandım.” dedim gözlerinin içine bakarak. Artık kismetim açılmıştı. İki saat içinde bir buçuk litrelik pet şişe büyüklüğünde tam yedi tane alabalık yakalamıştım. Güvertem kıpır kıpır balıklarla dolmuştu. Keyfim iyice yerine geldi. Daha akşama çok vardı. Vaktim boldu. Güvertemi ağzına ka-

dar balıkla doldurmadan kıyıya çıkmaya niyetim yoktu.

Bu sırada derinlerden yukarı doğru bir karartının bana doğru geldiğini fark ettim. Karartı yaklaştıkça bunun bir balık olduğunu anladım. Evet, kesinlikle bir balıktı bu! Hem de bu zamana kadar gördüğüm en büyük alabalıktı! Zıpkınımı kurup yeterince yaklaştırmasını bekledim. Elimi tetiğe değdirmek üzereydim ki balık ani bir hareketle sıçradı.

Benim soğuktan pembeleşmiş, şaşkın suratıma o devasa kuyruğuyla sanki bir Osmanlı tokadı atarmışçasına çarptı. Serinlikten pembeleşmiş suratım şimdi kıpkırmızıydı. Yüzüm çok acıyordu. Ağzımdan burnumdan salyalarım aktı. Balık kalp şeklinde kıvrımları olan dudağı patlatmış, çürük bir de dişimi yerinden sökmeyi başarmıştı. Sanki göl bana: “Artık gözün doysun, bu kadar balık avladığın yeter!”

demek istiyordu.

Avladığım balıklarla göz göze geldim. Güvertede bana aylarca yetebilecek miktarda balık vardı. Biraz aşırıya kaçtığımı anladım. Ben ne ara bu kadar aç gözlü, nefsinin esiri olan biri olup çıkmıştım. Halen canlı olan birkaç balığı gölden özür dileyerek suya bıraktım. Küreklerle asıldım ve iskeleye doğru yöneldim. Biraz olsun vicdanımı rahatlatmıştım. Kulaklıklarımı tekrar kulağıma geçirip gölün masmavi durgun sularının üstünde bir kuğu gibi kayarak bu doğa harikası, bereketli gölün kıyısına ulaştım. Ardıc ağaçlarının arasındaki toprak köy yolundan, biraz mahcup, köyüme geri döndüm.

Süleyman Erdem GÖLBİNAR
7/10

ÖĞRETMENİM

Doğruluğun ışığını, sevginin sıcaklığını bilemezdik,
Sen olmasan karanlığı ve soğuğu yenemezdik.
Kara kışta üstümüzdeki battaniye,
Karanlığın içinde bir ışıksın öğretmenim.

Yurdumun en ücra köşesine kadar,
Hep umutla gülüyorsa çocuklar,
Bunda en çok senin emeğin var.
Yurdumun güneşi sensin öğretmenim.

Biz cumhuriyet çocukları hep sizinle
Baş öğretmen Atatürk'ün izinde.
Bilim ve insan sevgisiyle.
Tüm kapıları açacağız öğretmenim.

Ahmet AKGÜL
7/D

YAĞMUR

Kuşların cıvıltıları o an yok olur,
Damla damla akar yollar göl olur.
Bahçemize düşen her damla,
Ağaçlara can olur.

Bakarsın güneş açılıyor,
Bulutlar koşa koşa gidiyor.
Ağaçlar bulutlara el sallıyor,
Onlara can oldu diye.

Yapraklar yeşillendi,
Meyve verdi ağaçlar.
Vitamin depoladı,
Bayram etti çocuklar.

Eylül AKSOY
7/A

KIRLARDA KOŞUYORUM

Kırlarda koşuyorum
Güzel kuzlar gibi.
Yorulmadan, bıkmadan gidiyorum
Sergiyi içmiş gibi...

Uşan kuzlara, otlanan kuzulara bakıyorum,
Nasıl bu kadar sakinler diye.
Bir yandan koşuyorum,
Bir yandan da güzelliği kokluyorum kırlarda.

Sebebi yok kozmamın,
Sebebi yok eğlenmemin,
İstiyorum, kozmak istiyorum.
Koşarak, koklayarak kırlarda geziyorum.

Melike MAVİ
7/A

HAYATIN RENKLERİ

Sabah uyandım hayatın renkleriyle
Yağmuruyla karıyla bir başkadır renkleri
Sadesi insana renk
Renklisi ise insana heyecan katar

Kimini kararsız bırakan renkler
Kiminin ise kararını emin kılan renkler
Marisi denizi sarar
Yeşili o güzel kokan ağaçları

Kiminin hayatını karartır renkler
Kiminin ise hayatına huzur verir
Bağı bahçeyi süsler tüm renkler
Ayrılığı kaderi belirler renkler

Dilan TÜRELİ
7/A

BETON OLMASIN ORMANLAR

Beton oldu ormanlar
Yandı ağaçlar kitaplar
Ersiz kaldı hayvanlar
Soldu çiçekler ağaçlar

Yayıldı kara dumanlar
Çöl oldu ormanlar
Yok etme geleceği
Kararmasın hayatlar

Yok olmasın ormanlar
Renksiz kalmasın çiçekler
Doğaya zulmetme
Geleceği öldürme

Dilan TÜRELİ
7/A

BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ

Özellikle uzun kış gecelerinde uyumadan önce büyükle-
rimiz tarafından anlatılan sıcacık
öykülerdir masallar. Korkunç gibi
görünen dev, cin, peri hikayeleri;
aslında sıcacık yatağımızda kendi-
mizi güvende hissetmemizi sağlayan
öykülerdir. Bizi hayalden hayale
sürükleyen uykuya geçmemize
yardımcı olan bu öyküler, aslında
bize çok şeyler de öğretir. Benim
için her ne kadar sadece eğlenme ve
macera anlamına gelse de uzmanlar
iyilik-kötülük, doğruluk-haksızlık,
adalet-zulüm, alçakgönüllülük-ki-
bir gibi kavramların da masallarla
küçük yaşta öğretildiğini söylüyor.

Gerçekten de masallarda
hep kötüler, kurnazlar kaybediyor;
iyiler, doğrular kazanıyor. Aynı
uzmanlar masalların çocuğun ruhsal
gelişimini de desteklediğini şu
şekilde belirtiyorlar: "Çocuk nasıl
ki oyunlarda bağırır, kırar, yaptığı
kuleleri bozar ve ne olursa olsun
oyunu yeniden ve yeniden inşa
edebilir ve onarabilirse. Masalda da
bu vardır. Karakterler zorluk çeker,
üzülür, korkar, ağlar, yalnız kalır,
ama sonunda sorunlar hep çözülür.
Çocuk da büyüme yaşındaki bu
zorlu süreçte bunu görmeye ihtiyaç
duyar. Annem gitse de gelecek.
Yağmur yağsa da duracak. Kule
yıkılsa da yeniden yükselecek gibi.
Çocuğun bu onarım ihtiyacı ileriye
yönelik duygusal sağlık adına ciddi
bir yatırımdır. Bu ihtiyacı oyun, ma-
sal, iletişim, sevgi yoluyla karşılanan
çocuklar, yetişkinlik hayatlarında
zorluklarla mücadele edebilen ve
dingin günlerin gelmesini heyecan
ama sükûnet ile bekleyebilenler
olmaktadırlar." Yani masalları şifa
niyetine de okuyabiliriz:)

Dergimizde yayımlamak
için içinde türlü hayvanlardan,
keloğlardan, devlerden, birbirinden
ilginç ve olağanüstü karakterlerden
oluşan masallar okudum. Kaynak
olarak da Pertev Naili Boratav'ın
Türk coğrafyasının çeşitli bölgele-
rinden derlediği masallardan oluşan
"Az Gittik Uz Gittik" adlı kitabını
kullandım. Sizler için bu kitaptan
birkaç masal paylaşmak istiyorum:

TENCERECİK

Bir varmış bir yokmuş. Evvel
zaman içinde bir ana-kız varmış. Ana,
gece sabaha kadar iplik eğirir, kız da
onu götürür pazarda satar, nafakaları-
nı böyle çıkarırlarmış. Bir gün kadın
gece ipliğini eğirmiş, kızına vermiş.
Kız pazarda ipliği satmış. Bunun pa-
rasıyla ekmek alacağı yerde, küçücük
bir tencere satılıyormuş tencere pek
hoşuna gitmiş, parayı vermiş, onu al-
mış. Eve dönmüş kız, yiyecek ekmek
yok. Kızın elinde bir tencere. Anası
kızmış, kızına bir temiz dayak atmış.
Tencereyi de fırlatıp sokağa atmış.
Bunlar o gece aç açına yatmışlar.
Ertesi gün bir ebe hanım lohusadan
dönüyormuş. Bakmış sokakta güzel
bir tencere, almış eve getirmiş, yıka-
mış, temizlemiş. İçine bir yaprak dol-
ması sarmış. Tencereyi ocağa koymuş,
yemeği pişirmiş. Tam kapağını açıp
yemeğe oturacağı zaman kapı çalın-
mış, birisi acele ebeyi doğuma çağı-
rıyormuş. Ebe: "Eve dönünce yerim."
 demiş. Yemeği olduğu gibi tencerenin
içinde bırakıp gidiyor. Tencere oradan

kalkıp tıkr tıkr doğru kızın evine
geliyor. Kapı çalınıyor. Kız koşup ka-
pıya gidiyor: "Kim o?" "Tencerecik."
"İçinde ne var?" "Dolmacık." Kız ka-
pıyı açıp dolmayı boşaltıyor, tencereyi
sokağa atıyor. Ana kız oturup afiyetle
yiyorlar.

Padişahın karısı Sultan Ha-
nım hamama gidiyormuş. Bakıyor ki
sokakta güzel bir tencere: "Şu ten-
cereyi alsana." diyor dadısına. Dadı
tencereyi alıyor. Hamama varıyorlar.
Hamamda Sultan Hanım soyunup
elmaslarını, incilerini tencerenin içine
koyuyor. Dadısına teslim edip hama-
ma giriyor. Dadı, tencere kucağında
uyuklamaya başlıyor. Tencere hemen
kalkıp tıkr tıkr doğru kızın evine

gidiyor, kapıyı tıkladıyor: "Kim o?"
"Tencerecik." "İçinde ne var?" "Cici
bici incicik." Kız incileri, elmasları,
altınları alıyor, giyiniyor, süsleniyor,
tencereyi yine sokağa atıyor.

Ertesi gün de şehzade hama-
ma gidiyormuş. Tencereyi sokakta
görüyor: "Lala, şu tencereyi alsana.
Ne güzel tencere." diyor. Lala tencere-
yi alıyor. Hamama varıyorlar. Şehzade
hamamda yıkıyor, temizleniyor,
tırış oluyor. Tencere bu şehzadeyi
"Hop!" içine alıveriyor. Doğru kızın
evine götürüyor. Kapıya tak tak vuru-
yor: "Kim o?" "Tencerecik." "İçinde
ne var?" "Kocacık." Kız tencerenin
kapağını açınca içinden ayın on dördü
gibi güzel şehzade çıkıyor. Şehzade
kızı görüyor ki o da ayın on dördü
gibi bir güzel, üstünde elmaslar, in-
ciler... "Kız bana varır mısın?" diyor.
Kız da: "varırım." diyor.

Kırk gün kırk gece düğün ya-
pıyorlar. Tencereyi de bir daha sokağa
atmıyorlar, evin baş köşesine koyup
saklıyorlar. Onlar ermiş muradın biz
de erelim muradımıza.

YOLCU İLE YILAN

Bir kişi seyahate çıkmış. Yol-
da gidiyormuş, yorulmuş. Şöyle bir
kara ağacın dibine uzanmış: "Bir şu-
rada dinleneyim." demiş. Kara ağaçta
da bir yılan. Adam ağacın altında ateş
yakmış, alevler ağacı sarmış. Ağaç
yanmakta. Yılan yukarıda çığırıyor.
Zavallı yılan yanacak ateşte. Şunu
kalkayım da kurtarayım, demiş adam.
Kalkmış, yılanı kurtarmış ateşten. Bu
sefer yılan gelmiş karşısına: "Ey in-
sanoğlu, ben seni sokacağım!" demiş.
"Yahu niye sokacaksın? Ben seni ateş-
ten kurtardım ya!" demiş adam. "Yok,
sokacağım! Kurtarmasaydın!" demiş
yılan. "Ey mademki öyle, gideriz,
üç yere danışırız, üçü de 'soka' diye
fetva verirlerse, sen o vakit sok beni."
 demiş adam.

Kalkıyorlar, yola düşüyor-
lar. Giderken bir öküz görüyorlar.
Adam: "Ey öküz baba! Bu yılan ateşte
yanıyordu, onu kurtardım. Bu sefer
beni sokmak istiyor. Ben buna iyilik
yaptım. Bu beni sokar mı, sokmaz
mı?" diye soruyor. Öküz: "Sokar, in-
sanoğluna iyilik mi yarar? Bana bütün
çiftini sürdürür sürdürür, ihtiyarlan-
dığım zaman götürür, kasaba verir,

kestirir. İnsanoğluna iyilik yaramaz.” diyor. “Haa, tamam, buradan aldık fetvayı!” diyor yılan. Biraz daha giderken yolları bir ırmağın kıyısına ulaşıyor. Adam: “Şu ırmağa da soralım, bakalım. Ya mübarek ırmak! Bu yılan ateşte yanıyordu, ben onu kurtardım. Şimdi beni sokmak istiyor, bu beni sokmalı mı, sokmamalı mı?” diye soruyor. “Tabii sokmalı! İnsanoğluna iyilik yaramaz. Sebep? Çamaşırını, her şeyini bende temizler, kendi de bende yıkandığı, benim suyum içtiği halde, elini yüzünü yıkar da bir de yüzüme doğru tükürür.” diyor ırmak. “Tamam. Buradan da aldık fetvayı.” diyor yılan. Giderken bir tilkiye rast geliyorlar, ona sesleniyorlar: “E dur bakalım Tilki Baba!” tilki dineliyor. Bu yılan, diyor adam: “Ağaçta yanıyordu, ben bunu kurtardım. Şimdi beni sokmak istiyor. Bu beni sokar mı, sokmaz mı?” Tilki bir işaret ediyor gizliden adama “Bize var mı bir şey?” demek istercesine. Adam göz kırpmıyor. Evet, der gibi. Tilki: “Sokamaz!” diyor. “Tamam, son cevap sokamaz olduğu için beni sokamazsın.” diyor insanoğlu. Yılan bırakıp gidiyor o zaman.

Tilki adama soruyor: “Arkadaş, bana ne getireceksin sen?” “Sana ben kırk tavukla kırk horoz getireceğim.” “Peki nereye getireceksin onları?” “Yarın, falan yerde geniş bir tarla var, ıssız bir yer, oraya. Sen orada beni bekle.” Adam kırk tazi koyuyor çuvalın içine, ertesi gün bunları sırtladığıyla hadi bakalım tilkinin beklediği yere. Tilki de “Kırk tavukla kırk horoz gelecek.” diye sevinmekte. Adam gelince diyor ki: “Arkadaş, getirdim tavukları. Birer birer mi çıkarayım çuvaldan, yoksa hepsini mi dökeyim?” Tilki: “Of, pek keyfim geldi! Dök dök hepsini birden. Ben onların dağılanını sakalımı sallaya

sallaya toplarım bir yere.” diyor. Adam o zaman: “Al Allah kulunu, zaptet delini!” diyor da çuvalın ağzını açıyor, bir döküveriyor. Kırk tazi çıkıp da tilkiyi görüverince saldırıyorlar üstüne. Tilki fırlamış, kaçmış; güç bela kurtulmuş tazıların ellerinden. Yüksek bir taşın başına çıkmış da: “Ey eşek kafam! İnsanoğluna iyilik mi yarar? Sokar, desem olmaz mıydı? Ben tavuktan da vazgeçtim, şu beni koştugu eziyete bak.” demiş. Tilki çok kızmış ve: “Ey insanoğlu! Ben de senin evinde, yurdunda, yuvanda her yerde bulursam tavuğunu, horozunu yaşatmayacağım.” İşte o günden sonra insanoğlunun kümesinden tavuk çalmaya ahdetmiş Tilki. Hâlâ da ahdinde duruyor.

HIZIR

Bir varmış, bir yokmuş. Bir padişah varmış. Bu padişah bir gün tellallar bağırttırmış: “Kim bana Hızır’ı bulup getirirse ona ne isterse vereceğim.” diye. Hızır’ı kim bulabilir? Hiç kimseden ses çıkmamış.

Bir fakir adam varmış. Bir sürü oğlu uşağı varmış bunun. Karısına demiş ki: “Karı, nasıl olsa hepimiz nerdeyse açlıktan öleceğiz. İyisi mi, ben gideyim Padişaha: Hızır’ı bulacağım, diyeyim. Kırk gün müsaade isteyeyim. Padişah’tan oğlumuza, uşağımıza ölünceye dek yetecek yiyecek alayım. Kırk gün sonra padişah beni astırır, ama siz de rahat edersiniz.”

Kadın kocasını çok sevmiş. “Etme, eyleme!” dediyse de adamın kulağına laf koyamamış. Adamcağız gider: “Padişahım, ben Hızır’ı bulacağım. Yalnız bana kırk gün müsaade. Bu kırk günde de benim nafakamı temin edin.” der. Padişah kilere emreder: “Bu ne isterse verin.” diye. Bu adam kırk günde oğluna uşağına ölünceye dek yetecek erzak, iase alır, taşır evine.

Kırk birinci gün olur. Padişah buna yaverini yollar. Yaver alır adamı, gelir padişahın huzuruna. Padişah sorar: “Hani, Hızır’ı buldun mu?” “Bulamadım, padişahım. Bulacağım da yoktu ya, ben onu zaruret dolayısıyla söyledim.” Padişah bunun üzerine oradaki üç vezirinden birine sorar: “Padişah huzurunda

yalan söyleyen bu adama ne yapmalı?” Birinci vezir: “Padişahım, bunun etini parça parça edip kasap dükkanlarında çengellere asmalı.” der. O sırada fakirin yanında peyda olan bir çocuk: “Küllü şey’in ila aslıhi” der. Padişah ikinci vezirine sorar o da: “Efendim, bunun derisini yüzmeli. İçine saman doldurmalı. El aleme ibret olsun. Bir daha kimse padişah huzurunda yalan söyleyemesin.” der. Çocuk yine: “Küllü şey’in ila aslıhi” der. Padişah üçüncü vezirine sorar: “Efendim, bu fakir adam zaruret

yüzünden bu suçu işlemiş. Sizin şanınıza yakışan bunu affetmektir.” der. Çocuk yine: “Küllü şey’in ila aslıhi.” der. Padişah bu sefer çocuğa: “Sen kimsin? Ben üç vezirime bu meseleyi danıştım. Onlardan sonra sen üç defasında da: Küllü şey’in ila aslıhi.” dedin. Bunun manası nedir?” der. Çocuk da: “Padişahım, birinci vezirinizin babası kasaptı. Sözlerinde de aslını, cibilliyetini gösterdi. İkinci vezirinizin babası yastıkçı, derici idi. O da aslını gösterdi. Üçüncü veziriniz ise veziroğlu vezirdir. O da aslını gösterdi. Ben de bu fakir adamı utandırmamak için buraya geldim. Vezir istersen işte vezir, Hızır istersen işte Hızır!” der ve kapıdan çıkar gider.

Meğer Hızır, çocuk kıyafetine girip oraya gelmiş. Padişah hemen arkasından yaverini yollar. Bakarlar, Hızır kaybolmuş. Hemen padişah birinci, ikinci vezirlerinin boynunu vurdurur. Üçüncü veziri kendine başvezir yapar. Fakir adama da altın, hediye verir. Adamcağız da güvene sevne evine gelir. Onlar ermiş mura-dına ...

Semanur KOLAKAN-7/0

(Görseller için resim öğretmenimiz Aslı AVŞAR BUCAKLI'ya çok teşekkür ederiz.)

KAPTAN

Tam ismi Attila Hamdi İlhan olan sanatçı, 1925'te İzmir Menemen'de doğdu. İlk ve ortaöğretimini İzmir'de tamamladı. 1941'de İzmir Atatürk Lisesi birinci sınıf öğrencisiyken okul yönetimi tarafından yapılan aramada kız arkadaşının defterinin arasında Attila İlhan'ın yazdığı aşk mektubu bulundu. Mektupta Nazım Hikmet'in şiirlerinin ve adının geçmesi sebebiyle gözaltına alınarak okuldan uzaklaştırıldı. Türkiye'nin hiçbir yerinde eğitim alamayacağına dair kararı ise 1944'te Danıştay'da bozuldu ve İstanbul Işık Lisesinde eğitim hayatına devam etti. İstanbul Hukuk Fakültesindeki eğitimini yarım bırakarak yaşadığı siyasi soruşturmalar sebebiyle Paris'e gitti. Türkiye'ye döndüğünde gazetecilik hayatına atıldığı için hukuk eğitimine devam edemedi.

bir parça son yalnızlığa öncekiler hazırlıktır
insan bırakmaz sevdiğini sevmek insanı bırakır
kalırsa gözlerinin elinde yaldızı belki kalır
ney üşür kanûn pırıldar udlar oldukça karanlıktır
nasıl da sevdim ne iştir bilmeden sevmeyi

İzmir, Ankara ve İstanbul'da başyazarlık, genel yayın müdürlüğü, yayınevi danışmanlığı, TV programları yaptı. 2005'te geçirdiği bir kalp krizi neticesinde İstanbul'da öldü.

Ben sana mecburum bilemezsin
Adını mih gibi aklımda tutuyorum
Büyüdükçe büyüyor gözlerin
Ben sana mecburum bilemezsin
İçimi seninle ısıtıyorum.
Ay ışığına batmış

"Maviciler" adıyla tanınan toplumcu, gerçekçi şiir akımını başlattı.

Attila İlhan, edebiyat serüveninde "Garip Akımı" ve "İkinci Yeni" şiirine karşı çıkıp, 1952-1956 yılları arasında çıkardığı "Mavi" isimli derginin etrafında toplanan yazar Orhan Duru ve Ferit Edgü gibi isimlerden oluşan edebi topluluğun çalışmalarıyla, "Mavi" ya da "Maviciler" adıyla tanınan toplumcu, gerçekçi şiir akımını başlattı. Şairane bir sanat anlayışının temsilcisi olan bu topluluktan sonra "Mavi" dergisi, yazar ve tiyatrocu Özdemir Nutku'nun yönetimine geçerek Attila İlhan'ın savunduğu toplumsal gerçekçiliğin (sosyal realizm) sözcüsü oldu ve

karabiber ağaçları
gümüş tozu
gecenin ırmağında yüzüyor zambaklar
yaseminler unutulmuş
tedirgin gülümser
çünkü ayrılmanın da vahşi bir tadı var
çünkü ayrılık da sevdâya dahil
çünkü ayrılanlar hâlâ sevgili
hiç bir anı tek başına yaşayamazlar
her an ötekisiyle birlikte
her şey onunla ilgili

dergi, Nisan 1956'da, 36. sayısından sonra (Son Mavi) kapatıldı.

Attila İlhan, şiire yeni bir ses düzeni, taşkın, coşkulu bir anlatım ve kendisine özgü bir duyarlılık getirerek "Sisler Bulvarı", "Yağmur Kaçağı", "Ben Sana Mecburum" isimli şiir kitaplarındaki şiirleriyle genç şair kuşağını etkiledi. "Elde Var Hüzün" adlı kitabında ise divan şiiri ve şarkılarından yararlanan İlhan, "Duvar" adlı eseriyle, toplumcu dönemin en bariz örneği olarak tanımlandı. İlk iki romanı olan "Sokaktaki Adam" ve "Zenciler Birbirine Benzemez" den sonraki romanlarında tarihi konulara ağırlık verir. İmge dünyası oldukça zengindir.

ağzımın tadı yoksa,
hasta gibiysem,
boğazımda düğümleniyorsa lokmalar,
buluttan nem kapıyorsam,
inan hep güzel gözlerinin hasretindendir.

Attila İlhan 80 yıllık hayatında, 1946'da katıldığı "CHP Şiir Yarışması"nda "Cebbar Oğlu Mehmed" şiiriyle ikincilik ödülünü (Bu yarışmada birinci C. Sıtkı Tarancı'nın Otuz Beş Yaş Şiiri olmuştur.), 1974'te "Türk Dil Kurumu Şiir Ödülü"nü "Tutuklunun Günlüğü" isimli kitabıyla ve 1975'te ise "Yunus Nadi Roman Armağanı"nı ödülünü "Sırtlan Payı" isimli romanıyla elde etti. Ayrıca 1 öykü, 10 deneme-anı, "Attila İlhan'ın Defteri" serisinde yayımladığı 9 eser, Cumhuriyet Gazetesi'ndeki "Söyleşi" köşesinde kaleme aldığı yazıların kitaplaştırılmasının yanı sıra, TRT 2'de "Zaman İçinde Yolculuk" başlığıyla yayınlanan programının konuşmalarından derlenen 5 kitap, 6 senaryo ile 1 televizyon filmi ve 5 televizyon dizisine imza attı. Türk edebiyatında "Kaptan" lakabıyla anılmaktadır.

sevmek insanın yüreği kadar küçükse
büyüğünü taşıyamazsın
yalnızlığı da dene oldu olacak
nasıl yankılanır derinden derine
iyi midir kötü mü çıkaramazsın

Ali Evren SÖZEN
Türkçe Öğretmeni

DEYİMLER

Deyimler; anlatıma akıcılık, çekicilik katan, çoğunun gerçek anlamından ayrı bir anlamı bulunan, genellikle de birden çok sözcüklü kalıplaşmış sözcük topluluğudur. Deyimler sayesinde duygu ve düşüncelerimizi daha rahat, özlü ve etkili bir şekilde anlatabiliriz. Örneğin karşımızdaki bir kişi merak ettiğimiz bir konu hakkında tam da bizim istediğimiz gibi konuşuyorsa bunu da çok tatlı bir şekilde anlatıyorsa “Ağzından bal damlıyor.” deriz. Eğer tam tersi, istemediğimiz bir olayın gerçekleşmesinden bahsediyorsa “Ağzını hayra aç.” deriz. Annelerimiz bize verdiği emekleri anlatabilmek için “Sizin için saçımı süpürge ettim.” derler. Eğer yapmalarını istemediğimiz bir şeyi yapmaya kalkışıyorsak da “Sütümü helal etmem.” derler.

Deyim ve atasözleri birbirinden farklıdır. Deyimler iki ya da daha fazla kelimeden oluşurlar ve genellikle mecazi anlam içerirler. Atasözleri ise cümle halinde kullanılırlar. Bir yasa maddesi gibi kesin ve genel geçer ifadeler içerirler. Deyimler ise duruma göre kullanılan ifadelerdir. Atasözlerinin ve deyimlerin ilginç ortaya çıkış öyküleri vardır. İşte sizin için İskender Pala’nın “İki Dirhem Bir Çekirdek” adlı kitabından derlediğim bazı deyimlerin ilginç öyküleri:

MUSUL ÇEŞMESİ

Musul’da Yunus Nebi zamanından kalma bir çeşme varmış. Suyundan içen masumlara şifa, zalimlere zehir olurmuş. Ne zaman şehre bir zalim vali gönderilse halk bir müddet sonra onu götürüp bu çeşmeden su içirir ve birkaç günde göçürterek zulmünden kurtulurlarmış. Musul’un zarif kişizadeleri arasında zalimlere karşı “İçtiğin Yunus Nebi çeşmesi ola! “demek bir darbe mesel olmuş. Garip olan o ki zalim valilerin hepsi bu sözü nezaketle söylenmiş bir dua sanıp “Allah razı ola!” cevabını verirlermiş. Dilimize Osmanlı kültüründen yansıyan bu deyim de zalim yöneticiler hakkında hâlâ kullanılmaktadır.

İKİ DIRHEM BİR ÇEKİRDEK

Giyim kuşamına özen göstermiş, şık ve süslü kıyafetleriyle dikkat çeken insanlar hakkında sık sık “iki dirhem bir çekirdek” sözü kullanılır. Bu yakıştırma, ağırlık ölçüsü olarak okkanın kullanıldığı eski devirlerden kalmadır. Belki biliyorsunuz, bir okka, bugünkü ölçülerle 1283 gram tutar. Okkanın dört yüzde birine dirhem adı verilir. (Şimdiki gram ile aynı birim olduğunu sanarak gram diyecek yerde dirhem denilmesi hatalıdır.) Dirhem, daha ziyade hassas teraziler için kullanılan bir ölçüdür. An-

cak sarraflar dirhemden daha hassas ölçümler için bir ağırlık birimi daha kullanırlar. Buna çekirdek denilir ki toplam beş santigram karşılığıdır. Eski devirlerin en kıymetli parası olan bir Osmanlı altını toplam iki dirhem ve bir çekirdek ağırlığa sahiptir. Bu durumda süslenmiş kimselere iki dirhem bir çekirdek yakıştırmasında bulunanlar mecaz yoluyla onlara altın demiş olurlar ki bizce pek zarif bir nüktedir.

ESKİ ÇAMLAR BARDAK OLDU

Eskiden çam ağaçlarından bardak yapılmış. Bu bardaklar suyu hem soğuk tutar hem de suya hoş bir koku verirmiş. İşte o dönemlerden kalma “İşler eskisi gibi değil, dönem değişti.” anlamında bir deyim ve hikâyesi:

Vaktiyle orman köylerinden bir delikanlı askere gitmiş. O yıllarda askerlik de uzun sürüyor hani. Geridöndüğünde köyün yakınındaki büyük çam ağaçlarının kesildiklerini görüp babasına sebebini sormuş. İşte cevap:

-Oğlum, sorduğun o eski çamlar bardak oldu. Asker de iken sana gönderdiğimiz harçlıklar nerden geldi sanıyorsun?

PÜF NOKTASI

Bir vakitler bir çömlekçi ve çırağı varmış. Çömlekçi çırağına her türlü hüneri bir husus hariç öğretmiş. Çıracık bir gün ustasına işten ayrılacağını artık her türlü çömlek yapmanın sırrını ve ustalığını öğrendiğini söyler.

Ustası razı gelmez, ayrılmamasını ve bu meslekte biraz daha pişmesini önerir. Ne kadar ısrar ettiyse de genç çırağa bunu dinletemez. Çıracık ayrılır ve kendi işini kurar. Ancak yaptığı her çömlek kısa zamanda çatlar. Bu duruma çok üzülen çıracık ustasının yanına döner.

-Usta, der. Ben ettim sen etme, öğütlerini dinlemedim, yanına geldim. Ölünceye kadar senle beraberim ama bana sırrını öğret.

-Bak oğlum, siz gece yataken ben gece yarısı kalkar kurumaya bırakılan çömlekleri gözden geçiririm. Bazıların da hava kabarcıkları olur. O hava kabarcıklarını daha çömlek yaşken söndürmezsen kurduğunda testi çatlar. İşte o hava kabarcıklarını söndürmek için ‘püf’ diye üflemen gerekir, Bu da işin püf noktasıdır, der.

Püf noktası sözü o zamandan kalmadır ve bir işin en önemli en ince iş gerektiren kısmını ifade eder.

Doğan ÖZMEN

7/A

Abdal Musa Dergahı

DÜNDEN BUGÜNE ANTALYA

İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün Antalya Valiliği'nin desteği ile hazırlanmış olduğu 'Dünden Bugüne Antalya' adlı kitap, Antalya'daki birçok kişi ve kurumun katkısıyla oluşturulmuş çok kapsamlı bir kültür ve tarih kitabı olarak biz okuyuculara sunulmuş. Antalya'nın kültür ve tarihi ile ilgili ayrıntılı bilgilerin verildiği bu kitap Antalya'yı yakından ve derinlemesine tanımak isteyenler için tam bir başvuru kaynağı mahiyetinde. Kitabın 'Antalya'nın Yeıştirdiği Önemli Şahsiyetler' bölümünde; Abdal Musa ve Kaygusuz Abdal'dan başlayıp Osman Yüksel Serdengeçti, Tarık Akıltopu, Deniz Baykal ve Mevlüt Çavuşoğlu'na kadar uzanan birçok önemli şahsiyet bulunuyor.

Biz de dergi ekibi olarak bu kitaptan Antalya'nın, hatta Anadolu'nun, mayasını yoğuran önemli şahsiyetlerin bazılarının biyografilerine yer vermek istedik. 2012 yılında basımı yapılan bu iki ciltlik kitabın pdf formatını <http://www.antalyakulturturizm.gov.tr/TR-68961/dunden-bugune-antalya.html> adresinden indirip sizler de faydalanabilirsiniz.

Abdal Musa

Anadolu'nun ünlü erenlerinden ve ermişlerinden olan Abdal Musa Sultan, aynı zamanda ünlü bir ozan ve düşünürdür. Aslen Horasanlıdır. Azerbaycan'ın Hoy kasabasına gelmiş ve bir süre orada yaşamış olduğundan, "Hoylu" olarak tanınmıştır. Hacı Bektaşî Veli'nin amcası Haydar Ata'nın oğlu, Hasan Gazi'nin oğludur. Kaygusuz Abdal Menkıbesine göre "Kösre Musa" adıyla da anılır. Abdal Musa Sultan, Horasan Erenlerinden ve Hz. Peygamber soyundandır. 14. yy. da yaşadığı ve Osmanlıların Bursa'yı fethi yıllarında Orhan Bey'in askerleriyle savaflara katıldığı ve büyük yararlıklar gösterdiği tarihi kaynaklarda yazılıdır. Elmalı, Tekke köyündeki dergâhı, ilk Bektaşîlerin dört büyük "Asitane-i Bektaşîyan" dan biridir. Birçok yazar ve araştırmacı, Abdal Musa Sultan'ı konu alan araştırmalar yapmışlardır. Bazılarına göre, Abdal Musa Sultan; Bursa'nın fethine katıldıktan sonra Manisa, Aydın ve Denizli yöresinde bulunmuş, daha sonra da Türkmen ve Yörüklerin yoğun bulunduğu Elmalı yöresinde tekkesini kurmuştur. Abdal Musa Sultan, Elmalı yöresinde kurduğu tekkesinde

sayısız kişiler irşad etmiş (uyarmış) ve bunlar arasından büyük ozanlar yetişmiştir.

Kaygusuz Abdal

Asıl adı Alayı Gaybi (Alâeddin Gaybi) olan Kaygusuz Abdal, Alaiye(Alanya) Beyi Hüsameddin Mahmud'un oğludur. Genç yaşında, Elmalı'daki Abdal Musa'nın buyruğuna girmiş, şeyhi kendisine: "Gay-bî, kaygudan reha buldun, şimdiden sonra Kaygusuz oldun" diyerek "Kaygusuz" adını vermiştir. 1397-98 yıllarında Mısır'a gittiği, orada bir tekke açtığı anlaşıyor. Daha sonra Hacca gitmiş, Suriye'yi, Irak'ı dolaşmış, Anadolu'ya dönmüş, güney ve batı Anadolu'da bir süre dolaşmış, 1424-1430 yıllarında Rumeli'ye geçmiş, Edirne, Yanbolu, Filibe ve Manastır'da bulunmuştur. Kaygusuz Abdal, bir görüşe göre Mısır'da ölmüş, Mukattam Dağı'nda bir mağaraya gömülmüştür. Bir başka görüş, Kaygusuz Abdal'ın mezarının Elmalı'nın Tekke Köyü'ndeki Abdal Musa Türbesi'nde olduğudur. Yunus Emre'nin yolundan giden Kaygusuz Abdal'ın şiirlerinin ana teması genel olarak Tanrı, insan ve doğa sevgisidir. Şiirlerinde yalın bir dil ve kıvrak bir söyleyiş hâkimdir. Serâyî, Miskin Serâyî, Kul Kaygusuz ya da Miskin Kaygusuz mahlaslarını da kullanmıştır. Kaygusuz Abdal'ın şiirlerinde beliren en büyük özellik, kaba sofuluğu, insanların eksiklerini, kusurlarını, genel yaşamdaki terslikleri, bozuklukları gizli ya da açık ama alaycı bir dille eleştirmesidir. Kaygusuz Abdal yergi, taşlama gücü yüksek

bir ozandır. Nesirlerinde ise kısa cümlelerden örülmüş, sade ve güzel Türkçe sözler kullanmıştır. Kaygusuz, Bektaşîliğin en büyük şairlerinden, hatta bu edebiyatın kurucularından sayılmaktadır.

Kaygusuz Abdal

Gel Hakk'a Olma Âsi

Gel Hakk'a olma âsi
Tâ gide gönlüm pası
Dört kitabın manası
Var edep öğren edep

Edep gerektir ere
Tâ yolu doğru vara
Edepsiz olma yere
Var edep öğren edep

Gaflet içinden uyan
Edepsiz olma ey cân
Edeptir asl-ı imân
Var edep öğren edep

Kaygusuz Abdal uyan
Aşkî bil aşka boyan
Şöyle demiştir diyen
Var edep öğren edep

Elmalılı Hamdi YAZIR

1878’de Antalya’nın Elmalı ilçesinde doğdu. Babası Numan Efendi, annesi Fatma Hanım’dır. İlkokulu ve bugünkü ortaokula tekabül eden rüştiyeyi Elmalı’da bitirdi. Küçük yaşlarda hafız oldu. Dini ilimler alanında ön bilgileri Elmalı’da okudu. 1894’te dayısı Mustafa Sarılar tarafından İstanbul’a getirildi. Burada dönemin meşhur âlimlerinden Kayserili Hamdi Efendi’nin derslerine devam etti ve hocasından icazet aldı. Bundan sonra hocası Büyük Hamdi, kendisi de Küçük Hamdi diye anılmaya başlandı. 1906’da Bayezit Dersiamı (müderris, öğretim görevlisi) oldu. 1907’de Mekteb-i Nüvvab (Hukuk Fakültesi)’ı bitirdi. 1908’de ailesi İstanbul’a taşındı. H. Yazır aynı yıl Antalya Milletvekili seçildi ve altı ay sonra da evlendi. Soyadı kanunu çıkınca babasının köyünün ismini (Yazır) soyadı olarak aldıysa da daha çok doğum yerine nispetle “Elmalılı” diye meşhur olmuştur. Elmalılı Hamdi Yazır, çağdaşları arasında benzerine az rastlanır geniş kültürlü mütefekkir bir din âlimi olmasının yanı sıra sanatkâr bir kişiliğe sahipti. Türkçe, Arapça ve Farsça şiirleri bulunmaktadır. Eserlerinde genellikle sade Türkçe kelimeleri tercih etmiş, ancak Türk dilinin öz malı haline gelen Arapça, Farsça ve Batı kaynaklı kelimeleri de kullanmayı ihmal etmemiştir. Onun sanatkâr yönü daha çok hattatlığında ortaya çıkmaktadır. Elmalılı’ya asıl ününü kazandıran eseri HAK DİNİ KUR’AN DİLİ adlı meşhur tefsiridir. Bu tefsir, TBMM’nin (o tarihlerdeki adı ile “T.C. Diyanet İşleri Reisliğine) verdiği bir görev sonucunda gerçekleştirilmiştir. Yapılan görüşmeler neticesinde Müfessirimiz, tevdi edilen teklifi kabul etmiş ve eserini 12 yılda tamamlamıştır.

Hamit Macit SELEKLER (1909-1974)

1909 yılında Antalya’da doğmuştur. İlk ve Orta öğrenimini Antalya’da, lise öğrenimini Konya Lisesinde tamamlamıştır. Şiir yazmaya lisenin ilk yıllarında başlamıştır. Konya Lisesi’nde iken yazdığı şiirler önemli ede-

biyat dergilerinde Faruk Nafiz, Necip Fazıl gibi dönemin ünlü şairlerinin şiirleri ile yayınlanmıştır. Eserlerini yurt güzellikleri, tarih gururu, aşk, sevinç ve üzüntüler üzerine yazmıştır. Eserleri: 'Sulh ve diğer şiirleri', 'İyilik' adında iki şiir kitabı vardır.

Antalya

Yollarına düştü bir gün; Anavatan
Körpe çocukların geçti yollarından;
Kopmuş gibi hepsi bir ilkbahardan;
Ne güzel bir akşamüstü kızların.
Yüzlerinde ümit ve ay ışığı
Ellerinde birer buğday başağı
Atlayıp geçerek sanki eşiği
Bu yıl on dördüne bastı kızların.
Anadolu kırıp çerçevesini,
Açtı Akdeniz’e penceresini
Doldurdu yaklaşan güz gecesini
Sevinçle çağılayan sesi kızların.

Hamit Macit SELEKLER

Tarık AKİLTOPU (1918-2004)

Antalya’nın ilk mimarı. Antalya’da doğdu. İstanbul Mimarlık Fakültesi’nden mezun oldu (1949). Mezuniyetinden sonra mimarlık bürosunu açtı ve mimar olarak çalışmaya başladı. 1957’de Belediye Başkanı Hayrat Şakrak döneminde, başkan yardımcısı olarak bu kente hizmet etti. Cumhuriyet Meydanı’ndaki Atatürk Anıtı’nın kaide ve projesini hazırladı.

Dokuzyüz Otuzlarda Antalya

Dokuz yüz otuzlarda, ağustos aylarında,
Ahalisinin çoğu yaylalarda
Yaz aylarında.
Tozlu topraklı yollarında
O günlerde görülen manzara
Bazen buğday yüklü develer
Bazen su taşıyan eşekler.
Ağaçlarda cır cır öten böcekler
Kalelerde soluyan kertenkeleler
Havada uçuşan hacı leylekler
Evlerimizde saz çalan sivrisinekler.
Yollarda mezarlıklar.
Tek tük görülen insanlar
Dükkanlarda uyuyan esnaflar
Ayda bir duyulan vapur düdüğü sesi
O tarihte Antalya’nın
En büyük eğlencesi.

Tarık AKİLTOPU

*Adnan USLU
Türkçe Öğretmeni*

BİR GENÇ KIZIN GİZLİ DEFTERİ

İpek Ongun'la "Bir Genç Kızın Gizli Defteri" adlı kitabını okuyarak tanıştım. On iki kitaplık serinin tüm kitaplarını okudum. İlk başta bu kitabın adı çok ilgimi çekti. Bir kızın herkesten sakladığı günlüğünü okumak benim için ilginç bir deneyim olacaktı. Kitaptaki Serra karakteri çok hoşuma gitmişti. Günlüğünü yazmaya sekizinci sınıftan başlaması, iyi kalpli oluşu, saflığı ama bir o kadar da uyanık oluşu ona karşı bir sempati oluşturdu bende. Sadece o değil, Serra'nın zor durumlarında yanında duran sevindiğinde onunla birlikte sevinen kardeş gibi gördüğü arkadaşı Sırma da çok hoşuma gitmişti. Çok tatlı ve eğlenceli bir ikiliydiler.

Dış görünüşüne, giyimine kuşamına önem vermesiyle modayı yakından takip etmesiyle dikkatimi çekmeyi başarmıştı Sırma. Bunu sadece kendisi için değil,

yakın çevresindekiler için de istiyor, onları bu konuda etkilemeye çalışıyordu. Bunu en yakın arkadaşı olan Serra'ya da uygulamak istemesi, tehlikeli ve bir o kadar da eğlenceli işler açmıştı başlarına.

Kitabın bir bölümünde Sırma, kuzeni Serra'yı baştan sona değiştiriyor. Kuaförde saçlarını yaptırtmasından tutun, el kremlerine kadar bambaşka bir Serra yaratıyor adeta. Serra'dan bambaşka bir Serra çıkarıyor. Sırma'nın modaya yönelik ilgisi sonunda onu bir model yarışmasına sürüklüyor. Sırma bir gün gazetede gördüğü bir haberden yola çıkarak bir yarışmaya katılmak ister. Yarışmada kendisine destek olsun diye peşinden Serra'yı da sürüklemek ister, fakat Serra buna ilk başlarda karşı çıkar. Tanımadığı bilmediği bir yere ve ne idüğü belirsiz insanların yanına gitmek istemez sonuçta. Ama Sırma'nın ısrarlarına daha fazla dayanamayıp beraber yollara düşerler. Zifiri karanlık bir yerde düzenlenen bu modellik yarışması için öncelikle fotoğraf çekimi yapılacaktır. Karanlık bir odada yürürlerken aniden bir flaş patlaması her yeri aydınlatır. Meğer çekim nedeniyle ışıklar kapalıymış. Serra'nın gözü burayı hiç tutmaz. Serra adamların kötü bir niyeti olabileceğini düşünerek diyalogların arasına sık sık "Benim babam polis." yalanını sıkıştırır. Fotoğraf çekimi başlarına herhangi bir bela gelmeden sona erer. Sonrasında fotoğrafçıdan ses seda çıkmaz ve Sırma'nın modellik yarışmasını kazanamadığı anlaşılır.

Bu bölümü okurken İpek Ongun'un sade, anlaşılır ve etkileyici dili sayesinde Serra'nın yaşadığı korku ve heyecanı tüm ruhumla ben de hissetmiştim. Serra'nın fotoğraf çekimi yapanların kötü niyetli olabileceğini düşünerek uydurduğu "Benim babam polis." gibi

safça yalanlarına da çok gülmüştüm.

Konu kitabın adından da anlaşılacağı gibi "bir genç kız ve onun gizli defteri" olunca üniversite yılların da yaşanılan fırtınalı gönül ilişkileri de kitapta bolca yer buluyor. İlk aşklar, ayrılıklar her insan gibi Serra'yı da bulur. Bu zor ve yıpratıcı süreçlerden güçlü karakteri ve arkadaşlarının destekleriyle sıyrılmayı başarır. Serra'nın bu zor günlerinde yanında hep arkadaşları Dilek, Ayşegül ve Sırma özellikle de öğretmenleri Mualla Hanım bulunur. Dilek ve Ayşegül Serra'nın diğer arkadaşlarındandır. İkisi de çok sevecendir. Dileğin bir kötü huyu vardır, o da çok dağınık olmasıdır vs.

Sonuç olarak bu kitap serisi, insana kötü günler için sadece para biriktirmenin değil, arkadaş biriktirmenin insanı hayata bağlayan en önemli şeylerden biri olduğunu öğreten sıcacık bir kitap serisiydi. Mesela Serra'nın lisedeyken arkadaşlarla oluşturdukları grubun

üniversiteye geçtiklerinde bile hala devam etmesi birbirini anlayan ve destekleyen arkadaşlıklar kurmanın değerini gözler önüne seriyor. İpek Ongun'un etkileyici, sürükleyici ve anlaşılır dili; duygu dolu anları, heyecanları, üzüntüleri, dayanışmayı, ilginç olayları kitabı elimizden düşürmeden ve bir çırpıda okumamızı sağlıyor. Serra'nın yaşadıklarını günlük haline getirmesi ve

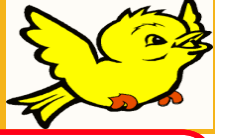
bunları yazmaya sekizinci sınıfta başlaması da duygu ve düşünce dünyamda yalnız kalmadığımı göstermesi bakımından çok etkiledi beni. Böylelikle bu kitabın sonunda ne olacak diye baştan sona büyük bir hevesle okudum.

Bu kitap serisi bana her okuyuşumda bir genç kızın hayatındaki heyecanlarını, hayattaki zorluklara karşı direnişini, insanın her yaşta hayata değişik değişik yönlerden bakabildiğini anlattı. Her yaşın ayrı bir güzelliği olduğunu hayatı Serra'nın üzerinden yaşatarak hissettiriyor okuyana. Sizler de bu seriyi okumaya başladığınızda bu duyguları yaşayacak ve her okuyuşunuzda sonunda ne olacak diye kitaba merakla sarılacaksınız. İPEK ONGUN'un "Bir Genç Kızın Gizli Defteri" serisini okuyarak siz de bir genç kızın duygu ve düşünce dünyasını yakından tanıma imkânına sahip olacaksınız. Hepinize iyi okumalar, iyi eğlenceler...

Senanur ÜRKÜT
8/A

KÜTÜPHANEDEN CIVILDAMALAR

İKİ YIL OKUL TATİLİ

İssiz bir adada yanımızda büyükler olmadan tek başımıza nasıl yaşarız? Eğlence, korku, gerilim ve mutluluk veren bir kitap.

Hatice Taşkiran 8/A

BÜTÜN KABAHAHAT SÜTLÜ KAHVENİN

Nazlı fare nazları yüzünden elindekileri de kaybediyor. Boşuna dememişler “Çok naz âşık usandırır.” diye.

Dicle H. Korkutan 7/D

BİR KÜÇÜK OSMANCIK VARDI

Osman hayatının en zor günlerini yaşıyordu. Annesinin şefkatli kollarından uzaklaşmıştı onu bekleyen zorlukları ve ailesine nasıl kavuştuğunu öğrenmek istiyorsan sen de bu kitabı oku. Zerda TÜRELİ 8/C

GÜLİVER’İN GEZİLERİ

Güliver denizci olmak istiyor. Babası ise onun doktor olmasını istiyor. Güliver hem denizci hem de doktor oluyor ve macera başlıyor.

Yasin Birden 8/C

FARLER VE İNSANLAR

Cennie yumuşak şeylerden hoşlanan, unutkan ve saf biri. Georg’un başını belaya sokuyor. İçinde kötü bir niyeti yok, ama en sonunda katil oluyor. Bu nasıl oluyor? Oku...

7/A Berfin Kolakan

LEVENT

(Perili Evden Kaçış)

Levent ile eğlenceye, gülmeye, komikliklere hazırsanız ve tabii ki maceraya hazırsanız.” Levent Perili Evden Kaçış”ı okumaya hazırsınız, demektir.

Hira Demir 8/C

ÇALINAN TAÇ

Bir prens ile bir dilenci birbirlerinin yerine geçerler. Peki, değişen ne olur sizce? Tahminlerinizin doğruluğunu öğrenmek için bu kitabı okuyun.

Senanur Ürküt, 8/A

BÜYÜLÜ SÜPÜRGE TAŞIMACLIĞI

İyi kalpli cadıların süpürgeleri çalınca çok üzülürler. Evlere yemek taşıyamazlar. Ablarından yardım isteyip süpürgeyi alan kişileri aramaya başlarlar. Bu heyecan dolu kitabı okumamız. Selin Gülpınar 8/A

BÜYÜLÜ SÜPÜRGE TAŞIMACLIĞI

Mabel ve Ethel’in başına neler gelecek? Mabel ve Ethel’in ablası uçmayacağına söz verdi. Acaba süpürgesiyle uçacak mı? Sürükleyici bir kitap. Siz de okuyun.

Helin Ekinci 7/D

ARZUSUNA EREMEYEN GÜZEL

Arkadaşlar, insanın gülünce ellerinin titremesi, ağlar-ken gözlerinin gülmesi nasıl bir şeydir? Cevabı burada.

Semanur Kolakan 7/D

POLLYANNA

Pollyanna 11 yaşında, her şeyin olurluğunu düşünen bir kızdır. Ayrıca zekidir de. Yakın zamanda ailesini kaybedip kadınlar derneğine üye olmuştur. Ya sonra?

Meryem Özmen 7/A

POLLYANNA

Pollyanna çok eğlenceli bir kız. Teyzesi ne kadar onu sevmese de hiç üzülüyor. Hayatındaki olumsuzluklara rağmen hiç mutsuz olmuyor. Pollyanna hayatındaki sorunlarla baş etmeyi biliyor.

Ramazan Akkabak 8/D

SAFTİRİK

Greeg davranışlarının sonucunu düşünmeden hareket ettiği sürece aksilikler peşini bırakmayacak galiba.

Ramazan Emre Korkmaz 8/A

ÖKKEŞ OTO PARKTA

Okunması zor bir kitap değil, su gibi akıyor. Paranın nasıl alın teriyle kazanıldığını parayı gereksiz şeylere harcamamız gerektiğini anlatıyor. İyi okumalar... Alinya DEMİR 7/A

VATAN KALBİNİN ATTĞI YER: ÇANAKKALE

Atalarımızın Çanakkale’de yaptığı savaşları ve çıktıkları zorluk ve mücadeleleri anlatan harika bir kitap. Savaşı nasıl bir strateji ile kazandığımızı anlatıyor. Mutlaka okuyun... (İsa soyaslan 7/D)

SİMBAT BÜYÜK SAVAŞ

Simbat aslında babasını kaybettiğini sanıyordur. Daha sonra halasından babasının ticaret yapmak için uzak diyarlara gittiğini öğrenir. Bunu öğrenen Simbat sayısız yolculuğa çıkar. Daha sonra denizde bir hazineye rastlar. O hazineyi çıkartmaya çalışırken kurtlar Simbat ve tayfasına saldırır. Mucizevi bir şekilde kurtulurlar. Daha sonra yaratıklar adasına giderler, ama onları orada çok büyük tehlikeler beklemektedir. Yaratıklarla büyük bir savaşa girerler. Acaba Simbat ve arkadaşları bu savaştan sağ kurtulabilecekler mi?

Umutcan Tokacı 7/D

SUÇ VE CEZA

Raskolnikov küçük yaşta bir suç işlemiştir. Eve polis gelince tutuklanacağını sanıyor ve bayılıyor. Fakat polislerin ev kirasını ödemediği için geldiğini anlayınca bu sefer sevinçten bayılıyor. Buna karşın vicdanı peşini hiç bırakmıyor. Bir zaman sonra vicdanını rahatlatmayı başarıyor. Bu nasıl oluyor? İnsan vicdanının sesini bastırabilir mi? Peki ya suçun karşılığını nasıl ödeyecek?

Büşra Sude Arslan 8/A

ELMALI TURTA

Zeynep Sahra'nın "Aycöreği" adlı kitabının devamı olan Elmalı Turta'da; Ahmet, Sahra ve Emir üçgenindeki bir aşk hikayesi anlatılıyor. Sahra; Ahmet ve Emir'e duyduğu aşk arasında sıkışıp kalıyor. Birini tercih etmek zorunda. Kimi tercih edecek? Nasıl tercih edecek? Neden tercih edecek? Kimlere akıl danışacak? Sahra bu kafa karışıklığından nasıl sıyrılacak?

Seval Sena Kaya 8/D

GÖNÜLLERE YUNUS EMRE

En etkilendiğim şiirlerden birisi:

Ya Rab bu ne derttir derman bulunmaz.
Benim garip gönlüm aşktan usanmaz.
Âşık ki cana kaldı âşık olmaz.
Canın terk etmeyen ma'sukun bulamaz.

Nicesi ve daha güzelleri için okumalısınız.

Büşra DENİZ 8/D

SISKA ŞOVALYE

Bu kitapta Jhonny Smith'in bir macerasını anlatıyor. Bu diyarlarda bir sürü Jhony Smith olduğu için dedesi hariç herkes onun sıkıcı olduğunu düşünüyor. Çünkü dedesinin adı da Jhony Smith. Bu Jhony Smithlerin özel bir gücü var. İstedikleri diyarlara gidebiliyorlar. Dedesi gençliğinde o diyarlara gittiği için Jhony'e tavsiyeler verip yardımcı oluyor. Bu da ona bir avantaj sağlıyor. Macera yüklü bir kitap ve okuyucuyu kendine bağlıyor.

Batuhan BEYDİLLİ 7/D

BEN PERŞEMBELERİ ÇOK SEVERİM

Tibet, şişman ve sessiz bir çocuktur. Rehber öğretmenini onun yazı yazmaya dair bir yeteneği olduğunu keşfeder. Ondan köpeğine mektup yazmasını ister ve pazartesi günleri mektupları okur. Rehber öğretmenini Tibet'in hiç arkadaşı olmadığını fark eder. Tibet, öğretmeniyile tanıştırmak için hemen kendine Kaan adında bir arkadaş bulur. İçine kapanık düşünceli Tibet'i neler bekliyor? Ne olacak bu çocuğun hali.

Süleyman E. GÖLBİNAR 7/D

GİZLİ BAHÇE

Dokuz yaşında anne-babasını kaybeden Marry, eniştesinin sarayında kalmaktadır. Ona bakan bakıcı ve hayvan eğitici Dickan'a epey ısınmıştır. Dickan'ın Mary'e yaptığı en büyük iyilik her ne kadar doğanın sırlarını öğretmek olsa da esas olan her insanın kendi içine var olan gizli bahçenin olduğunu öğretmesidir. Bu kitabı okuduğunuzda kalbinizin içindeki "Gizli Bahçe"yi keşfedeceksiniz.

İsa SOYASLAN 7/D

CLİNE'İN PEMBE GÜNLÜĞÜ

Cline, tembel ve uyuşuk bir çocuktur. Paul adında bir arkadaşla tanışır ve derslerinde başarılı olmaya başlar. Sadece derslerinde başarılı olmuyor başka yeteneklerini de keşfediyor. Peki tüm bu değişim bir anda nasıl oluyor? Okuyunca insana yeteneklerini keşfetme şansı veren bir kitap.

Helin EKİNCİ

7/D

SEFİLLER

Arkadaşlar kitabın kalınlığı sizi korkutmasın. İçerisinde merakla okuyacağınız birçok olay var. Marius ve Cosette'nin nasıl tanıştıkları, evlenme çabaları, Cosette'nin geçmişteki kötü anıları vs. Bu kitap bana annemin ve babamın değerini daha iyi anlamamı sağladı. Kitabın sonunda ise sizin de hüzünleneceğinizi düşünüyorum.

Kevser KAÇMAZ

7/A

BEYAZ YELE

Beyaz Yele'yi başarılı yapan sadece hızı, çalışkanlığı, ya da azmi değil. Onu başarılı yapan asıl şey "sevgi" dir. Sevginin ve çalışkanlığın zaferi: Beyaz Yele...
Semanur kolakan 7/D

GİZLİ BAHÇE

Mary, çirkinliğinin yüzüne vurulmasını önemsemeyen ve korkmadan her zaman cesur ve iyi kalpli biri olmayı başarıyor. Semanur KILIÇ 7/C

SOKAK KEDİLERİ

İnsanların ayrımcılığından, ön yargılarından bunalan bir kızın kedi olarak yaşamak istemesi... Hayvanlardan öğrenecek çok şeyimiz var.
Harun Gök 7/C

SUNA'NIN SERÇELERİ

Yaramazlığın sonu her zaman kötü sonuçlanır. Suna artık yaramazlık yapma! Arkadaşlarının topunu çalma!
Harun Gök 7/C

İNSAN NE İLE YAŞAR

Leo Tolstoy'a ait olan bu kitap bize yaşamamız için sadece maddi şeylere ihtiyacımız olmadığını inançlı olmanın da gerekli olduğunu anlatıyor. Güzel ve duygusal bir kitap. İsa Soyaslan 7/D

FIRAVUNUN GİZİ

Gizemli insanların sırrını çözme-yi, Gömütleri bulmayı siz de ister misiniz? Aksiyon dolu öyküler severseniz Firavunun Gizini okuyabilirsiniz. Nisa Arpacı 8/C

DÜNYANIN BÜTÜN KEDİLERİ

Anne kedi yorgunluktan mahvolmuştu. Anne kedi bu kadar yoran şeyi öğrenince çok üzüleceksiniz.
Hira Demir 8/C

CADILAR OKULU

Cadılar okulunu batıran beceriksiz öğrenci Milderd Hubble...Gelin her işi yüzüne gözüne bulaştıran bu kızın maceralarına siz de katılın.
Sıla Eren 7/D

GÜNDÜZ FENERİ

İnsanları renginden dolayı dışlamamalıyız. Önemli olan dürüst, hoşgörülü ve sevgi dolu olmak. Mercan, kimseye aldırma, sen doğru yoldasın!
Harun Gök 7/C

BÜTÜN KABAHAH SÜTLÜ KAHVENİN

Bir kemirgenin bir kemirgene olan aşkı.
Sıla Eren 7/D

HAYVANLAR TOPLANTISI

Hayvanların da duyguları olabileceğini anlatan, hayvanlarla empati kurmamızı sağlayan bir kitap.
Serkan Işık 8/C

DAĞLARA YAZILIDIR

Kafkasya'dan Anadolu'ya göç edenlerin hayatlarını anlatan ve duygu dolu şiirler bulunan güzel bir kitap.
Rabia Nur Binbir 7/A

SEFİLLER

Jan Valjean'ın dürüstlüğüne hayran kaldım. Elinizden bırakamayacağınız sürükleyici bir kitap.
Harun Gök 7/C

AYIN ARKA YÜZÜ

Dolunayı izlemek için saatlerce uyumayıp kitap okuyan kız, seni çok sevdim.
Semanur Kolakan 7/D

ON BEŞ YAŞINDA BİR KAPTAN

Pilgrim gemisinin henüz on beş yaşında olan en genç yolcusu Dick Sand. Bütün yük ona verilir. Bakalım bu yükün altından kalkabilecek mi?(Dicle H. Korkutan -7/D)

GÖRÜNMEYEN ADAM

Görünmeyen adamın intikam için doktora pusu kurduğu bölüme bayıldım. Macera dolu bir kitap. Okuyun, pişman olmazsınız.
8/C Yasin Birden

KÜÇÜK LORD

Lord'un annesini üzmemek için babasının ölümünü annesine söylememesi çok dokunaklıydı. Tüm olanlara rağmen Lord nasıl mutlu?
Öznur Atalay 8/D

ÇOCUK KALBI

Bir çocuğun okul günlüğü. Bu çocuk size sevgiyi ve yardımlaşmayı öğretecek.
8/C Serkan Işık

KUTUPLARDA İNECEK VAR

Hiç Güney Kutbu'na gitmek ister miydiniz? Ya da bir kutup ayısıyla karşılaşmak ister miydiniz? Bence bu kitapta Güney kutbuna giderken mutluluğu, kutup ayısıyla karşılaşınca korkuyu hissedeceksiniz.

Dicle Hayat KORKUTAN 7/D

HANDAN

Bir genç kızın talihsizliklerle dolu hayatı... Olmayacak insanlara âşık olmak, yanlış evlilikler, hak edilmeyen hayatlar ve arkadaş ilişkileri... Hatalarımızdan ders çıkarmayı ve önüne gelene güvenmenin yanlışlığını ortaya koyan güzel bir kitap.

Büşra Sude Arslan 8/A

MUCİZELER ADASINA YOLCULUK

Silke, hasta bir kız. Kanserdir. Hastalığının hiç mi hiç tedavisi yok. Silke'nin en büyük isteği Büyük Okyanus'ta seyahat etmek. Peki başara bilecek mi? Okurken onun bu isteğini gerçekleştirmek için siz de çabalayacaksınız.

Büşra Sude Arslan 8/A

SİMYACI

Santiago bir çobandır. İki kez üst üste aynı rüyayı görür. Ve rüyasının peşinden gider. Bir kıza âşık olur. Kalbinin sesini dinler. Rüzgarla konuşur, kişisel menkıbesinin peşinden koşar. Mutluluğun uzaklarda değil yanı başımızda olduğunu anlatan güzel bir kitap.

Dicle Hayat KORKUTAN 7/D

KÜÇÜK KADINLAR

Anne ve babalarını kaybeden ve başka da kimseleri olmayan dört kız kardeşin hayata tutunma çabası...Size hayatın zorluklarıyla mücadele etme konusunda çok şey öğretecek bir kitap.

Büşra Şimşek 8/D

BÜYÜK UMUTLAR

Acaba bir mahkûma yardım ederseniz hayatınız olumlu bir şekilde değişir mi? Ya da on yedi yıl aynı gelinlikle ve kapalı korkunç bir odada durabilir misiniz? Hiç tanımadığınız bir insandan centilmenlik dersi almak nasıl bir duygu? Ve sonra her şeyin ortaya çıkmasıyla yaşayacağınız duygular...Hepsi bu kitapta.

Büşra Sude Arslan 8/A

OKUMAK

Bir kitabı elime aldığımda öncelikle onu bitirme sorumluluğu çöker üzerime. Çünkü biliyorum ki bir işi yarıda bırakmak hiç başlamaktan daha kötüdür. Bu yüzden kapağına, tanıtımına baktığım kitabın içeriğinin de beni kendine bağlayacak kadar çekici olması için hep dua ederim.

Okumaya başlayınca ilk satırlarla beraber heyecanım ve merakım da artar. Kapaktaki ve tanıtımdaki çekicilik kitabın içeriğinde yoksa sıkılır ve yorulurum. Bununla birlikte kitabı başladığım gibi bitirme sorumluluğu da yakamı bırakmaz. Ve sonuçta ne yapıp edip kitabı bitiririm. Çünkü zorlanarak da olsa okuduğum her kitabın ben farkında olmadan beni geliştirdiğini hissediyorum. Bana göre okumak kendini yetiştirmenin en iyi yoludur. Okumak bir kumbaraya benzer kumbaraya ne kadar para atarsak o kadar çok paramız olur. Biz de ne kadar kitap okursak bilgilerimiz o kadar artar. Bu yüzden bir kitabı, kendimizi öğretmenlerimize kanıtlamak için, not için ya da herhangi bir

ödül için okumamalıyız. Böyle maddi karşılıklar bekleyerek okumak zekâmızı köreltir. Aksine kitap zekâmızı parlatmak için okunur.

Kitaplardan öğrendiklerimizi hayatımıza da uygulamalıyız, yoksa kitap okuma boşa geçirilmiş bir zamandan ibaret olur. Kitaplar, eğlence için de okunabilir. Boş zamanlarımızdaki can sıkıntımızı eğlenceli bir kitapla atabiliriz. Kitaplar, yalnızlığımızda bize sırdaş ve çok iyi arkadaş olurlar. Kitapların bilginizi, görgünüzü ve yeteneğinizi arttırdığını hepimiz biliyoruz. Peki kitaplar şansımızı artırabilir mi? Kitap okumanın zamandan tasarruf sağlamak, bilgi edinmek, olaylara tek yönlü değil çok yönlü bakmak, hafızamızı geliştirmek, mantıklı düşünceler sergilemek, hayal gücümüzü geliştirmek, insanlarla olumlu iletişim kurabilmek gibi faydaları olduğunu zaten biliyorum; ama şansımızı arttırdığını bilmiyordum. İnternette rastladığım bir kısa öykü bu bakımdan beni çok şaşırttı: *Bir zamanlar Dicle Balıkçısı diye bir adam varmış. Şanslı olmasıyla ünlü bir adammış. Dicle, balık yönünden zengin bir ırmak değilmiş, balığa çıkanlar hep eli boş dönerlermiş. Böyleyken bu adam ne zaman balığa*

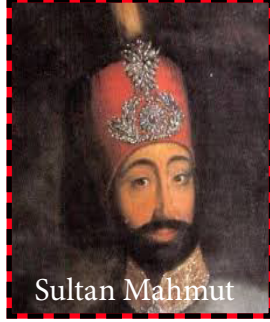
çıkarsa sepetler dolusu balıkla dönermiş. Herkes ona imrenerek bakarmış. "Ne şanslı adam." derlermiş. Böylece adamın şansı dillere destan olmuş. Günün birinde bu balıkçı hastalanmış ve ölmüş. Cenazeyi kaldırmak için gelenler şaşırıp kalmışlar. Dicle balıkçısının evi kitaplarla doluymuş. Kitapların çoğu sularla balıklarla ilgiliymiş. Ağ nasıl atılır? Hangi saatlerde balıklar suyun neresinde olur? Bu türden soruları yanıtlayan kitaplarmış bunlar. İşte o zaman adamın neden balık avından boş dönmediği anlaşılmış. Şansı okuduğu kitaplardan geliyormuş. Yani insan şansını artırmak istiyorsa öncelikle bilgi sahibi olmalıdır. Ne kadar bilgi o kadar şans.

Aliya İzzetbegoviç'in deyişiyle: "Okumak özgürlüğe uçmaktır." Ben de diyorum ki okumak barut gibidir, bir kere tutuşunca artık sönmmez. Kitapları okurken sıkılsak da sabırla sonunu getirmeliyiz. Böylece bizi özgürlüğe ve başarıya ulaştıracak barutu ateşlemiş oluruz. İyi uçuşlar...

Hacer Sevilgen
7/D

VERMEYİNCE MABUT NEYLESİN SULTAN MAHMUT

Sultan Mahmut, sık sık kıyafet değiştirip halkın arasına karışır ve memlekette neler olup bittiğini anlamaya çalışırmış. Bir akşam uğradığı bir kahvede, ak sakallı çaycıya herkesin “Tıkandı Baba” diye hitap ettiğini duyunca merak etmiş ve bu adama neden “Tıkandı Baba” denildiğini öğrenmek istemiş. Biraz ısrardan sonra da “Tıkandı Baba” anlatmış: “Bir gece rüyamda birçok insan gördüm ve her birinin bir çeşmesi vardı ve hepsi de akıyordu. Benimki de akıyordu ama az akıyordu. 'Benimki de onlarınki kadar aksın' diye içimden geçirdim. Bir çomak aldım ve oluğu açmaya çalıştım. Ben uğraşırken çomak kırıldı ve akan su damlamaya başladı. Bu sefer içimden 'Onlarınki kadar akmasa da olur, yeter ki eskisi kadar aksın' dedim ve uğraşırken musluk tamamen tıkandı ve hiç akmamaya başladı. Ben yine açmak için uğraşırken birden Cebrael göründü ve bana 'Tıkandı baba, tıkandı. Uğraşma artık' dedi. O gün bu gün adım 'Tıkandı Baba' ya çıktı ve hangi işe elimi attıysam olmadı. Şimdi de burada çaycılık yapıp geçinmeye çalışıyorum.”

Sultan Mahmut

HER GÜN BİR TEPSE BAKLAVA

Sultan Mahmut çayını içtikten sonra dışarı çıkmış ve adamlarına “Her gün bu adama bir tepsi baklava getireceksiniz. Her dilimin altına da bir altın koyacaksınız ve bir ay boyunca bu işe devam edeceksiniz” diye talimat vermiş.

Sultan Mahmut'un adamları peki demişler ve ertesi akşam bir tepsi baklavayı getirmişler. Tıkandı Baba'ya baklavaları vermişler. Tıkandı Baba baklavayı almış, bakmış baklava nefis. “Uzun zamandır tatlı da yiyememiştik. Şöyle ağız tadıyla bir güzel yiyelim” diye içinden geçirmiş. Baklava tepsisini almış evin yolunu tutmuş.

Yolda giderken “Ben en iyisi bu baklavayı satayım evin ihtiyaçlarını gidereyim” diyerek, işlek bir yol kenarına geçip başlamış bağırmaya “Taze baklava, güzel baklava!” Bu esnada oradan geçen bir Yahudi baklavaları beğenmiş. Sıkı bir pazarlıktan sonra anlaşmışlar ve Tıkandı Baba baklavayı satın elde ettiği para ile evin ihtiyaçlarının bir kısmını karşılamış.

Yahudi baklavayı alıp evine gitmiş. Bir dilim baklava almış yerken ağzına bir şey gelmiş. Bir bakmış ki altın. Şaşırmış, diğer dilim diğer dilim derken bir bakmış her dilimin altında altın. Ertesi akşam Yahudi ‘Acaba yine gelir mi?’ diye aynı yere geçip başlamış beklemeye. Sultanın adamları ertesi akşam yine bir tepsi baklavayı getirmişler. Tıkandı Baba yine baklavayı satın evin diğer ihtiyaçlarını karşılamak için aynı yere gitmiş. Yahudi hiçbir şey olmamış gibi “Baba baklavan güzeldi.

Biraz indirim yaparsan her akşam senden alırım” demiş. Tıkandı Baba da “Peki!” demiş ve anlaşmışlar. Bir ay boyunca, Tıkandı Baba'ya her akşam baklavalara gelmiş ve Yahudi de her akşam Tıkandı Baba'dan baklavaları satın almış.

ÜSKÜDAR'DA ARAZİ BAĞIŞI

Aradan bir ay geçince Sultan Mahmut “Hele şu Tıkandı Baba'ya bir bakalım, nicedir?” deyip Tıkandı Baba'nın yanına gitmiş. Bu sefer padişah kıyafetleri ile içeri girmiş. Girmiş girmesine ama bir de ne görsün bizim Tıkandı Baba eskisi gibi darmadağın. Sultan “Tıkandı Baba sana baklavalara gelmedi mi?” diye sormuş. “Geldi sultanım.” “Peki ne yaptın sen o kadar baklavayı?” “Efendim her gün gelen tepsiyi bir Yahudi'ye satıp evin ihtiyaçlarını giderdim, sağolasınız, duacınızım.” Sultan şöyle bir tebessüm edip “Anlaşıldı Tıkandı Baba anlaşıldı, hadi benimle gel.” deyip almış ve onu hazine odasına götürmüştü.

“Baba şuradan küreği al ve hazinenin içine daldır, küreğine ne kadar altın gelirse hepsi senindir.” demiş. Tıkandı Baba o heyecanla küreği tersten hazinenin içine bir daldırıp çıkarmış; ama bir tane altın, küreğin ucunda düştü düşecek. Sultan “Baba senin buradan da nasibin yok. Sen bizim şu askerlerle beraber git onlar sana ne yapacağını anlatırlar” demiş ve askerlerden birini çağırıp “Alın bu adamı Üsküdar'ın en güzel

yerine götürün; bir tane taş seçsin, o taşı ne kadar uzağa atarsa oraya kadar olan araziye Baba'ya verin” demiş. Padişahın adamları Tıkandı Baba'yı alıp Üsküdar'a götürmüşler “Baba hele şuradan bir taş beğen bakalım” demişler. Baba “Niçin?” diye sormuş. Askerler “Hele sen bir beğen bakalım” diye ısrar

etmişler. Baba “Şu yamuk, bu küçük” derken kocaman bir kayayı beğenip almış eline ve “Ne olacak şimdi?” diye sormuş. Askerler “Baba sen bu taşı atacaksın ve ne kadar uzağa giderse o mesafe arasını Padişahımız Efendimiz sana bağışlayacak” diye anlatmışlar.

Tıkandı Baba taşı başının üstüne kaldırmış ve tam atacakken taş elinden kayıp başına düşmüş. Babacık da düşüp oracıkta ölmüş. Askerler bu durumu Padişaha haber vermişler. İşte o zaman Padişah, o meşhur sözünü söylemiş: VERMEYİNCE MABUT NEYLESİN SULTAN

MAHMUT.

Tuncay ATAN
Sosyal Bilgiler Öğretmeni

(Mabut: Kendisine tapılan varlık, yaratıcı.)

Okulumuz futsal yıldız erkek takımı Antalya'da elde ettikleri başarı sonrası Antalya'yı temsilen gittikleri Türkiye Futsal Grup Yarışması'ndan(Nevşehir) da 1. olarak döndü. Çorum'da düzenlenen Türkiye Yarı Finaline katılmaya hak kazandı. Biz de bu başarının mimarlarından olan Beden Eğitimi öğretmenimiz Bahri Bilek ile bir röportaj yaptık. Her zamanki güler yüzü ve alçak gönüllülüğüyle bizi karşılayan Bahri öğretmenimiz, sorularımızı içtenlikle cevaplayarak bizleri aydınlattı.

Bahri öğretmenim merhaba nasılsınız?

-Teşekkür ederim çocuklar, sizler nasılsınız?

-Teşekkür ederiz hocam. Biz de iyiyiz.

Bahri öğretmenim öncelikle bize kendinizi biraz tanıtır mısınız?

1974 Eskişehir doğumluyum. Evli ve iki çocuk babasıyım. 1997 Selçuk Üniversitesi Spor Akademisi mezunuyum. Mili sporcuyum. Yirmi yıldır beden eğitimi öğretmeni olarak görev yapmaktayım.

Maçlara nasıl hazırlanıyorsunuz?

Okul sporlarında öncelikli olarak öğrencilerin katılacağı branşlara ait kuralları bilmeleri gerekir. Kuralları öğrencilere iyice benimsettikten sonra teknik, taktik ve kondisyon ağırlıklı çalışmaları disiplin ve uyum içerisinde yürüterek hazırlanmaya çalışıyoruz.

Öğrencilerinize beslenmeyle ilgili önerileriniz oluyor mu?

Tabii ki. Sporda başarının en önemli sırrı sağlıklı bir bedene sahip olmaktır. Bu sebeple dengeli ve düzenli beslenme konusunda hem derslerde hem de antrenmanlarda gerekli bilgileri veririm. Güçlü bir bedene sahip olmaları için kahvaltı alışkanlığı kazanmalarını sağlamaya çalışır; et, süt ve yumurta gibi besinleri bolca tüketmelerini öneririm.

Maç öncesi ne gibi hazırlıklar yapıyorsunuz?

Maç öncesi onlara bilmeleri gerektiği her şeyi bildiklerini hatırlatır, sıranın sabır ve kararlılıkla katıldıkları antrenmanların sonucunu almaya geldiğini söylerim. Takım ruhunu harekete geçirecek bir motivasyon konuşmasından sonra doğru ve etkili ısınma hazırlıkları yaptırırım.

Oyun esnasında sakatlıklar meydana gelebiliyor mu? Gelirse ne yapıyorsunuz?

Tüm spor karşılaşmalarında sakatlık meydana gelme olasılığı vardır. Biz de maçlarda bu tür durumlarla karşılaş

tık. Sakatlık meydana geldiğinde sağlık ekiplerinin yardımıyla bu durumu aşmaya çalışıyoruz. Sakatlığın durumu ve boyutuna göre gereken tedbirleri alıyoruz. Bazen buz tedavisi yeterli olurken bazen de ambulansla hastaneye götürebiliyoruz.

Maç öncesi öğrencilerinizi nasıl motive ediyorsunuz?

Maç öncesi motivasyon, çok uzun süren antrenman dönemi kadar önemlidir. Ben öğrencilerimi motive ederken şunları söylerim: Sizlere güveniyorum, inanıyorum. Herkes ne yapması gerektiğini biliyor. Kendinize güvenin, rahat oynayın. Bir de öğrencilerime hata yapsalar bile hiçbir zaman bağırمام, kızmam, özgüvenlerini zedelemem. Bazen bana:" Hocam, siz bize hata yapsak bile neden hiç bağırılmıyorsunuz, kızmıyorsunuz?" dediklerinde, siz ne yapmanız gerektiğini biliyorsunuz, bağırarak kızarak sizi yönlendirmeme gerek yok, cevabını veririm.

Maç sonrası öğrencilerinizi nasıl ödüllendiriyorsunuz?

Madalya, başarı belgesi vb. her zaman verilmiştir. Fakat sahaya çıkan sporcunun en büyük ödülü galip gelmek, kazanmaktır. Başarmanın verdiği mutluluk, sevinç en büyük ödüldür. Bundan sonra verilen ödüller kazanılmış bir maçın mutluluğundan daha önemli değildir.

-Bu değerli röportaj için çok teşekkür ederiz hocam, iyi günler, iyi çalışmalar.

-Ben teşekkür ederim çocuklar, iyi günler.

Röportaj: Adem KAYA-Ahmet AKGÜL 7/D

Okulumuz 7 ve 8. sınıfları arasında bir münazara turnuvası düzenledik. 7. sınıflarımızın finali 15 Ocak Salı günü gerçekleşti. Finale kalan 7/D sınıfını; Süleyman Erdem Gölbınar, Dicle Hayat Korkutan ve Semanur Kolakan temsil etti. Diğer finalist 7/E sınıfını ise Lorin Tanhan, Havin Pilatin ve Asude Makbule Küçük temsil etti. Jürinin seçim yapmakta zorlandığı çekişmeli münazaranın sonucunda 'Çok okuyan bilir.' tezini savunan 7/D sınıfı münazarayı kazanmaya layık görüldü. Bizi dikkat ve sabırla dinleyen seyirci arkadaşlarımıza ve jürideki sevgili öğretmenlerimize çok teşekkür ediyoruz. İşte "Çok gezen mi bilir, çok okuyan mı?" konulu münazara finalimizden küçük notlar ve bazı kareler:

(...)Okumak; ulaşılmaz ve gidilemez alanları, yöreleri, bölgeleri de insana tanıtır ve bu konularda bilgi sahibi yapar. Zaman, mekân, mesafe bakımından okumak avantaj oluşturur. Size şöyle bir soru sormak istiyorum: Bu solanda kaç kişi Ay'a gidebilir, hatta dünyada kaç kişi Ay'a gidebilir. Sadece birkaç kişi değil mi? Peki, Ay ile ilgili kaç kişi kitap alabilir? Milyonlarca kişi alabilir değil mi? Okumanın gezme-ye göre maliyetinin çok çok düşük olması okuyarak öğrenmeyi çok daha kolay hale getiriyor. Böylece okuyanı daha bilgili yapıyor. Bilginin korunması da artık kişiye kalmıştır. Okuduklarımızı unutursak kitabı tekrar açıp bilgilerimizi tazeleyebiliriz, fakat gezilen görülen bir yer unutulursa oraları tekrar gezmek zaman ve maliyet düşünülünce çok zordur.(...)

(...)İnsan gördüklerini, dokunduklarını, yaşadıklarını daha zor unuttur. Her seferinde bambaşka bir ülkede, şehirde gözlerinizi açabileceğiniz, farklı kültürleri görebileceğiniz koca bir ömrünüz varken neden yerinizde sayasınız? Bir ülkenin tarihini okumaktansa yaşamak daha çok şey katmaz mı? Mesela yıllar boyu hüküm sürmüş medeniyetlerin günümüze kadar kalabilmiş olan yapılarına dokunabilmek, onu fotoğraflayabilmek daha gerçek değil mi? Okuyarak ufkunuzu geliştirebilir, yeni kelimeler öğrenebilirsiniz belki, ama gezerek okuduğunuz her şeyi hissedebilir ve yaşayabilirsiniz. Çok gezen insanlar bizzat hayat ile iç içe olur. İnsan okuduklarını unutur, ama yaşadığını unutmaz.(...)

TEKNOLOJİ ve TASARIM

Günümüzde teknoloji; temel ve uygulamalı bilimlerin verilerinin yaratıcı süreçler içerisinde üretime dönüştürülmesini, kullanımını ve toplumsal etkilerinin çözümlenmesini kapsayan bir süreç olarak tanımlanmaktadır. Bu yaklaşım, teknolojinin toplumsal her türlü etkinliğin içinde bir süreç olarak yer aldığı gerçeğini vurgular. Teknoloji, insan hayatının kalitesini artırmak amacıyla yaratıcılık ve zekânın; bilim, sanat, mühendislik, ekonomi ve sosyal çalışmayla oluşturulan bir bireşimdir. Herhangi bir şeyi daha iyi, daha hızlı, daha kolay, daha ekonomik ve daha verimli yapma girişimidir.

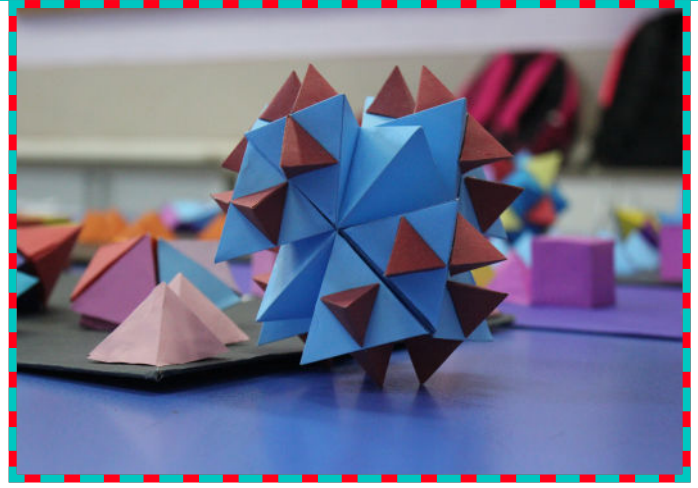
Tasarım, zihinde canlandırılan biçimdir. Bu tanımlamada zihinsel süreçlerin kullanımı ön plana çıkmaktadır. Farklılıkları bulma, hayal kurma, sorgulama, yaratıcı düşünme, eleştirel düşünme, akıl yürütme gibi üst düzey zihinsel süreçlerin tasarım yapmada önemli bir yeri vardır.

Teknoloji ve tasarım dersi nedir?

Teknoloji ve tasarım ürün geliştirme sürecine yönelik olduğundan ve insan hayatını doğrudan etkilediğinden birlikte ele alınmalıdır. Teknoloji ve tasarım birbirini doğrudan etkileyen kavramlardır. İkisi arasındaki ilişki özne ile nesne arasındaki ilişki gibidir. Bu ilişkide öncelikli zihinsel süreç olarak yaratıcılık, karşımıza çıkmaktadır. Teknoloji ve tasarım ilişkisinin geliştirilmesi bireyin yaratıcılık düzeyinin geliştirilmesi ile mümkün olabilir. Yaratıcılığın geliştirilebilmesi dış uyarılara açık ve alıcı olmakla birlikte duygu, istek, hayal gücü ve iç tepkilerinin de bilincinde olmasını gerektirmektedir (Çellek T. 2003).

Teknoloji ve Tasarım dersinin verileceği yaş grubunun en önemli özelliği, gruba ait olma ve grup üyeleri içinde etkili olma isteğidir. Bu durum yaratıcılığı engelleyen bir etken olarak karşımıza çıkmaktadır. Ancak uygun şekilde motivasyonun sağlanması, grup dinamiğinin, hayal gücünün ve iş birliğinin geliştirilmesi ve bunu sağlayacak öğretim süreçlerinin kullanılması bu durumu olumlu hâle dönüştürür.

Teknoloji ve Tasarım Öğretim Programı'nın Amaçları

Teknoloji ve Tasarım dersinin iki temel amacı vardır. İlki hayat boyu öğrenen, öğrendiğini uygulayabilen, teknoloji ve tasarım süreçlerini hem kendisi hem de yaşadığı toplum yararına kullanabilen bireyler yetiştirmek; ikincisi ise teknoloji ve tasarım sürecini anlayabilen, yorumlayabilen, yönetebilen ve değerlendirebilen teknoloji ve tasarım okuryazarı bireyler yetiştirmektir. Bu çerçevede, Teknoloji ve Tasarım derslerini tamamlamış bireylerin çevresindeki nesne, olay ve olguları analitik bir bakış açısıyla gözlemleyip yorumlayabilen, problemleri tanımlayıp yaratıcı ve özgün alternatif öneriler geliştirebilen ve bu öneriler arasında değerlendirme yapmak suretiyle en uygununa karar verebilen bireyler olarak yetişmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca teknoloji ve tasarım ikilisinin hayatın günlük akışına sağladığı katkılarının yanında negatif etkilerinin de var olduğunu bilen, yaptığı teknoloji ve tasarım ürünlerinde negatif etkileri en aza indirmesi gerektiği bilincine sahip, teknoloji ve tasarım uygulamalarında etik kurallara ilişkin farkındalığı kazanmış bireyler yetiştirmek de hedeflenmiştir.

Bu bireylerin gözlemleyen, inceleyen, çevresine duyarlı, insan hayatını etkileyen problemler karşısında kendisini sorumlu hisseden, analitik düşünce sistematiğini kullanarak bu sorunlara yenilikçi ve özgün çözümler önerebilen, öz güvenli ve birlikte çalışabilme becerisine sahip olması beklenir.

Önder UĞUZ

Teknoloji ve Tasarım Öğretmeni

TEKNOLOJİ TASARIM

ÇİZGİ ÇALIŞMALARI

Temel tasarımda çizgi, renk, doku, mekân biçim/form elemanlarının bir fikri ifade ederken nasıl kullanılabileceğini iki veya üç boyutlu bir tasarım ürününün üzerinde gösterilmesi.

ÜÇ BOYUTLU TEMEL TASARIM ÇALIŞMALARI

Tasarım ilkesini oluşturan denge, ritim, vurgu, hareket, birlik, çeşitlilik, oran ve orantı kavramlarının üç boyutlu çalışma üzerinde gösterilmesi.

LOGO ÇALIŞMALARI

“Learning with the 3Cs(3C ile Öğrenme)” adlı Erasmus+ Okul Projesi logo çalışmaları.

Selma AKSAKAL
Teknoloji ve Tasarım Öğretmeni

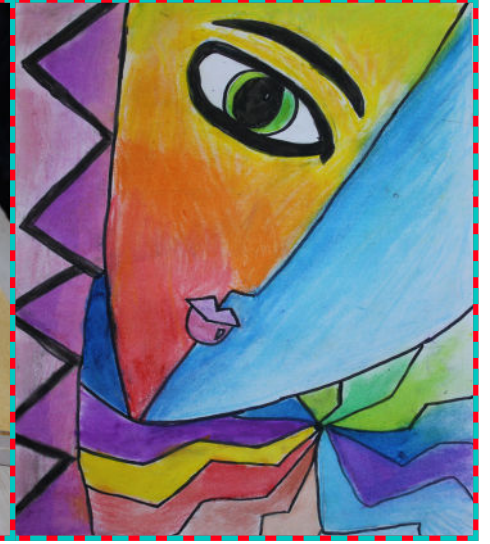
GÖRSEL SANATLAR

Ebru çalışmalarımızdan bir örnek.

Filografi çalışmalarımızdan bir örnek.

Sürrealist resimden bir örnek.

Krapon kağıt boncuk çalışması.

Op-Art tasarımlarımızdan bir örnek.

Mozaik çalışmalarımızdan bir örnek

5.SINIFLAR Mask tasarımları

“Farklı Yorumluyorum” çalışmaları

Yarışmalar için yapılan resimlerden bir örnek.

Davet

Teknoloji Tasarım ve Görsel Sanatlar derslerinde yapılan tüm çalışmaları görmek isterseniz yıl sonu sergimizi ziyaret edebilirsiniz.

Aslı AVŞAR BUCAKLI
Görsel Sanatlar Öğretmeni

VAY ANAM VAY

*Gözler kara, kirpikler yay.
Sandım ki yere düşmüş gökteki ay.
Bu ne güzelliştir yarabbim,
Vay anam vay vay....*

*Boy pos endam o biçim,
Vallahi onu görünce eriyor içim.
Tek başına iktidar olur,
Güzeller arasında yapılsa seçim.*

*O gülüşü dünyalara bedel,
Böyle yari olana uğrar mı hiç keder?
Düşman bile kurşun sıkmaya kıyamaz,
Böyle güzeli kendine etsen siper.*

*Olur da bir gün girerse koluma,
Neyim var neyim yok sererim yoluna.
İşte o zaman şiir yazmak yetmez,
Destan yazar bu Bekir onun uğruna.*

*Bekir ÖZGEN
Memur*

Resfebe; harf, sayı ve resimlerin bir arada kullanılarak bir kelimeyi bulmaya dayanan zeka oyunudur. Resfebe ismi, “resim” ve “alfabe” kelimelerinden üretilmiştir.

Resfebe Oyunları

Resfebe oyunları, zeka gelişiminde önemli bir yere sahiptir. Harfler ve rakamlar ya da resimlerle bağ kurulmasını teşvik eden resfebe, aktif düşünme süreçlerini de hızlandırmaktadır.

Resfebe Örnekleri

En bilinen resfebe örneklerinden biri **C1**'dir. Bir harf ve bir rakamdan oluşan bu resfebe, yalnızca harf ile yazıldığında, ortaya “**cebir**” çıkar.

Örnek: Bu örnekte, hem resimler hem de harfler kullanılmış. Bir el resmi, Dİ harfleri, ters dönmüş ev resmi ve N harfi var. Bunu resfebeye göre düşünersek, ortaya çıkan kelime şu olur:

el + Dİ + ev + N

ev resimde ters döndüğü için, harfleri ters çevirmemiz gerekir: “ve”
el + Dİ + ve + N = eldiven

Resfebe oyunlarını yaymak için birçok resfebe yarışması da düzenlenmektedir. Ayrıca resfebe okullarda da öğrencilerin zeka gelişimine katkıda bulunmak amacıyla kullanılmaktadır.

Aşağıdaki resfebeleri de biz hazırladık. Cevaplar için sayfanın sonundaki karekodu okutabilirsiniz:)

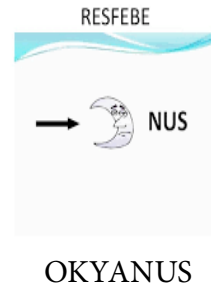
ÖRNEKLER

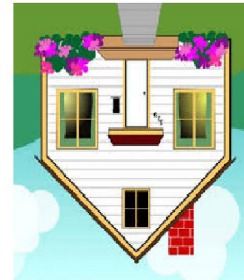
1.

2.

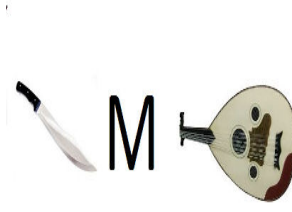
3.

4.

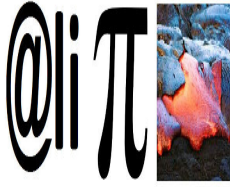
5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

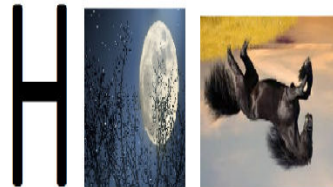
12.

13.

14.

15.

Cevaplar için sağıdaki
karekodu okutunuz.

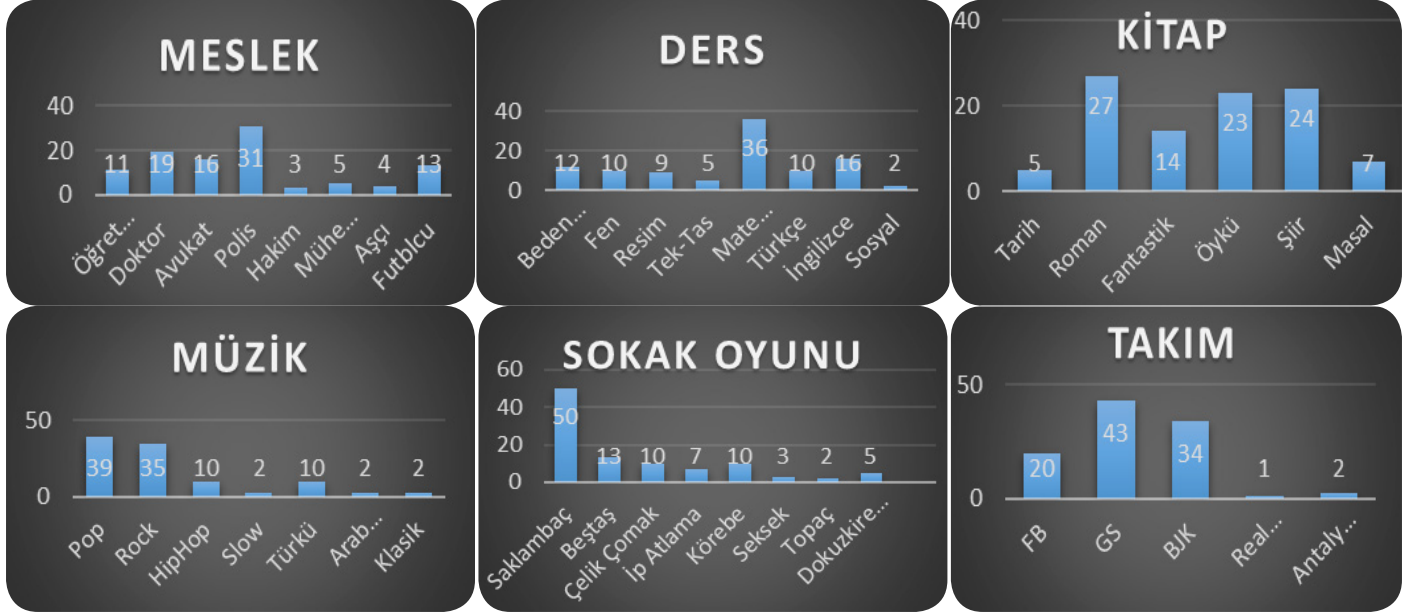

ANKET

Dergi ekibi olarak tüm sınıf düzeyinden arkadaşlarımızın katılımıyla bir anket çalışması gerçekleştirdik. Katılımcılara ileride yapmak istedikleri meslekleri, hangi takımı tuttuklarını, ne tür kitapları sevdiklerini, ne tür müzik dinlediklerini, en sevdikleri dersleri ve en sevdikleri sokak oyunlarını sorduk. İşte sonuçlar:

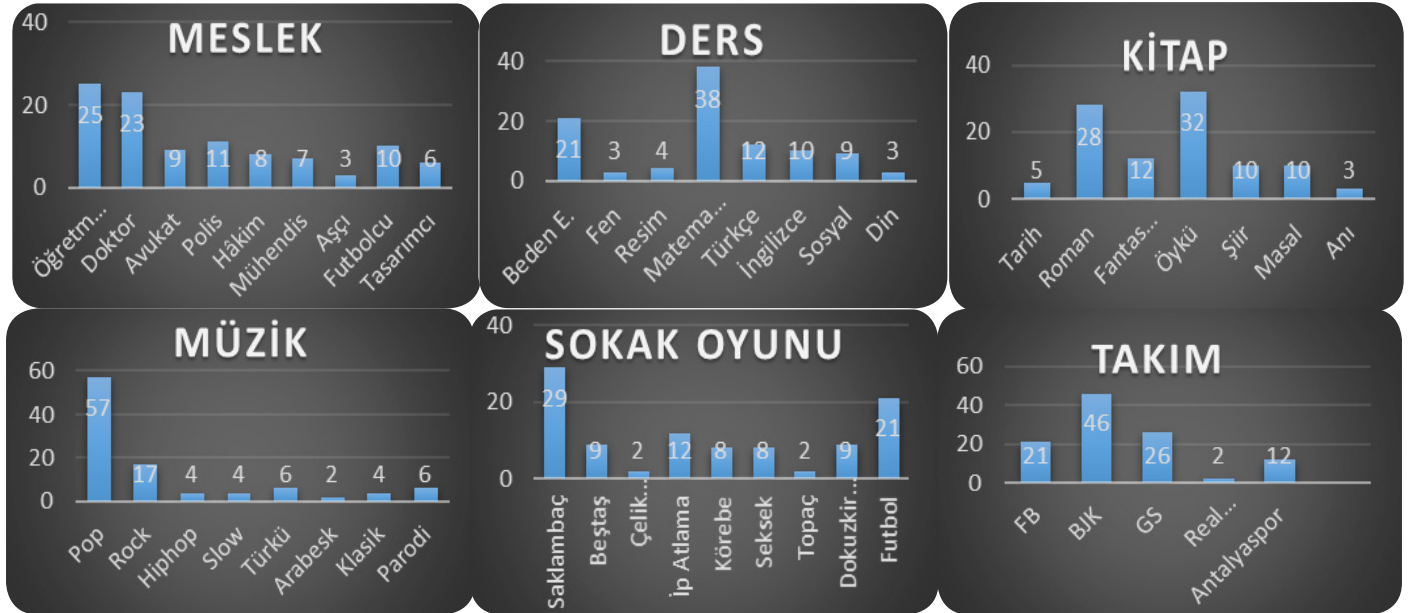
5. SINIFLAR

(Rakamlar yüzdelik olarak hesaplanmıştır.)

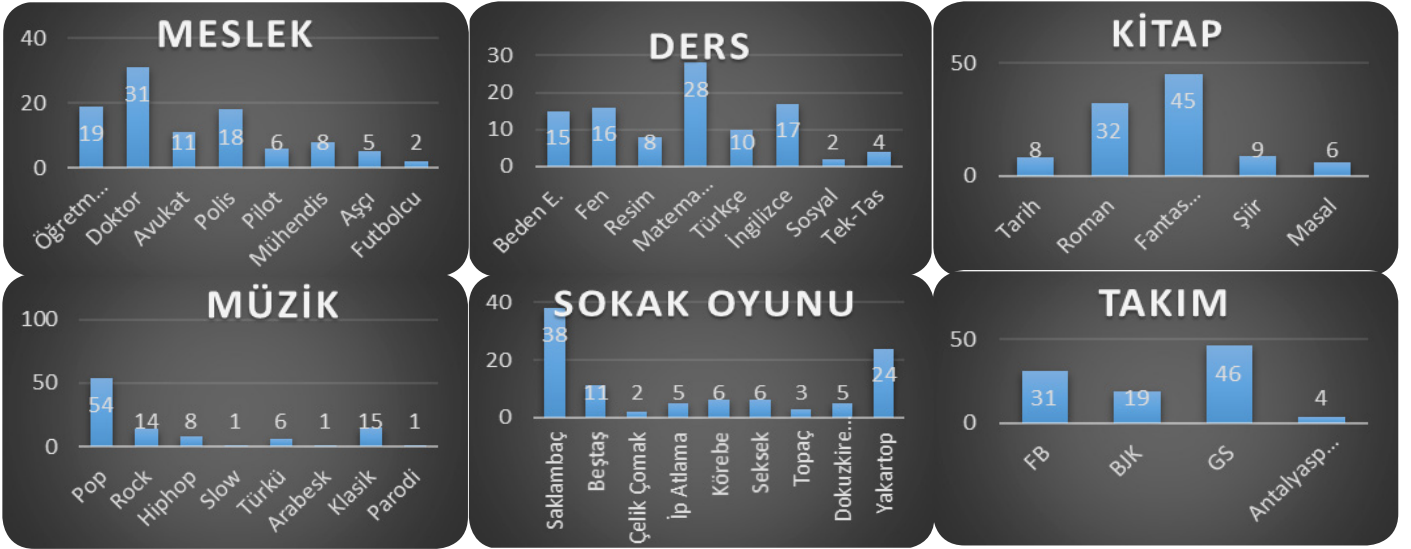
Sonuçlara göre 5. sınıflar çoğunlukla polis olmak istiyor, matematik dersini seviyor, roman okuyor, pop müzik dinliyor, saklambaç oynamayı seviyor ve Galatasaray'ı tutuyor.

6. SINIFLAR

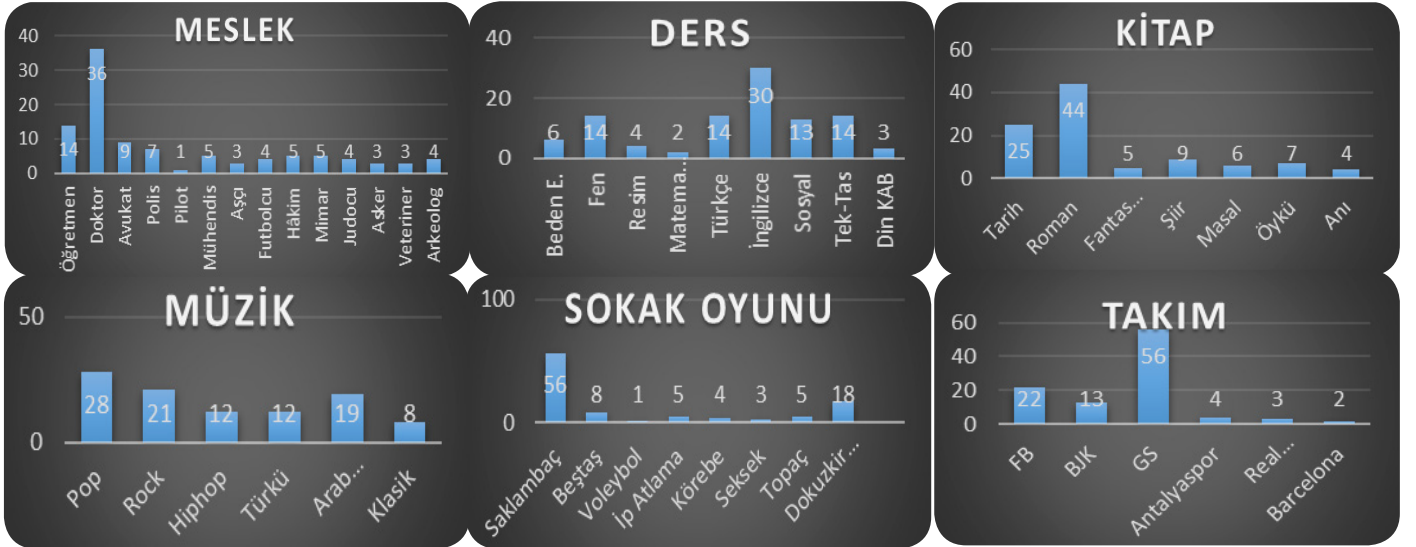
6. sınıflar çoğunlukla öğretmen olmak istiyor, matematik dersini seviyor, öykü okuyor, pop müzik dinliyor, saklambaç oynamayı seviyor ve Beşiktaş'ı tutuyor.

7. SINIFLAR

7. sınıflar doktor olmak istiyor, matematik dersini seviyor, fantastik kitaplar okuyor, pop müzik dinliyor, saklambaç oynamayı seviyor ve Galatasaray'ı tutuyor.

8. SINIFLAR

8. sınıflarda meslek konusundaki çeşitlilik göze çarpıyor. 8. sınıflar çoğunlukla doktor olmak istiyor, İngilizce dersini seviyor, roman okuyor, pop müzik dinliyor, saklambaç oynamayı seviyor ve GS'yi tutuyor.

ÖĞRETMENLERİMİZ

Öğretmenlerimiz çoğunlukla roman okuyor, türkü dinliyor, komedi ve aksiyon türünde filmler izliyor, öğrenciyken matematik dersini seviyor ve yakartop oynuyor, Galatasaray'ı tutuyor.

KİM VAR ORADA

Akıl hastanesinden kaçan iki deli, karşılarından gelen bekçiye görünce iri gövdeli bir çınarın arkasına saklanmışlar. Bekçi onların ayak seslerini işitince sormuş:

-Kim o?

Delilerden biri kedi gibi miyavlamış. Bu başarılı miyavlamadan sonra bekçi "Bir kediymiş" diye söylenerek gitmekteymiş ki delilerin ayakları altındaki yapraklar hışırdaşmış. Bekçi geri dönüp yine seslenmiş:

-Kim var orada?

Bu sefer ikinci deli cevap vermiş:

-Bir kedi daha!

PROVA

Bir gün akıl hastanesinden iki deli kaçar. Doktorlar, polisler ve hemşireler her yerde onları ararlar; fakat bir türlü bulamazlar. Akşam olunca deliler geri dönerler. Doktor merak ve heyecanla sorar:

-Yahu sabahtan beri sizi arıyoruz neredesiniz? Kaçtınız sandık. Delilerden biri soğukkanlılıkla cevap verir: -Telaşınıza gerek yoktu. Bugün prova sını yaptık, asıl yarın kaçacaktık!

KAÇIŞ

Bir gün tımarhanede iki deli konuşuyormuş.

Biri demiş ki:

-Git şu arka tarafa bak. Duvar yüksekte altını kazıp kaçarız, demiş. Eğer duvar alçaksa üstünden atlarız, demiş.

Deli gidip arka tarafa bakmış. Koşa koşa gelmiş. Sanırım biz buradan kaçamayacağız.

-Niye kaçamayacağız?

-Çünkü arkada duvar yok!

BENZERLİK

İki arkadaş konuşuyorlardı. Biri:

-Söyle bakalım, dedi. Bir banka ile bir dilenci arasında ne gibi bir benzerlik vardır?

Arkadaşının cevap veremediğini görünce kendi devam etti:

-Nerede yeni bir mahalle kurulsa nereye yeni bir sokak açılrsa ikisi de zaman kaybetmeden oraya derhal şube açarlar.

PAPAĞAN

Adam papağan satın almak üzere dükkâna girmişti. Bir ayağına başka ötekine başka kurdele bağlanmış bir papağan görünce mağaza sahibine bunun sebebini sordu:

-Sağ ayağındakini çekerseniz merhaba, sol ayağındakini çekerseniz güle güle, der cevabını aldı.

-Ya ikisini de çekersen ne olur?

Papağan dayanamayarak lafa karıştı: Ne olacak sersem, düşerim!

PATAVATSIZLIĞIN BU KADARI

Bir gece toplantısında konser verilmektedir. Davetlilerden biri, yanında oturanın kulağına eğilir. Ancak onun duyabileceği kadar hafif bir sesle söylenir:

-Şu şarkıyı söyleyen hanımın sesi ne kadar berbat. Kim bu hanım biliyor musunuz?

Adam asık bir suratla cevap verir:

-karım!

-oh, affedersiniz. Tabii canım, kötü olan aslında kadının sesi değil.

Okuduğu şarkılar çok berbat. Kim besteledi acaba bu münasebetsiz şeyleri? Adam adeta homurdanarak cevap verir:

-Ben!

APARTMAN ZİLİ

Ufak bir çocuk apartmanın ziline basmaya çalışıyormuş. Oradan geçen ihtiyar amca çocuğa yardım etmek istemiş:

- Hangi zile basmak istiyorsun evladım?

-İkinci zile amca.

Amca zile bastıktan sonra:

-Şimdi ne yapacaksın, diye sormuş.

Çocuk:

-Şimdi kaçalım amca!

EYVAH

Adamın hanımı yeni doğum yapmıştı, arkadaşına dert yanıyordu:

- Birader, başıma gelenleri sorma! Bizim hanım üçüz doğuramaz mı? Ama ona söylemişim şu "Üç Silahşörler"i okuma üçüz doğuracaksın, diye.

Öteki birden haykırdı:

- Eyvah, felaket!

- Ne oldu birader?

- Bizim hanım dünden beri "Kırk Haramiler"i okuyor!

HEP SEN AĞLAYACAKSIN

Nasreddin Hoca'nın iki oğlu varmış. önce büyük oğlunu ziyaret etmiş. Büyük oğlan:"Varımı yoğumu tuğlaya yatırdım baba." demiş. "Eğer havalar yağışlı giderse anam ağlayacak!" Hoca daha sonra küçük oğluna gitmiş. Küçük oğlan:" Varımı yoğumu üzüm bağlarına yatırdım baba." demiş. "Eğer havalar yağışlı giderse anam ağlayacak!" Nasreddin Hoca eve dönünce karısı "Çocuklar nasıl?" diye sormuş. Hoca acı bir tebessümle:"Valla hanım, havalar yağışlı gitse de gitmese de anlaşılan o ki sen hep ağlayacaksın."

NEREYE DÖNEYİM

Birisi Akşehir Gölü'ne girip boy abdesti alacaktı. Nasreddin Hoca'ya sormuş:"Abdest alırken ne yana döneyim? Kibleye mi?" Hoca cevap vermiş:"Elbiselerin ne yandaysa o yana dön. Yoksa hepsini çaldırır, çırılçıplak kalırsın!"

Eylem YILDIZ - 7/D

